

ಪ್ರವೇಶದಂಡಿಲ್ಲ

ಚಂದಮಾಮ ಕ್ಯಾಮಲ್

ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಗಿಡ್ಡರಿ ಈ ಬದುಮುದುಗಳನ್ನು
ಕ್ಯಾಮಲ್

[1983 ಚಂದಮಾಮ ಕ್ಯಾಮಲ್]

3 ವರ್ಷದವರು ಬದುಮುದುಗಳಿಗೆ ರೂ. 10/-
10 ವರ್ಷದವರು ಬದುಮುದುಗಳಿಗೆ ರೂ. 5/-
10 ವ್ಯ.ಮಾತ್ರಾ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಚುಕ್ಕೆ ಗೆದ್ದವರು ಉದ್ಘಾಟನೆ, 15.11.83

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 12 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಸಿದ ಚುಕ್ಕೆ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಯಾಮಲ್ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ:

ಪಿ. ಬಿ. ಸಂ. 9928, ಕೊರಾಬಿ, ಮಂಗಳೂರು 400 003.

ನಿರ್ದೇಶಕರ ನಿರ್ದೇಶನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗುವರು. ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ
ವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾದ್ದು. ಕೊಪ್ಪನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕುಳಿಸಿ.

Name: _____ Age: _____

Address: _____

ಪ್ರವೇಶಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಕೊನೆಯ ತಾರೀಖು: 30-11-1983

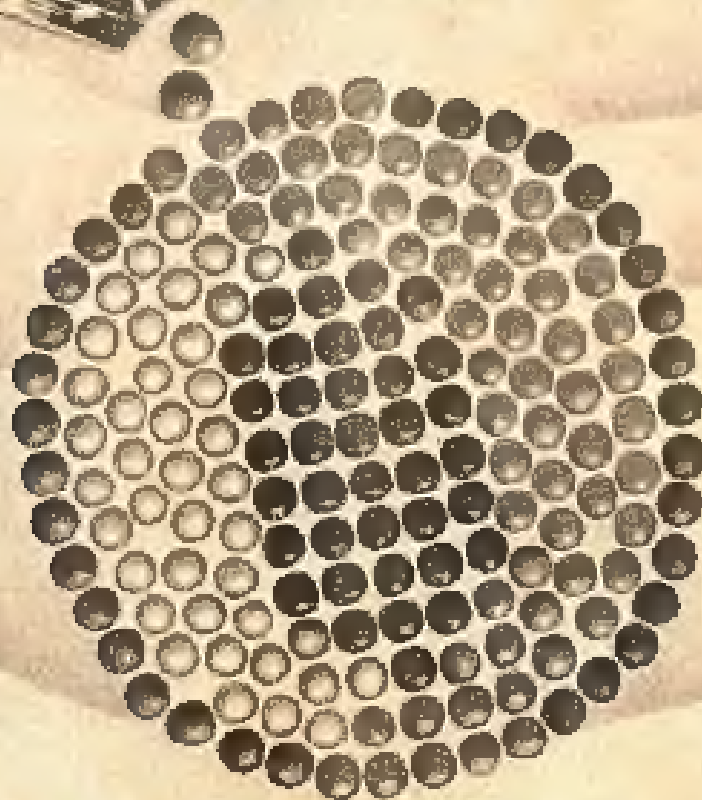
CONTEST NO 33

Results of Chandamama-Camlin Colouring Contest No.31 (Kannada)

1st Prize: Ramesh Hukadli, Bijapur. 2nd Prize: Dhananjay N. Jadhav, Bangalore-560 003. Kumaraswa-
mi S, Mukarti Halmath, Nidagundi. M. Ganesh, Mangalore. 3rd Prize: H. Bhoskara Caharya, Puztur,
Rajendra Hangigol, Hubli, Santosh G.H. Bangalore-560 010, Bharati F. Shivomani, Anigal. V.G. Sripad
Rao Sagar, Jayalaxmi S. Shetty, Bombay-400 029. Yashodara D. Bangera, Bombay-86, Chetana Patel,
Hubli. Vani Sree, Bhadravah. J. Jayashree Rao, Udupi.

Vision/CPL 83143 Kan.

ಪಾಹವಾ, ಪಾಹವಾ, ಈ ದಿನ ರಜಾ,
 ಆಡಲು, ಓಡಲು ಭಾರೀ ಮಜಾ!
 ಚೆಂಡಾಡೋಣ, ಮಳಲಲಿ ಕುಣಿಯೋಣ.
 ಜೆಮ್ಸ್ ಹಂಚೋಣ, ಬಾ, ತಿನ್ನೋಣ.

ಜೆಮ್ಸ್‌ನಿಂದ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ರಸ ನಿಮಿಷ!

ಕ್ಯಾಡ್‌ಬರಿಸ್
 ಬರ್ಕೋಲ್ಡ್ಸ್

ಕ್ಯಾಡ್‌ಬರಿಸ್ ಜೆಮ್ಸ್ ಇರುವುದೇ ಹೀಗೆ, ಸುಂದರ ಬಂಧುರ ಸ್ನೇಹದ ಹಾಗೆ.

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚ ಕ್ರ ಪಾ ಣೆ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾ ಗಿ ರಿ ಡ್ಡಿ

ಬಿಹಳ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಈಸಾರಿ "ಚಂದ್ರಮಾಮ"ವನ್ನು ದೀಪಾವಳಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪುಟಗೊಂಡ, ವರ್ಣಾರಂಜಿತ ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷವೋ ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದೆಂದು ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆ. "ಚಂದ್ರಮಾಮ" ಪೂರ್ತಿ ವರ್ಣಪುಟವಾಗಿ ಹೊರಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಇದೀಗ ಮೊದಲನೇ ವಿಶೇಷಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಒಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಆ ಮೂಲಕ ದೇಶಕ್ಕೂ ಒದಗಿ ಬರಲೆಂಬುದೇ ದೀಪಾವಳಿಯ ನಮ್ಮ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಆ ಮ ರ ವಾ ಣೆ

ನೀಚೇ ನಾಲ್ಕು ಕಯಾ ರ್ಪಚ್ಚೋ ವ್ಯಥಿಕೋನ ವಿಚಾರಯೋತ್ ದರ್ಪಣೇ ಪರ್ವತೋಪಲ್ಪೇ ರ್ಪಶ್ಚಕೇ ಲಘುವತ್ಕಲು ನೀಚನು ತನ್ನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದರೂ ಉತ್ತಮನು ನೊಂದು ಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಮಹಾಪರ್ವತವಾದರೂ ಕನ್ನಡಿ ಯೊಳಗೆ ಸಣ್ಣದಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸಂಪುಟ : ೮೧

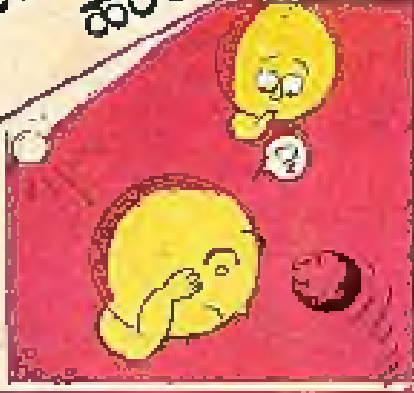
ನವೆಂಬರ್ '೮೩

ಸಂಚಿಕೆ : ೫

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೫೦ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

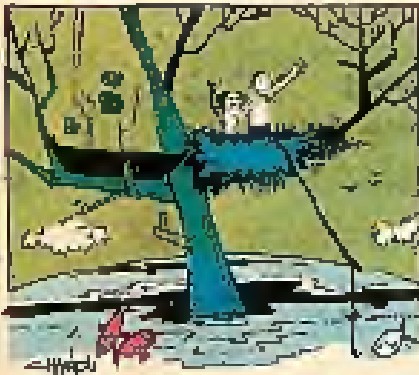

ಸೂರ್ಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಗ್ರಹ ?

ಸೂರ್ಯಕುಟುಂಬದೊಳಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಗ್ರಹವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶಂಕಿಸಿದ್ದರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಹುತ್ತಾರೆ. ಪೆಪ್ಸೋನ್, ಯುರೇನಸ್ ಗ್ರಹಗಳು ತಮ್ಮ ಕ್ರಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ ಯೆಂದೂ, ನೂತನ ಗ್ರಹದ ಪ್ರವೇಶವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದೂ 'ಸೈನ್ಸ್ ಡೈಜೆಸ್ಟ್' ಎಂಬ ಅನುರಣಿಯ ಪತ್ರಿಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೌಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೊಚ್ಚ ಹೊಸ ರಿಕಾರ್ಡ್

ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜೇಮ್ಸ್ ಹಾರ್ಜೊಮನ್ ಎಂಬ ಸೈನಿಕ ಉದ್ಯೋಗಿ, ಗಂಟೆಗೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ-ನೂರೈವತ್ತಾರು ಗಂಟೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಬೌಲಿಂಗ್ (ಭಾರವಾದ ಚೆಂಡು ಬೀಸಿ) ಮಾಡಿ ಪ್ರಪಂಚ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು "ದಿ ನ್ಯೂ ಟೈಮ್ಸ್" ನೋವೆಂಬೆರ್ಕ್ ರವರು ಪತ್ರಿಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬ !

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅರ್ಜೆಂಟೈನಾದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಗಂಟಹೊಂದಿಬ್ಬರು ಮದದ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಕುಟುಂಬ ನಡೆಸಿದರು ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ. ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮದದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲೇ ಗೂಡಿನಂತಹ ಗುಡಿಸಲು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರಿಗೆ, ಕೊಂಬೆಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ, ಬೋಣಿ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು. ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲೇ ಕೆಳಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರು ದಿನ ಕಳೆದರು.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

೧. ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಬಂದ ವಿದೇಶೀಯ ಜೋಡಿಗಳು ಯಾರು ?
೨. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೊದಲನೇ ಇಟಲೀ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಯಾರು ? ಅವರು ಸುವರ್ಣದ ಪ್ರಾಣಿನ ಪೊದವು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯು ?
೩. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರ್ಯಟನೆಗೆ ಬಂದ ಮೊದಲನೇ ರಷ್ಯಾ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಯಾರು ?
೪. ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೊದಲನೇ ಫೋರ್ಬ್ ಗೀಸು ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಯಾರು ?
೫. ಭಾರತ ದೇಶವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಪ್ರಾಂತ್ಯವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ?

(ಉತ್ತರ ಕೆಳಗೆ ಪೂಜದಲ್ಲಿ)

ಅಭಿಮಾನಿ

ಹಿಂದೆ ವಿಜಯಪುರಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಂತನೆಂಬ ಮಹಾಕವಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕವಿಯೆಂದರೆ ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಪ್ರತಿಮಾತೂ ಒಂದು ಪದ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಕುತೂಹಲವಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೇ ನಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಬಲು ಹೆಚ್ಚು. ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಗನೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಲಾರನು.

ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಗೆ ರಾಜನ ಆದರಣೆಯೂ ಜಹಳವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಾ ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಾ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವು ಒಂದು ಭೂಷಣವೆಂದು ಕೊಂಡು ರಾಜನು ಸುಮ್ಮನೆ ನೆಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಆಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ಕನಕಭೂಷಣನೆಂಬ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ನಿದ್ದನು. ಅವನು ಪಂಡಿತ ಕುಟುಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಕವಿತ್ವವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಆ

ಮಹಾಕವಿ ಬರೆದ ಕಾವ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಓದಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆ ಮಹಾಕವಿ, ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ಠನೂ, ಅಹಂಕಾರಿಯೂ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಜನರು ಹೇಳುವ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಿಜ ವಿದೆಯೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ವಿಜಯಪುರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಶ್ರೀಕಾಂತ ನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದನು.

ಒಂದು ದಿನವಿಡೀ ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿದ್ದಾ ರೆಂದೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಎರಡನೆಯ ದಿನ, ಕಾವ್ಯ ಪಠನದಲ್ಲಿರ್ದೇನೆಂದನು. ಮೂರನೇ ದಿನ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವೆಂದಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಅವನು ಕನಕಭೂಷಣನಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತು. "ನನಗೆ ನಿನ್ನಂಥವರೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೇನಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬೇಗನೇ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

“ನಿಮ್ಮ ಕವಿತ್ವವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಪ್ಲಾಫ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮಹಾವಿಡೀ ಹಣ ಸೇರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದನು ಕನಕಭೂಷಣ.

“ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಗ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ?” ಎಂದನು ಶ್ರೀಕಾಂತ.

“ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ” ಎಂದನು ಕನಕಭೂಷಣ.

“ನಾನು ಮಾತಾಡಿದರೆ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳುವುದರ ಹೊರತು, ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ನಿನಗಾಗದು. ಮಹಾಕವಿಯ ಮಾತುಗಳ ತತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನಿನ್ನಿಂದಾದೀತೇ?” ಎಂದನು ಶ್ರೀಕಾಂತ.

“ನಿಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದೇ ಮಾತಾಪ್ರಸಾದ

ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಕನಕಭೂಷಣ.

“ಮಹಾರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ನಾನು ಪದ್ಯ ಹೇಳಲಾರೆನು. ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಪದ್ಯ ಹೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸ ವನಿಲ್ಲ.” ಎಂದನು ಶ್ರೀಕಾಂತ.

“ಹೋಗಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಜಗದಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದು ತೋರಿದಾಗಲೇ ಹೇಳಿರಿ.” ಎಂದು ಕನಕ ಭೂಷಣನು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

“ನಿನ್ನಂಥವನಿಗೆ ನನ್ನ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಕೇಳುವ ಆರ್ಹತ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಹತ್ತು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿ ಹೋಗು. ಗೊತ್ತಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಇನ್ನು ಚಿರಿಚಿರಿ ಮಾಡದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು ಶ್ರೀಕಾಂತ.

ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕನಕಭೂಷಣನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಮರುದಿನ ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಗೆ, ಅವನ ಆಗ್ನಿ ಲೆಮಾ ಕಾಂತನಿಗೆ ಗಪ್ಪುಕಾಯಲೆ ಎಂದು ಸಮಸೂಚಕ ಬಂದಿತು. ರಾಜಧಾನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆ ಆಗ್ನಿವಿಧನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ರಾಜನು ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕುದುರೇ ಗಾಡಿಯನ್ನು ವಿವಾಳಾಡು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆ ದಾರಿ ಸಾಗಿದ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆಗೆ ವಿನೋ ಆಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಗಾಡಿಯವನು ಪುಣೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕಾಂತ ನೊಂದಿಗೆ, “ಆಯ್ಯಾ, ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟ ವೆನ್ನಬೇಕಾಯಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಗೆ ವಿನೋ

ರೋಗ ಬಂದಿದೆ. ನೀವು ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದರೆ ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಗರವಿದೆ. ನಗರದ ಮೇರೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಭತ್ತ ನೆಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನಾನು ಕುದುರೆಯ ಚಿಕ್ಕಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪಾ ರಾದ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಗಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಚೇರ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಕಾಲಿನಡಿಗೆ ಯಿಂದ ಹೊಡೆತನು, ಗಾಡಿಯವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಗರವು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಹಳ ದೂರವೇ ಇದ್ದಿತು. ಅವನು ನಗರದ ಮೇರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭತ್ತದ ಪತ್ರಿರ ಹೋದಾಗ, ಅವನ ಒಟ್ಟಿ ಬರಗಳೆಲ್ಲ ಧೂಳು ಬಡೆದುಹೋದುವು. ಅವನು ಆಯಾಸಪಡುತ್ತ ಬಾಡಿ, ಬೇಸರುಕೊಂಡು ಭತ್ತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಭತ್ತದ ಯಜಮಾನನು ಶ್ರೀಕಾಂತನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಕೋಣ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಬಿಡು ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಇರಬಹುದು, ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ನಾನು ಯಾರು ಗೊತ್ತೇ? ಮಹಾಕವಿ ಶ್ರೀಕಾಂತ. ಜಗಲಿಯಲ್ಲರಲು ಹೇಳುವೆ ಯಾ? ಕೂಡಲೇ ಕೋಣೆಯ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು” ಎಂದನು ಶ್ರೀಕಾಂತ ಕೋಪದಿಂದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭತ್ತದ ಯಜಮಾನನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನಗಲು ತೊಡಗಿದನು.

“ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ನಗಲಿಕ್ಕೇನಾಯಿತು? ತಲೆ ಕೆಟ್ಟದೆಯೇ?” ಎಂದನು ಶ್ರೀಕಾಂತ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ.

“ಅದು ಬಹುಶಃ ನಿನಗೇನೋ ಎಂದು ನಗುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಆ ಮಹಾಕವಿ ಶ್ರೀಕಾಂತರೇ ಈದಿನ ಈ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದನು ಭತ್ತದ ಯಜಮಾನ.

ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, “ಎಲ್ಲಿ! ಆ ಶ್ರೀಕಾಂತನನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸು!” ಎಂದನು ಅತುರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಿತ್ವ ನೋಡುತ್ತ.

“ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಬಂದು ವಿಡು. ಆತನ ಕಾವ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗಿ ಕೆಡಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಸರು ಬಂದೀತು!” ಎಂದನು ಭತ್ತದ ಯಜಮಾನ.

ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಭತ್ತದ ಯಜಮಾನನು ಹೇಳಿದ ಕೋಣೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಳಗಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದನು.

ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಒಟ್ಟಿಬರೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಟ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಣಿಸಿದನು, ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೇಳುವ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವನು ಸಪನೆಯಿಂದ ಮುಗುಳುಸುಗುತ್ತ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಕೇದಾರಮಾಲೆ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ನಿಮಗೆ?” ಎಂದು ಒಬ್ಬನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವನ ರಚನೆಯ ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹೀಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಬೇಕೆಂದರು. ಅವನು ಶ್ರಾಮ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಕವಿಯ ಪದ್ಯವನ್ನು ಅಲಾಪಿಸುತ್ತ, ಅರ್ಥವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರೆಂದು ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಕನಕಭೂಷಣನೇ!

ಈಗ ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಜೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಗೋಷ್ಠಿ ಮುಗಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಕನಕಭೂಷಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ, “ಇದೇನು ಕೆಲಸ ನಿನ್ನದು? ನನ್ನ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಸಪಡಿಸುತ್ತೀ? ಇಂತಹುದಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಎಂತಹ ದಂಡನೆ ಕೊಡುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?” ಎಂದನು.

ಕನಕಭೂಷಣನು ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಗೆ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, “ಅಯ್ಯಾ, ತಮ್ಮನ್ನು

ಸಂಧಿಸಿ ಮಾತಾಡಿದನಂತರವೇ ನನಗೆ ಈ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಿನ ಅಭಿಮಾನಿ, ನೀವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ನೋಡಲಿಕ್ಕೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಆಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ವಿಲ್ಲದವರ ನಡುವೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಂದು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲದ ವಿನಯಗುಣವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ, ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಕೇಳಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಈಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ನನಗೆ ಬೇಕಾದದು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ. ನೀವು ಗರ್ವಿಷ್ಠರು, ಅಹಂಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಲೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆನು” ಎಂದನು.

ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಅಭಿಮಾನಿಯನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದುದನ್ನು ನೆನೆದು ಶ್ರೀಕಾಂತನು ನಾಚಿಕೊಂಡನು. ಅನಂತರ ಆತನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂದಿತು. ಆತನ ಕಾವ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವೋ ಅವನೂ ಅಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮನೊದವನು

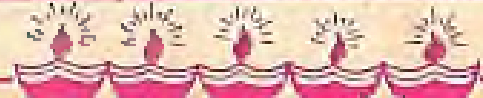

ಕನಸಿನ ಪ್ರಭಾವ

“ ತಿರುಗಿಬಿಡು ದೇವರಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ! ” ಎಂದು
 ಬೇಡಿಕೆಯು ಬೆಳ್ಳಿ ಬೀಳು ವಂತೆ ಮರುತ್ತಿದ್ದ
 ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು
 ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಬೆಗಲ ಮೇರೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂದಿ
 ನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ
 ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವಚೋಳಿ ಅವಾಹಿತವಾಗಿದ್ದ
 ಬೇಡಿಕೆಯು ಶವದ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ
 ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, “ ಕಾಜಾ, ಇಂತಹ
 ನಟ್ಟುಕಳಿಸ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ನೀನು ಹೀಗೆ
 ಕೆಚ್ಚವಡಲು ಅಸಲು ಕಾರಣವೇನೋ ನಾನರಿಯೆ.
 ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾ ಅನುಭವವೂ, ವಿವೇಕವೂ
 ಉಳ್ಳವರು ಕೂಡಾ ಒಡೊಂದು ಸಾರಿ ವಿಚಿತ್ರ
 ವಾಗಿ ಪರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ವಿನೂ ತಿಳಿಯದ
 ಅಮೆರಿಕಗಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಯೇ
 ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ರಾಜನಾಡವನು ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜ್ಯ
 ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ
 ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನು ಧನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ
 ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕುಡು
 ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಲಮಾತರಾದ

ಬೈತ್ಯಳ ಕಥೆಗಳು...

ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ರಾಜನೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಸ್ವರ್ಧಾಳುವಿನಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ಅವನಿಂದ ಪಾಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವರು ತಾಗೆ, ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಡೆದು ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಒಂದೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮೇಗೆ ಚಾರಬಿಟ್ಟನೊಂದುವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವ ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆ ಕಛೇಯನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಕಛೇಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು

ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಬಾಗಿಲ ಅಂಚಿನಿಂದ ಒಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಶ್ರೀಕಂಠನು ರಾಜಧಾನಿಯ ದೊಡ್ಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂಠನು ನಗರದೊಳಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಅವನದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತಗಳಿಂದಾಗುವ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರವಾದುದು

ಆ

ಒಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀಕಂಠನು ಕೆಲಸದ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೆ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ನಗರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರವು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ರೀಕಂಠನು ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ತಾನು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸುವ ಲಾಭವನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೆಲವೊಂದು ಅದು ಏನುಕ್ಕೂ ಸಮುದ್ರವೇ ಸರಿ.

ಶ್ರೀಕಂಠನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ನಗರದಲ್ಲಿ "ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಎಷ್ಟು ಈ ಒಂದೇ ಕಛೇಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಲಾಭವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನೊಂದರ ಹೊರತು ಮಿಗಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲು, ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವಲಹಗಳನ್ನು ಮೂಲಧನ ಹಾಕಿ ನೋಡು. ವರಿಣಾಮ ಎಷ್ಟು ಒಳಿತಾಗುವುದೆಂದು ನನಗೇ ಕೆಳಿಯುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಮೇಲಾಗುವುದು ಕೇಳು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನು.

"ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕೆಲವು ದಿನ ಅವಕಾಶವೇಕು. ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಒಪ್ಪಿದುದು ಮಾತ್ರ ಇದು" ಎಂದನು ಶ್ರೀಗುಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕಂಠನು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಕಂಠನ ಆಲೋಚನೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ,

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ, ವರದಗಳನ್ನು ಪೆಗೆಯಕೆ
ರಾಜಧಾನಿ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ದಾರಿಸಾಗುತ್ತಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಯಾನವಾದುದರಿಂದ ದಾರಿಯು ಒದಿ
ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮೂವಿನ ತೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿ,
ತೀನಿಮಾನ್ಯ ಘುಗಿಷ್ಠಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಒರಗಿ
ದನು. ಮರದ ಸೆರಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ, ನೆಲದಲ್ಲಿ
ಎಂಥದೋ ಚುಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ
ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಡೆಗೂ ಈಡೆಗೂ ಹೊರಳಿ ಮೈ
ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ತೆರದ ಕಡೆಯ
ನಿಧ್ರೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

ಆ ನಿಧ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕನಸಾಯಿತು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ
ಅವನು ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ತೀರದ ನೀರಿ
ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸುಂದರ. ದೊಡ್ಡ ವಸತು
ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಪೂರ್ವ ಬಂಗಾಲದಿಂದಲೇ
ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಡಗಿನ ಹಾಗೆ ಜಗಜಗನೆ ಹೊಳೆ
ದಂತಿತ್ತು. ಬಳ್ಳಿಯ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಬಾಧಿತ
ಪಡಗು! ಅದರ ತೋರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಗಳೂ,
ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಸೂಜಿಯೇ ಹಾಗೆ! ಅಂತಹ
ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕಳ್ಳದವನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನಿಂದ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ
ಹಾರಿ ಪಡಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಈಡುತ್ತಾ ಹೋಗತೊಡ
ಗಿದನು. ಈಜುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ತೆರಳು ಒಲ
ದೊಡ್ಡಿಗೆ ತನ್ನ ಒಳದಾಳು ಎರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಲು,
ಅವನ ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ಸೋಲತೊಡಗಿದುವು.
ಅದು ಒಲಗುವ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಗಾ
ಯಾವುದೋ ದಿಕ್ಕುತಾಕಾದದ ಸ್ವೀ ಮೂರ್ತಿ ಅವನ
ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಗಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡಿತು. ಒದರಿಕೊಂಡಾಗ ಹಿಡಿಕೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಬಲ
ವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಪ್ರಾಣಾಭಯದಿಂದ,

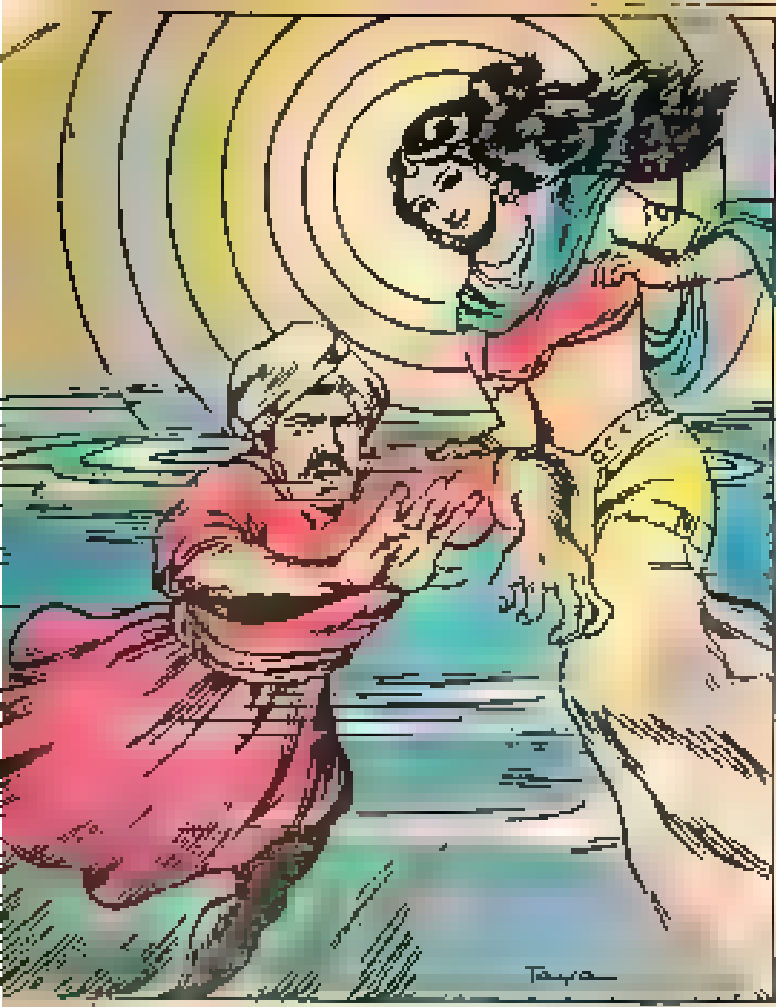

“ಯಾರು ನೀನು? ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಹಿಡಿದಿರುವಿ?
ಬಿಡುಬಿಡು!” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

“ನಾನು ದಂದ್ರದೇವತೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ
ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಿ ಎಂದು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು,
ನೀಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಿದ್ಧಿ ದಾನ್ ಕೈಗೆ!
ಇನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ” ಎಂದು ದಂದ್ರದೇವತೆ
ವಿಕಟವಾಗಿ ನೊಂದಿದಳು.

ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಅವಳ ಹಿಡಿಕೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ನಾನಾ ಒಗೆಯಿಂದ ಕೊಯ್ದಾದನು.
ಅದರ ಅವಳು ಬಿಡದೆ ಅವನನ್ನು ನೀರಿನ ಒಡಕ್ಕೆ
ಎಳೆದೊಯ್ದಳು. ಅವನು ಉಸಿರ ಕಟ್ಟಿ ತುಸುಬಿನ
ತುಳುಕುಗಳು ನಿಧ್ರೆಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.
ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲ ಕನಸೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಈ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ನೆನೆದು ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ತುಂಬ
ಹೆದರಿದನು. ಅವನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾ
ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೂ ನಡೆದನು. ಕತ್ತರ

ಯಜ್ಞವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನ ಭಕ್ತನನ್ನು ತಲಕದನು. ಆ ಭಯಂಕರ ಕನಸನ್ನು ಕುರಿತ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರ, ವ್ಯಾಮಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಮೂಲಧನವು ನೀರವಾಲಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಎಂದು ಆ ಕನಸು ತನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಸಗಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು.

ಈ ಸಾರಿ ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಒಂದು ಕೆರೆಯ ಬದಿಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಮಹದ ಬಂಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಮಲಗಿದನು. ಕೆರೆಯಿಂದ ಬರುವ ತಣ್ಣಗಿನ ಗಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನ ! ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಬಂಗಾರದ ವಜ್ರವೈದೂರ್ಮ ತೋರಣಗಳ ಹಡಗು ಸಮುದ್ರ

ದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಆ ಹಡಗನ್ನು ಸೇರಲು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕಾರಿ ಈಜುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಜುತ್ತಾ ಬಳಲಿ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿ ಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಳು.

"ಯಾರು ನೀನು? ನನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಬರಬೇಡ. ಬದಿಗೆ ಸರಿ !" ಎಂದು ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಅವಳನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು.

ಅಕಿ ಮಗುಳು ನಕ್ಕು, "ನಾನು ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ದೇವತೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಅಗತ್ಯ ಬಂದಿದೆ" ಎಂದು ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಳು.

ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಈಜುವ ಶ್ರಮವೇ ತಪ್ಪಿತು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಹಡಗಿನ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದುದು ತನ್ನ ಕೂರಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಗಳ ಅಂಥಾ. ಈ ಅಶ್ಚರ್ಯಭೂತದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತನಗೆ ಬಂದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ಕೆರೆಗಿಳಿದು ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು.

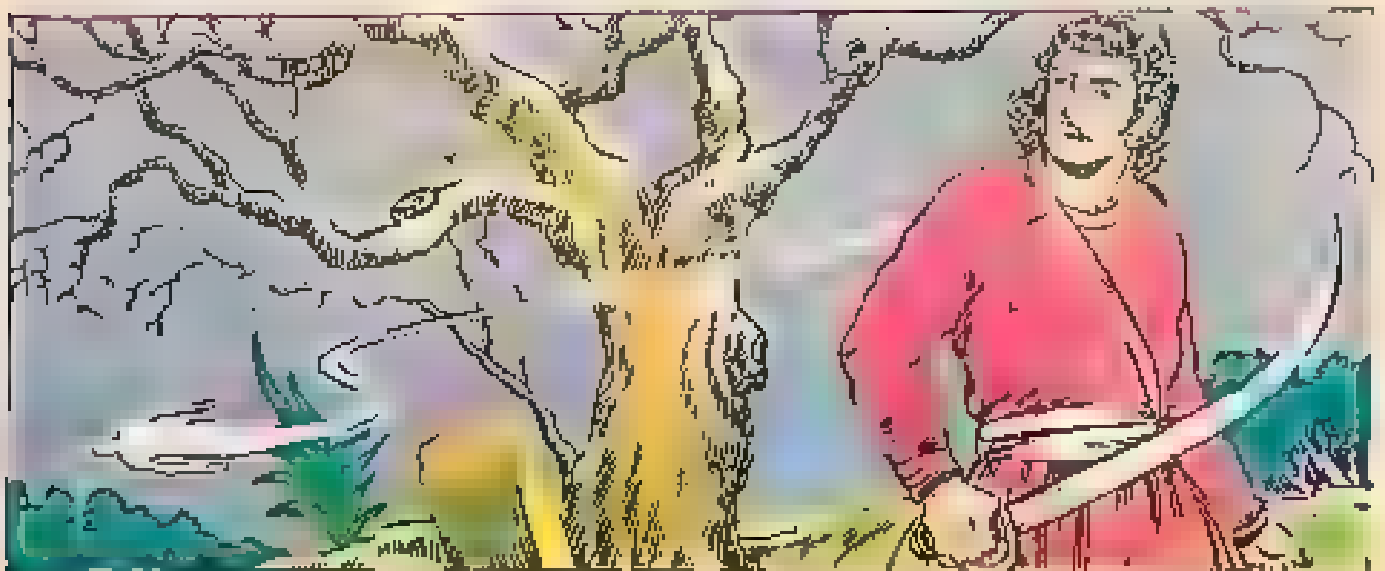
ಬೇತಾಳವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಠಾಣಾ, ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ? ಅವನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರದೇವತೆ ಕಂಡಾಗಲೂ, ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಮಾರ ಬೇಡವೆಂದುಕೊಂಡನು. ಅದೃಷ್ಟ ದೇವತೆ ಕಂಡಾಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಭನ್ನವಾದ ಎರಡು ಕನಸುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅವನ ನಿಶ್ಚಯ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ' ದರಿಂದ, ಅದ್ವೈತದೇವತೆಗಳ್ಳಾರೂ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾನರಂಜಿತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂರ್ಖತನ ಬೇರೇನಿದೆ? ಅವನು ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಡೆಯದೆ ಹೋಗಲು ಕನಸುಗಳ ಪ್ರಭಾವದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವಿದೆಯೆ? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಸಾವಿರ ಬೋರುಗಳಾಗುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು: "ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾನವನು ಅತಿಶಯ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಶಾ ದುರಾಶಗಳೆರಡು ಹಿಡಿದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಪರಮ ಮೂಢರ ಗಂಟಿ ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ, ವಿವೇಕಿಯಾದವನು ಅವುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಹದಿನೊಳಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಲಾಗದೆ, ಕೀವಲ ಧನದ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಕನ್ನ ಣಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಪೋಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ಗಂಟೆಗೊಂಥವರ

ಹಾಗೆಯೇ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಕೂಡಾ ಇದ್ದಾರೆಯಾದು ಶ್ರೀಗುಪ್ತನಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಮಾವಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನದ ದರಿಂದ, ದೇವತೆಯೂ, ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕನಸಿನ ಅದ್ವೈತದೇವತೆಯೂ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಜೀವಿ ಶರಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳಾಗಿವೆ. ದರಿಂದ, ದೇವತೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಅವನಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅದ್ವೈತದೇವತೆ ಅವನನ್ನು ಒಂಗಾರದ ಪುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು: ತನ್ನ ನುಗಳ ಅಂಗಡಿಯನ್ನೇ. ಅಂದರೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಪಡು: ಪಂಶಪಾರಂಪುರ್ಯವಾಗಿ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿ, ಒಕ್ಕೆಯ ಅನುಭವ ಪಡೆದ ನಿನ್ನ ನುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೊಸ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಬೇಡವೆಂಬ ಸೂಚನೆಯೂ ಕನಸುಗಳಿಂದ ಅವನಿಗಾಯಿತು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಅದರೊಂದಿಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಕನಸುಗಳ ಪ್ರಭಾವವೇ ಕಾರಣ, ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳೇನಿಲ್ಲ "

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಸಂಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶಪಥದೊಂದಿಗೆ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಹಿಡಿದು ನೇತಾಡ ತೊಡಗಿತು

ಪಾಠ್ಯ

ಹೀರದ ಧವಳಗಿರಿ ಎಂಬೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯ
ವಿದ್ದಿತು. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೇಮಗಿರಿ ಎಂಬ
ರಾಜ್ಯವೂ ಇದ್ದಿತು. ಆ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ
ಯಾವಾಗಲೂ ಏನೋ ಕಿವಿವಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಸ್ಯೆ
ಗಳು ಅವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ದಾರಿಯಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಯಿತು.

ಧವಳಗಿರಿಯ ಪಾಲಕನಾದ ಧನಂಜಯ ರಾಜನು
ಯಾವಾಗಲೂವಾಗ ದಂಡಕ್ಕೆ, ಸುಸಜ್ಜವಾಗಿಯೇ
ಹೇಮಗಿರಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬಿಡಲ್ಪಿನನು. ಆದರೆ ಈ
ಪದ್ಧತಿ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಯುದ್ಧ
ಮಾಡಿ ಹೇಮಗಿರಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನೆರೆ
ಹೊರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪಾಲಕರು
ತಾನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ
ರೋಗಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾನುಭೂತಿಗಳು
ಹೇಮಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನಂತೆ ಬರಬಹುದು.
ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಉಪದ್ರವಗಳು ತಲೆ
ಎತ್ತಬಹುದು.

ಧನಂಜಯನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ
ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಹೇಮಗಿರಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ

ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೂರು ತೆಗಳ
ಮೂಲಕ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನು ಸಿದ್ಧನಿರುವೆ
ನೆಂದನು. ಒಂದು ಮೇಲೆ ಆ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಸಫಲ
ವಾಗದೆ ಹೋದ ಇತ್ಯದಲ್ಲೂ ಯುದ್ಧವು ಶಪ್ಪಲಾಠ
ಲೆಂದೂ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ರಾಜೆ ಪ್ರಕಟ
ಪಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಒಂದು ಲೇಖನದ ದ್ವಾರಾ
ತನ್ನ ಪರತ್ವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಮಗಿರಿ ರಾಜನಾದ
ಹಿರಣ್ಯವದನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಹಿರಣ್ಯವದನ ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ
ಮಹೇಶ್ವರನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ರಂಜನೊಂದಿಗೆ,
“ಮಹಾರಾಜರೇ, ಈ ಪತ್ರವು ಧನಂಜಯನ
ರಾಜನಿಯ ಚತುರತೆಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿ.
ಇದರೊಳಗಿನ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಚನ್ನಾಗಿ ಮೀರಿಸಿ
ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಮೂತುಕತೆಯ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನ
ಪರತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ವಂತಹ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಹೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

“ಹೌದೋದು. ಅವನ ಹಂಚಿಕೆ ಅದೇ, ಅದೇ”
ಎಂದನು ಹಿರಣ್ಯವದನ ರಾಜ.

ತನ್ನ ನಾಡು ಮೂಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು. ಮೆದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಾತುಕತೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಗೂ ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ದೇವತ್ತಿಗೆ ಎರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಕೊಟ್ಟ ಅನುಕೂಲತೆಗೆ ಹಾನಿ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ನೆಂದು ಹತ್ತು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಮಾತುಕತೆಗಳ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ ಆ ರಾಜ" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ ಮಹೇಶ್ವರ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸದೆ ತಪ್ಪದು ಎನ್ನುವಿರಾ?" ಎಂದು ಹಿರಣ್ಯವದನ ರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿ, "ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ನಾವು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

"ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರಬಹುದೇ?" ಎಂದು ಹಿರಣ್ಯವದನನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ, "ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತನಾದ ಪುಷ್ಕರನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಾರ. ತನ್ನ ವಾಗ್ವಾದಿಯಿಂದ ಎಂತಹ ಮೇಲಾವಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಅಕರ್ಷಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಈ ಮಾತುಕತೆ ಇದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುವುದೆಂದು ನಾನು ತೋರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಹಿರಣ್ಯವದನನು ಕಿರುನಗುವನ್ನು ಸೂಸಿ, "ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದೇರುವವನ ತಲೆಮಟ್ಟ ಕೋಲು ಹಿಡಿದೇರುವವನಿರುತ್ತಾನೆ. ಧನಂಜಯನ ಅಸ್ಥಾನಕವಿ ಅಪೂರ್ವನ ಸಂಭಾಷಣಾ ಚತುರತೆ ಎಂತಹದೆಂದು ನಾವು ಕತೆ ಕತೆಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇ ಇದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಪುರೋಹಿತ ಪುಷ್ಕರನನ್ನು ದೂತನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಧನಂಜಯನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ದೂತನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಪೂರ್ವನ ಸಂಭಾಷಣಾ ವೈಖರಿ ಅಂತಹದು. ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ

ಮಾತುಗಳ ಗಾರುಡಿಯಿಂದ ಇಂತಹದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜನೊಂದೇ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ರಾಜನು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯ ಅಂತಹ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುವಾಗ, ಹಿಡಿಯುವುದು, ಬಿಡುವುದು, ಪಡೆಯುವುದು, ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿರೂಪನನು ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಕ್ಷನೂ ಹೌದು. ಅವನನ್ನು ನಾವು ಧವಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೂತನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಹೇಗಿದ್ದೀತು?" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹಿರಣ್ಯವದನ ರಾಜನು, "ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಒಲವಿನಂತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದೂರದವನು ಎಷ್ಟೋ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಾಪಾರದವರಿಗೆ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿತವಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು,

ಮುತ್ಯಾದರ ಮೇಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿವಿರದು. ವರ್ತಕ
ಹಿರಣ್ಯನು ಒಂದೆಕ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಗಳಿಗೊಂಡ
ರಾಜಕೀಯ ದೂತನಾಗಲು ಆದಾಪ್ತನು” ಎಂದನು.

ಶತ್ರುದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ವಿದೂಷಕನಾದ ವಿನೋದನು ಮುಂದೆ ಬಂದು
ರಾಜನಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು, “ಒಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಹಾ
ರಾಜಾ! ಪುಷ್ಕರ ಪುರೋಹಿತನೂ, ನಿರಂಜನ
ವರ್ತಕನೂ ಈ ಯೌತ್ಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದವರಲ್ಲ.
ವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದರೆ, ನನಗೆ ಈ ಅವಕಾಶ
ವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದು?” ಎಂದೊಂದು
ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ, ಅವಹೇಳನೆಯ
ಭಾವದಲ್ಲಿ, “ಇದೇನಾದರೂ ಹಾಸ್ಯ ವ್ಯವಹಾರ
ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮಹಾರಾಜರು ನಿನ್ನನ್ನೇ ದೂತನಾಗಿ
ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂದನು.

ಆಗ ಹಿರಣ್ಯವದನ ರಾಜನು ವಿನೋದ ಗುರುತಿಗೆ
ಕಂಡುಕೊಂಡವನಂತೆ, “ವಿನೋದಾ! ಧವಳಿಗಿರಿ
ದೂತನಾಗಿ ಹೋಗಲು ನೀನು ಅರ್ಹನೆಂಬುದು
ನಿಜವೇ. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡಬೇಕು.
ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧನಾಗು”
ಎಂದನು. ರಾಜನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ,
ಮಂತ್ರಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಅಶ್ವಾರ್ಯದಿಂದ

ರಾಜನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದನು.
ಆಗ ರಾಜನು ವಿನೋದನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ
ನೈವ್ಯಗಾತೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನಾದುದರಿಂದಲೇ
ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ವಿನೋದನು ನಮ್ಮ
ದೂತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಇದಿರು ಪಕ್ಕದೊಂದಿಗೆ
ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಒಕ್ಕಿಬಿಡಬಹುದೆ, ಸಂಭಾಷಣೆ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುರಿಯದೆ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ
ಸಾಗಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಚಾತುರ್ಯ
ಇವನಿಗಿದೆ” ಎಂದನು.

ವಿನೋದನು ರಾಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ
ಧವಳಿಗಿರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.
ಆದು ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮುಗಿಯದೆ ಹಾಗೆ ಸಾಗಿಕೊಂಡೇ
ಇದ್ದಿತು. ಧವಳಿಗಿರಿಯೊಂದಿಗೆ ಏಕೀಭವಿಸದೆ,
ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಒಂದು ಪೇಳಿ
ಧನಂಜಯನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ,
ಅದನ್ನು ಇದಿರಿಸಲು ಹಿರಣ್ಯವದನನು ತಕ್ಕ ವಿಚಾರವು
ಗಳಿತ್ತು ಮೂಡಿಕೊಂಡು ಧನಂಜಯನು ಸಂಭಾಷಣೆ
ಯನ್ನು ಭಗ್ನಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ವಿದೂಷಕ ವಿನೋದನು ಅವನ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ
ಹೇಮಗಿರಿಯ ಶಾಶ್ವತ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ
ಮಾತುಕತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ವರಮ ಕುಂತ

ಹೀರಿದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಪಂಡಿತರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನೊಂದು ಬ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಹಿವಸೂರಿ ಎಂಬ ವೃದ್ಧ ಪಂಡಿತನು, ಒಂದಾನೊಂದು ಗುಡಿಯಿಂದ ಯಜಮಾನನ ಆಹ್ವಾನದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ವೇದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಉಪವ್ಯಾಸವು ನಡೆಯಿತು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿವಸೂರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಧಾಪನ ಮಾಡಿದನು.

ಅಮೇಲೆ ಹಿವಸೂರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿ, "ನಾನು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಡಿ" ಎಂದನು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರವರಿಗೆ ಕೊಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಾಳ ಶಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ "ವರಮ ಕುಂತ" ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಿತು.

ಹಿವಸೂರಿ ಆ ತಾಳ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತ, "ನಾನು ಈವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಗುರುಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವ್ಯಾಸವಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರೆದು ಅವರ ಹೊರಗೆ ಬರೆಯಲು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ನನಗೆ ವಿಚಿತ, ಅನುಭವ. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಾದ, ತನ್ನ ಹೊರಗೆ ಮೂತ್ರ ಬರೆದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರೆಯಲು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟನು." ಎಂದನು.

ವರಮ ಕುಂತ ಎಂದು ಬರೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಾಟ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ರಾಜನತಿಲ್ಲವಲಿಕ್ಕ

ಹಿಂದೆ ಆರೋಗಿ ನಗರವನ್ನು ವಲಿಸುವ ಪ್ರತಾಪ ಸೇನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮನೋ ಒಂದು ತಲೆ ತೀಯದ ರೋಗದಿಂದ ಮಾತು ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಯುವರಾಜನಾದ ಪ್ರಸೇನನು, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು.

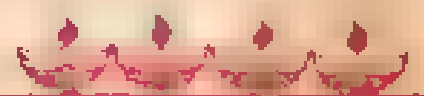
ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿ ಯುವರಾಜನು ಸಿದ್ಧರೂ ಪ್ರಸೇನನಿಗೆ ಲೋಕಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಾದರಾಯಣನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ, ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿ ಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ, ಸೂಚನೆ ಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಸೇನನು ಒಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತ, ತಂದೆಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನೇ ಪಡೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜ ಪ್ರತಾಪಸೇನನ ರೋಗ ಗುಣವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಕುಮಾರನು ಒಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಒಹಳ ಕೃಪೆಯಾದುದರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಅನುರದಲ್ಲೇ ಇಡ್ಡುಬಿಟ್ಟನು.

ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರಮಾದರ್ಶಿ, ಮರದ್ವೈವಶಾತ್ಕಾರಿ ಮಂತ್ರಿ, ಬಾದ ರಾಯಣನು ತೀರಿಹೋದನು. ಮಂತ್ರಿ, ಇಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಡೆಯಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಸೇನನು ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಮಹಾರಾಜಾ ಪ್ರತಾಪಸೇನನು ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿ,ಯ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿ ದ್ದನು. ಆಗ ಪ್ರಸೇನನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಮಂತ್ರಿ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಎನಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ, ಎನಗಿದೆ ಅಪ್ಪಾ" ಎಂದನು.

"ಸರಿಯಷ್ಟೆ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗಾಗಿ ಬರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಮಾಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತಾಪಸೇನನು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೌಳಿಕನು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಆಶಿಸಿ ಬಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಪ್ರಸೇನನು "ಎರಡೆ ಈ ಕೌಳಿಕನು?"

ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು "ಹತ್ತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಮಗನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಳಗೆ ವಿನೋದ ಕೀಲಕ ವಿರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸೇನನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಸತ್ತು ಹೋದ ಮಂತ್ರಿ ಬಾಹರಾಯಣನಿಗೆ ಸೌಗಂಧರಾಯಣನೊಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತಂದೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವವನು. ಪ್ರಸೇನನು ಮೂರ್ಖನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಅವನು ಎಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸೇವಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊನೆಗೊಂಡು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಸೌಗಂಧರಾಯಣನು ಪ್ರಸೇನನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. "ಎರಡು ಐದುಗಳು ವಿಳಾಸ ತ್ರಿದೈವಭೂ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪ್ರಸೇನನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ, "ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೇ ನನ್ನ ಮಂತ್ರಿ!" ಎಂದನು.

"ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊನೆಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಎರಡು ಐದುಗಳು ಹತ್ತು ಏಕಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ತಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಸಮರ್ಥರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ" ಎಂದನು ಸೌಗಂಧರಾಯಣ.

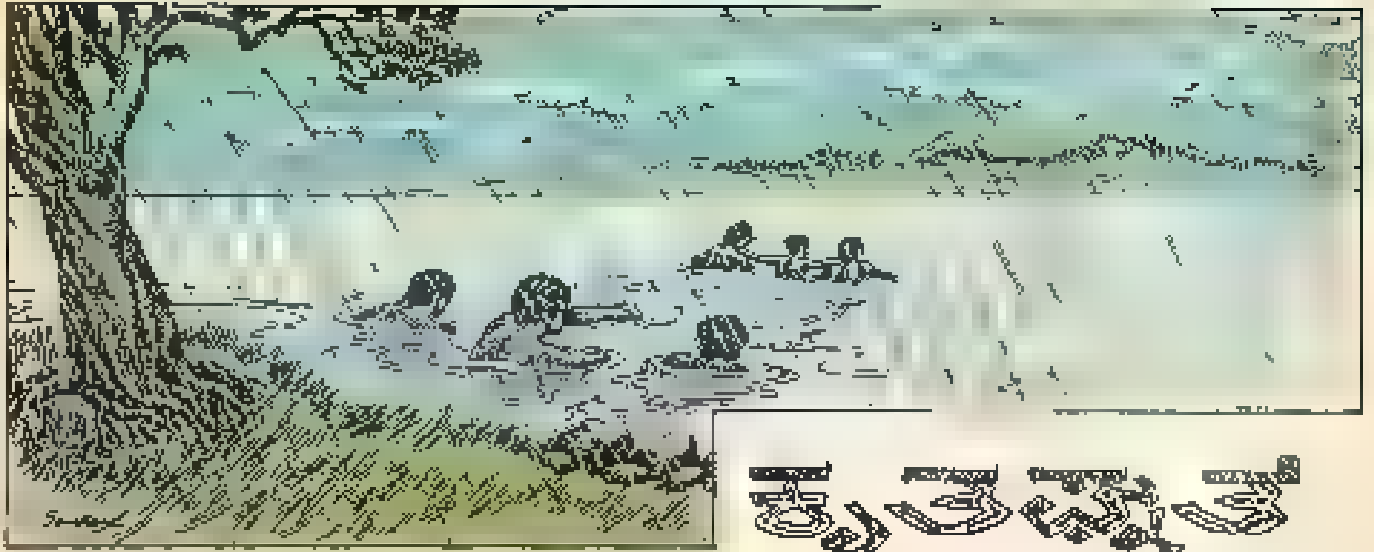
ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಸೇನನು ದಿಗಿಲು ಒಡಿದವನಾಗಿ "ಹಾಗಾದರೆ ಎರಡು ಐದುಗಳು ಹತ್ತು ಎಂದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಾದಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೆ ನೀನು ಕೂಡಾ ಅರ್ಹನಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಾಪಸೇನನು ಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ. "ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ಬಾಹರಾಯಣ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು. ಗುಣಾಕಾರ ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲಾರರೆಂದು ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಗಿಲ್ಲದ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಯೇ ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ" ಎಂದನು ಪ್ರಸೇನ.

ಕುಮಾರನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಂತಹುದೆಂದು ಪ್ರತಾಪ ಸೇನನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಸೌಗಂಧರಾಯಣನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರಸೇನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿತು.

ಕೃತಕವು

ಕೌಟೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ರಾಜನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಚಿಕ್ಕತನ ದಿಂದಲೂ ಬಹಳ ದುಷ್ಟ, ಕ್ರೂರ. ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾರಿಹೋಕರನ್ನು ಭಟರಿಂದ ಹಿಡಿಸಿ ಒದೆಸಿ ಏನಾ ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸಿ ಅನಂದ ವಡುವವನು. ವೃದ್ಧರ ಮೇಲೂ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮೇಲೂ ರವಷ್ಟು ಕೂಡಾ ಗೌರವಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಗೇಲಿವೂಡಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಅವಮಾನಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಒಗೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವನು ಯುವರಾಜ ನೆಂಬ ಗೌರವಭಾವ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವನಿಂದರೆ ಕಿಟ್ಟ ಹೆದರಿಕೆ, ಅಸಹ್ಯ. ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮೊಳಗೇ ಶಾಪ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವರು.

ಅವನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಬೆಳೆದ ವಯಸ್ಸಿನ ಕೋಣವಾಗಿರುವಾಗ, ಕೆಲವರು ಅವನಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತ ರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನಿಗೆ ಈಬಲಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಈಜುಗಾರರಾದ ಕೆಲಮಂದಿ ನೌಕರರನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅವರು ಅವನನ್ನು ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಹಿಡಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇರಿಸುತ್ತಾ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿಸಬೇಕು. ಯುವರಾಜನೂ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಕಾಶ ವನ್ನು ಮೇಘಗಳು ಮುಚ್ಚಿದುವು. ಮಿಂಚು ಗುಡುಗುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಡಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾಗ ದಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ ಬಂತು. ಅನಂದದಿಂದ ಚಿಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ, ನೌಕರರೊಂದಿಗೆ, "ಆಹಾ ! ಇಂಥಾ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ನದಿಯ ನಡುವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಒಹಳ ಗಮ್ಮತ್ತಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈಜುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದನು.

ನೌಕರರು ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನದಿಯೊಳಗೆ ಇಳಿದು ಯುವರಾಜನನ್ನು ನದಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತ್ರ, ತೀರದ ಒದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರು. ಮಳೆ ಜೋರುಜೋರಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಿತು. ಆದಕ್ಕೆ ಜೋರು ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಏನಿರುವದೆಂಬುದು

ಕಾರಣಂತ್ ಮಲೆಯ ಜಲಧಾರೆಗಳು ಬಲೆಯಂತ್ ಮುಕ್ತಿ ಮುಸುಕೊಂಡುವು. ನದಿಗೆ ಹೋದವರು ಏನಾದರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ನೌಕರರಿಗೆ ದುಷ್ಟನಾದ ಯುವರಾಜನ ಮೇಲೆ ಪಗೆ ಕೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯವೆನಿಸಿತು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈದಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಮೇಗವಾಗಿ ಈಡೆ ತೀರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಿಟ್ಟರು.

“ಯುವರಾಜರು ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೌಕರರನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

“ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಈಜಲು ಬಂತು ಎನ್ನುತ್ತ ಈಡೆಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಬಹುಶಃ ಬೆರಲೆಯೋ ತೀರ ಸೇರಿದರೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದಾರು. ಅಥವಾ ಮನಗಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ನೌಕರರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ರಾಜನು ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಲು, ನೌಕರರು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆದು ನದಿಯ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಯುವರಾಜನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕಿ, ಯುವರಾಜನ ಜಾಡು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಸಾಯು ತ್ತಿತ್ತರೆ ಶವವಾದರೂ ಸಿಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಯುವರಾಜನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಹದ ಮೆಗದೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಮುಳುಗುತ್ತಾ ತೇಲುತ್ತಾ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಾ ಬಂದ ಮರದ ತುಂಡೊಂದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದ್ಭವವಶಾತ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಜೀವ ಹೋಗದಂತೆ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಆ ತುಂಡು ಹೋದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋದನು.

ಆ ಮರದ ತುಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಜೀವ ಒಡಿದು ನಡುಗಿಕೊಂಡು ಇದ್ದುವು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಒಂದು ಹಾವು, ಒಂದು ಇಲಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಗಿಳಿ.

ಅಂತಹ ತುಘಾನಿನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಯುವ ರಾಜನು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, “ರಕ್ಷಿಸಿರೋ! ರಕ್ಷಿಸಿರೋ!” ಎಂದು ಕೂಗು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮರದ ತುಂಡಿನೊಂದಿಗೆ ಯುವ ರಾಜನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುವು, ಬಂತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನದಿ ಒಂದು ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಅರಣ್ಯದ ಒಂದು ಅಶ್ವಮದಲ್ಲಿ ಸಾಧುವಾಗಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಯೋವಾಗಲೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಯುವರಾಜನ ದೀನಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಆರ್ತನಾದದ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅವನು ದೈವಕಾಯನೂ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೂ. ದಯಾಮಯನೂ ಆದುದರಿಂದ ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು, ಅಷ್ಟು ದೂಡ್ಡ ತುಘಾಹನ ಸಮವೆ ನದಿಗೆ ಇಳಿದು, ಈಜುತ್ವಾ ಹೋಗಿ, ಮರದ ತುಂಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೀರಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಆದರೋದಿಗೆ ಯುವರಾಜನೂ ತೀರ ಸೇರಿದನು. ಹಾವು, ಇಲಿ, ಗಿಳಿಗಳೂ ತೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುವು.

ಸಾಧು ಬೋಧಿಸುತ್ತನು. ಯುವರಾಜನನ್ನೂ, ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಕೆ ಉರಿಸಿ ಅವೆಲ್ಲರ ಚರಣಾಯುಸಿದನು. ತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿದನು. ಮೊದಲು ಅಲ್ಪಜೀವಿಗಳಾದ ಹಾವು, ಇಲಿ, ಗಿಳಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರಕೊಟ್ಟು, ಅಮೇಲೆ ಯುವ ರಾಜನ ಆರೈಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಯುವರಾಜನ ಧೋಷವಾದ ಮೇಲೆ ಮಲಿಗಲು ಬಿಟ್ಟು ಗಿರುವಂತಹ ಹಾಸ್ಯಾಯ ಏವಾಡು ಕೂಡಾ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲ ಎರಡು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಉಪಚಾರ ಪಡೆದರು. ಆಗಚ್ಚೇ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಲು ಬಂದಿತು. ಯುವರಾಜನೂ, ಮೂರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಗಿಳಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತನೊಂದಿಗೆ, "ಅಯ್ಯಾ, ತಾವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದಾತರು. ನದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಪೊಟರೆ ನನ್ನ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ. ತುಘಾಹನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಮರ ನದಿಗೆ ಮಗುಂಟಿ ಬಿತ್ತು. ನನಗೂ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ಹಾರಲಾರದೆ ಹೋದೆನು. ನನಗೆ ಹಿಮಾ ಲಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪುಂಡಿ ದೊತ್ರಂದಿರಲಿ. ನಿಮಗೆ ಎಂದಾವರೂ ಆತ್ಮಪದ್ಧರೆ ನದಿಯ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಶರಣತದ ಒಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ನನ್ನ ವಿತ್ತರಿದ ನಿಮಗೆ ಆಪೂರ್ವವಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಫಲಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು.

"ನಿನ್ನ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ.

ಹಾವು ಬೋಧಿಸುತ್ತನೊಂದಿಗೆ, "ನಾನು ಪೂರ್ವ ಏನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ಒಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ ಇನ್ನು ನಮಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹುಗಿದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಒಂಗಾರದ ಮೋಹದಿಂದಲೇ ಈ ಏನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಬೇವಿತವು ಳ್ಲ ನಿಧಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ಆ ಒಂಗಾರ ವನ್ನೆಲ್ಲ ತಾಳಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಿದಾದರೆ ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿ" ಎಂದಿತು.

"ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹಾವಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ.

ಅಮೇಲೆ ಇಲಿ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಆ ಮೂರನ್ನೂ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸಂಧಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

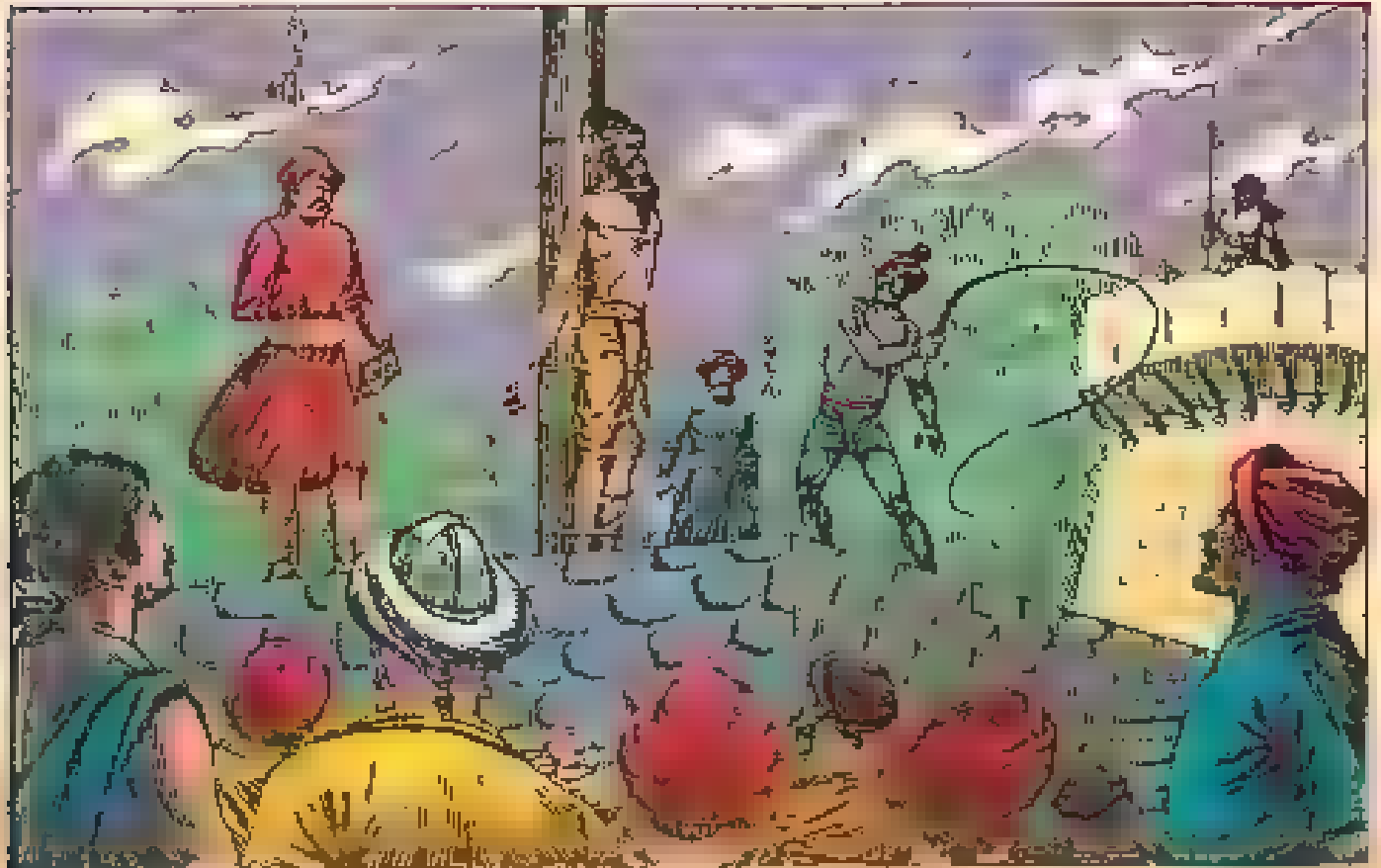
ಯುವರಾಜನು ಬೋಧಿಸತ್ವನೊಂದಿಗೆ, "ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಕಂದೆ ಸತ್ತು ಕಾಶೀರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನೇ ರಾಜನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನೀವು ರಾಜಧಾನಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಸಹಲ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದಲೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೂ ರಾಜ ಮರ್ಯಾದೆ ಅಂದರೇನಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೀತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಕಾಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಒಮ್ಮೆ ದತ್ತ ರಾಜನು ತೀರಿ ಹೋಗಿ, ಯುವರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅವನ ಅಧಿಕಾರ ಸಡಯುಕ್ತಿತ್ತು.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ನಗರವನ್ನು ನೇರಿ ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಡಯುಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಅನೇಕ ಮೇಲೆ ಅಂಬಾರಿ

ಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನು ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ, ತನ್ನ ಭಟರೊಂದಿಗೆ, "ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹಿಡಿದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊರಡೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ಬೀಳಿಸಿ. ಆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ವಧ್ಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ತಲೆ ಕಡಿಯಿರಿ. ಇವನಿಗಿರುವ ಪೊಗರು ಸಾಮಾನ್ಯದ್ದಲ್ಲ. ನಾನು ಯುವರಾಜನಾಗಿದ್ದಾಗ ವತ್ಸನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿ ಹಾವು ಇಲಿ, ಗಿಣಿಗಳಿಗೆ ಉಪಚಾರಮಾಡಿದ. ಅವುಗಳಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬುಗಾರವಪ್ಪನ್ನೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಹಂಚಿದ, ರಾಜದ್ರೋಹಿ!" ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು ಭಟರು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯಲು ತೊಡಗಿದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ಒಳಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು, "ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಈ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಷ ಅಪಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ಆ ದಿನ ಇವನನ್ನು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ ಉಳಿಸಿ ಈಗ ರಾಜನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದೇ ಅವನಿಗೆ ಅಪಕಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು.

ನೀಡು ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಈ ಹೊಸ ರಾಜನಿಂದ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಒಗೆಯ ಅವಮಾನಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವನು ಉಪಕಾರಿಯಾದ ಬೋಧಿಸತ್ತವನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ದೈವವು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಭಗ್ನವಾಯಿತು. ಅವರು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಟರನ್ನು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿ, ಬೋಧಿಸತ್ತವನನ್ನು ಬಂಧನಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದರು. ದುಷ್ಟನಾದ ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೋಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅನೇಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅನಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬೋಧಿಸತ್ತವನೇ ರಾಜನಾಗಿ, ಧರ್ಮವು ತಪ್ಪದಂತೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಅವನು ಹಾವನ್ನೂ, ಇಲಿಯನ್ನೂ, ಗಿಳಿಯನ್ನೂ ಮರೆಯಿಲ್ಲ. ಹಾವು ಕೊಟ್ಟ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಅವನು

ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ರಾಜನು ಅರಿಯಿಕೊಂಡನೇ ಹೊರತು. ನಿಜವಾಗಿ ಬೋಧಿಸತ್ತವನು ಈಗ ತಾನೇ ಅವುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಶಲವಿಚಾರಿಸಿದನು. ರಾಜ ತಮ್ಮ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸತ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು.

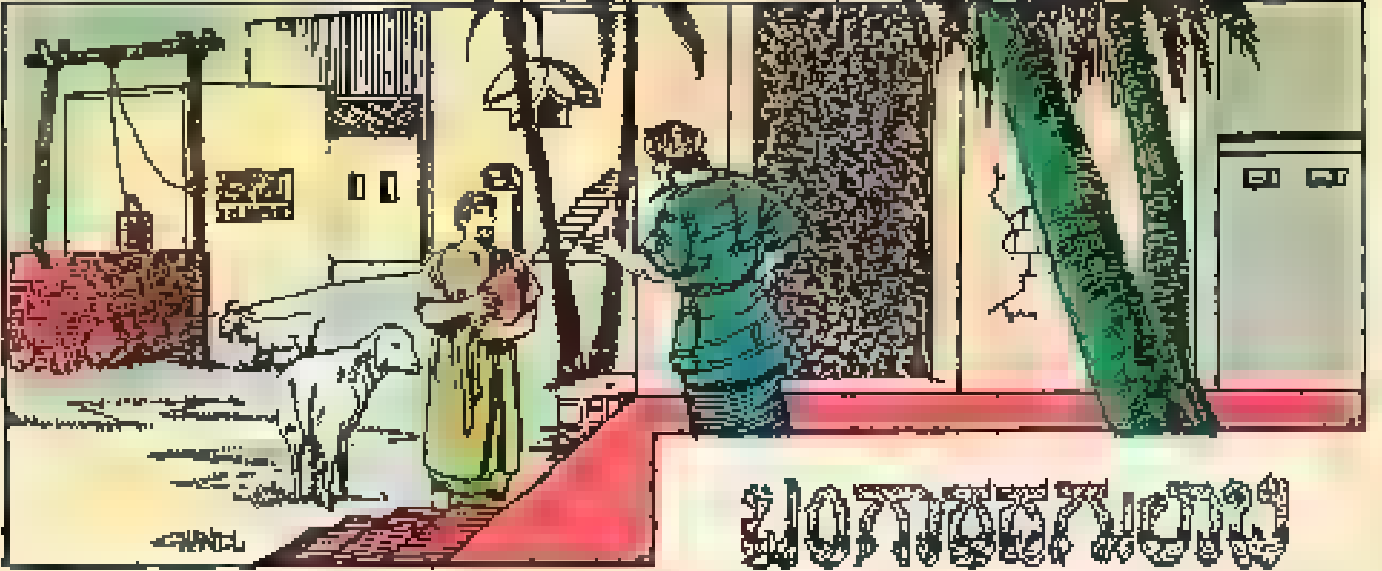
ಬೋಧಿಸತ್ತವನು ಅವುಗಳ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಧನವೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನೂ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದನು, ಗಿಳಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಾಣಿಸಿದನು.

ಅವನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಧಿಯನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತ, ಹಾವಿನ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಭವನದ ಹತ್ತಿರ ಒಂಗಾರದ ಸುರಂಗವೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಇಲಿಯ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಸಿದ ಒಂದು ಬಿಲವನ್ನೂ, ಗಿಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರವನ್ನೂ ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಕೃತಘ್ನನೂ ದುಷ್ಟನೂ ಆದ ರಾಜನು ಹೋಗಿ, ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಬೋಧಿಸತ್ತವನು ರಾಜನಾದುದರಿಂದ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಹಳ ಕಾಲ ಯಾವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಬಂಗಾರದಗುಲಾಬಿ

ಹೊಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅರ್ಮಿನಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಡವನಾದ ರೈತ ಪೊಟ್ಟಿನಿದ್ದನ್ನು ಅವನಿಗಿರುವ ಎರಡೇ ಎಕರೆ ಹೊಲವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಾರವಂತಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೈತನಿಗೆ ಹೊಡತಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದರು. ಇವರು ಮೂವರೂ ನೇರಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಟ್ಟರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೊಲದಿಂದ ಒರುವ ದಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತಿನ್ನುವಷ್ಟು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಆಗಾಗ ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ದುರಾಶೆಯುಳ್ಳ ವರಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆದೂ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ರೈತನು ಈ ದರಿದ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಈ ವಿಸ್ವಾರವಾದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇದೇ ಗತಿಯಾದುದರಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಮೆಲಿ ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೆಲ ಒಂದೆಡೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಾರು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊಲಗಳನ್ನು— ಹೂರಿ-

ಬಿಟ್ಟನು. ಇವನ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ರೈತನೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸ್ವಿಕವಂತನಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಹಣದಿಂದ ಆ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ರೈತನು ತಾನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಉಳಲು ಕೊಡಗಿದನು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನೇಗಿಲಿನ ಮೊನೆಗೆ ಏನೋ ತಗಲಿ ಮಿಂಚಿನ ತಬ್ಬವಾಯಿತು. ರೈತನು ಅಲ್ಲಿ ಅಗಿದು ಮೋಡಲು, ಚಕ್ಕದೊಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ನಿಶಿವಂತನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ತನಗೆ ಹೊಲವಾದಿರಬಹುದೆಂದು ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, “ನೀನು ನನಗೆ ಮಾರಿದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆನೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಆ ಪಾತ್ರದಿಂದ ಈ ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದೇ, ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ ರೈತ, "ಅದು ಹೇಗೆ? ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದ ಪಕ್ಕ, ದಾರನು ನೀನೇ. ಅದರ ಒಳಿತಿಗೂ ಕಿಡುಕಿಗೂ ಏನಿದೆ ಬಾಧ್ಯತೆ. ವ್ಯಾಯವಾಗಿ ನನ್ನದಲ್ಲಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ?" ಎಂದನು ಹೊಲ ಮಾಡಿದ ರೈತ.

"ನನ್ನಿಂದ ಬಾನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡ ಬೇಡ. ಪಾಪದವರ ಸರಳ ಗುಣವನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ನನ್ನ ತತ್ವವೆನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳವಾಗಿ ಉತ್ತಿವರೆ ಇದು ನಿನ್ನಗೇ ಸುಗುಟ್ಟಿತ್ತು, ಸುಮ್ಮನೆ ಪಾಠ ಬೆಳೆಸದೆ ಈ ಬಂಗಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದನು ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ರೈತ ಶುಭ ಕೋಪದಿಂದ.

"ನಾನು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಒಗೆಯುವನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ? ನನ್ನಿಂದ ಪಾವಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದನು ಮಾಡಿದವನು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ

ವಾದ ವಿವಾದ ಜೋರುಜೋರಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವ ವರೆಗೂ ಹೋದರು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಶಾಂತನಾಗಿ, "ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಡ. ವ್ಯಾಯ ಹೇಳುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ರಾಜನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಧರ್ಮಗುಣವನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಹೊಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ ರೈತನನ್ನು ನೋಡಿ "ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇವನು" ಎಂದನು ಹೊಲವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು.

ರಾಜನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತನ ಮುಖ ನೋಡಿದನು, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು" ಎಂದನು ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡ ರೈತ.

"ಅಹಾ! ವಿನಯಾತ!" ಎಂದು ರಾಜನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ, ಆ ಉಭಯ

ರೈತರನ್ನು ಮೋಡಿ, "ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ತರುವಾಯ ಮದುವೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಆ ಒಗಾರವನ್ನು ಮದುವೆಯವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅರ್ಧ ವರಹಾಗೆ, ಉಳಿದರ್ಧ ಕನ್ಯಾಶಲ್ಯ ರಂದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಿತು" ಎಂದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ರೈತರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ರೈತರು ತಮಗೆ ದೊರಕಿದ ಒಗಾರದಿಂದ ಸಾರವಂತೂದ ಭಸ್ಮವಿಡುವುದು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೋರಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ವಿವಾಹದ ಸುಖವನ್ನು ಆನಂದಿಸಿದರು. ಮೊರಗಿನ ಊರಿನವರಿಗೂ ಸಹಾ ಔತಣ ಮಾಡಿದರು.

ಹೀಗೆ ಆ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಬಹಳ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುತ್ತ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೆಳೆಗಳು ಹುಲುಸಾಗಿ

ಬಂದುದರಿಂದ ಬಹು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಅವಿವಾಹಿಗಳಾದವರು. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಗಾರದ ಪಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಸ್ಯಾತಾಗಿ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡ ಮೊಳಕೆ ಎದ್ದು ಬೆಳೆಯಿತು.

ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರವಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಹೂಳಿವೆದ್ದವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆದ್ರುತ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನ ಮಗನು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತ, ಆ ಗುಲಾಬಿ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಅಸೆಪಟ್ಟನು. ಆ ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡ ಎರುವ ಹೊಲದ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಕೇಳಿಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಒಂದು ಹೂಗೊಂಚವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲವಾಗಿ ಎಳೆದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಗುಲಾಬಿಯ ಗಿಡವೇ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತೊಂಡು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಮೇಗವಾಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏರಿ ಮೂರುವಾಯಿತು.

ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ ಅಶ್ವಯುಗವೂ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ಬಿಡ್ಡುವರೊಂದ ಕೋಪವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ತಲೆ ತಿರುವಿ ಒಂದೆ ನೋಡಿದನು. ಗುಲಾಬೀ ಗಿಡ ಮೂಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿಕೊಂಡು ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು.

ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಆ ಗುಲಾಬಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೂವನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳೋಗವೆಂದು ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಕೈ ತಗಲಿದ್ದೇ ತಡ, ಗುಲಾಬೀ ಗಿಡ ಮತ್ತೆ ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.

ರಾಜನ ಮಗನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಬಡಿಯಿತು. ಅವನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಓದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಗುಲಾಬೀ ದಿಡ್ಡ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತ್ತು.

ಅವನು ಮೊಂಡು ಪಟ್ಟು, ಹಿಡಿದು ಧನಃ ಹಿಡಿದಿರುಗಿ ಬಂದು, ಪೇಗಾವರೂ ಒಂದು ಹೂವನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಒಂದು ಹೂವಿಗೆ ಬೆರಳು ತಾಗಿಸಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಇಡೀ ಹೂವಿನ ಗಿಡ ರಿವ್ವನೆ ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.

ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವನು ನೌಕರರನ್ನು ಕರೆದು ಮೊಲಗನ್ನಿರಿಸುವ ಬೆಳಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಮೂರದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೈತರು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದುಷ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವನು ರಾಜನ ಮಗನಾದುದರಿಂದ, ಅವರೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವ ಗೊತ್ತವೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹೊಲವು ನುಣ್ಣಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜನ ಮಗನು ಅರಮನೆಗೆ ಓದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಕಂದದೊಡನೆ ನಡೆದ ಸಂಗಾತಿ ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಡಕ ಅಕ್ಕಯ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಮಂಡಿತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಸಮಾಚಾರಗೊಳಿಸಿ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬಂಗಾರದ ಗುಲಾಬೀ ಗಿಡ ಹಾಗೆ ವಸಯವಾಗುವವರ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಹಿರವೆಳೆಂ ಪಟ ಒಡಿಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ದೇಶಗಳನ್ನಾದರೂ ತಿರುಗಿ, ಆ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದವನನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ನೋಟ ಕಟ್ಟಿದನು.

ಅವನು ಆ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ದೇಶಮಾಲಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವಳೆಂದು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬಳು ವೃದ್ಧಿಯು

ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಂಗಾರದ ಗುಲಾಬೀ ಗಿಡದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಆ ವೃದ್ಧ "ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ರಹಸ್ಯ ಅಡಗಿದೆ, ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೋದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಗರ ಒರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀನೊಬ್ಬ ಕುಳ್ಳನನ್ನು ನೋಡುವೆ, ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡು, ಹೇಳುತ್ತಾನೆ" ಎಂದಳು.

ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರಾಜನ ಮಗನು ಹೋದನು. ಆ ನಗರದ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಕುಳ್ಳನೊಬ್ಬನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ರಾಜನ ಮಗನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗುವ ಗುಲಾಬೀ ಹೂವಿನ ಗಿಡದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದನು.

ಕುಳ್ಳನು ಕಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿ, ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ರಾಜನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ, "ಆ ರೈತರ ಶ್ರಮಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೂ, ನೀತಿಗೂ ಗುರುತಾಗಿ ಆ ಬಂಗಾರದ ಗುಲಾಬೀ ಹೂವಿನ ಗಿಡ ಮೊಳೆತಿದೆ. ಆ ಬಂಗಾರದ ಗುಲಾಬೀ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ ಪಕ್ಕಿ ಅವರ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಪರೋಪಾಯದವರಾದ ಅವರ ಹೊಲದ ವೈರುಗಳಿಲ್ಲಾಗಲೀ, ಗುಲಾಬೀ ಹೂಗಳ ನ್ನಾಗಲೀ, ವಾತಮಾತಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೆರೆಯವರ ಸುವತ್ತು ನೋಡಿ ಈರ್ವಾರ್ಷಿಕವೂ ವಡದ ಶ್ರಮ

ಪಟ್ಟು, 'ಈ' ಕಷ್ಟಾಜ್ಞೆಗಡಿಂದ ಶ್ವಶ್ವಿಪಟ್ಟು ಜೀವಿಸ ಬೇಕೆಂಬುದೇ "ದರಲ್ಲಿರುವ ರಹಸ್ಯ" ಎಂದನು.

ಕುಳ್ಳನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಾಜನ ಮಗನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದನು. ತಾನು ಮೈ ತಿಳಿಯದಷ್ಟು ಕೋವದಿಂದ ರೈತರ ಪೈರುಪಟ್ಟಿ ಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಹಾನಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದು ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ರಾಜನ ಮಗನು ಕುಳ್ಳನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಕಡ್ಡ ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸೀರಾ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು. ತನ್ನ ನೌಕರರಿಂದ ರೈತರಿಗಾದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಿಸಿದನು.

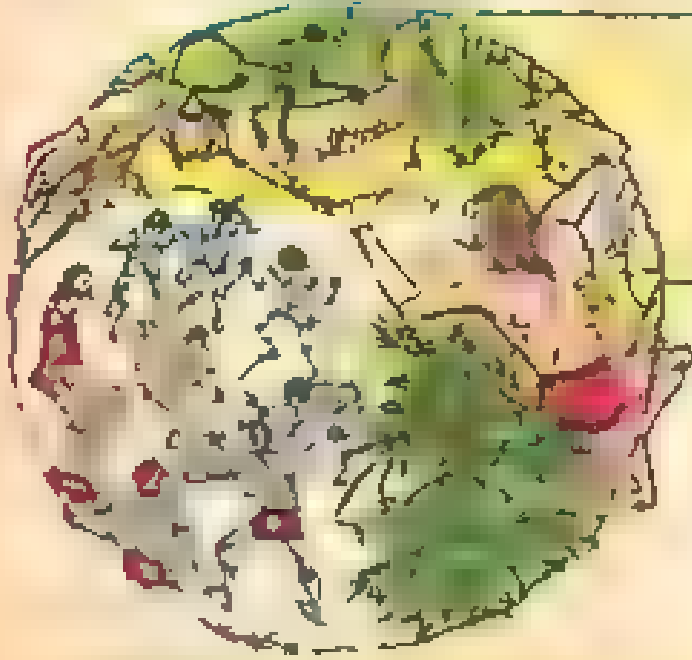
ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜನ ಮಗನು ರೈತರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ದೈತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ತನ್ನ ನೌಕರರು ಮಾಡಿದ ನಾಶಕಾರ್ಯಗಳ ಜೊಜನೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಹೊಲ ಗಳು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಕದಿರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತಲೆ ದೂಗುತ್ತ, ಕೆಳ್ಳೆಗೆ ಹಬ್ಬದಂತೆ ಕಣ್ಗೆಗೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಬಂಗಾರದ ಗುಲಾಬೀ ಹೂವಿನ ಗಿಡವೂ ಯಥಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾಜನ ಮಗನು ಆ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು

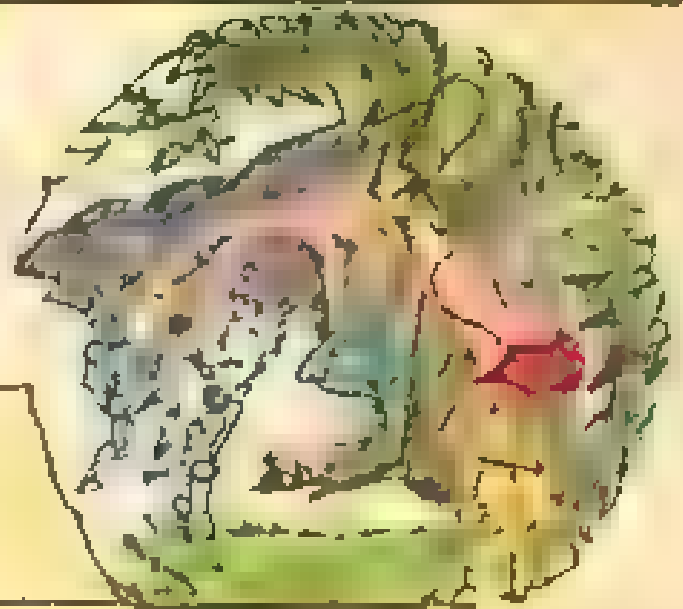

ಕಾಪನ ಸಾಹಸಗಳು

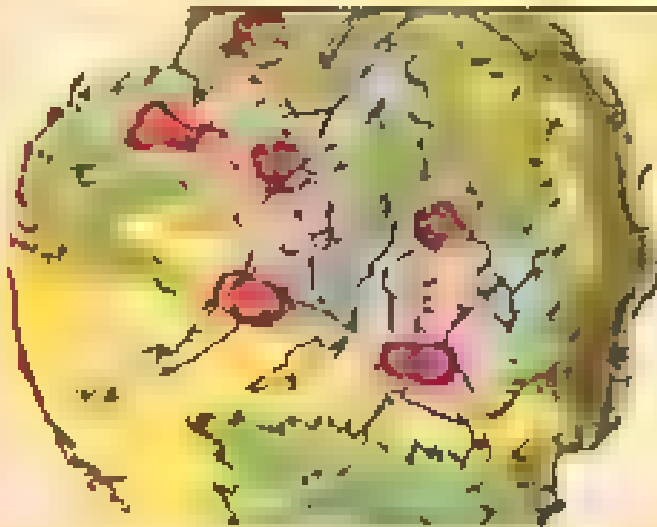
[ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ವಾತವಾಗಿಸಿದ್ದರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ರಕ್ತಪಾತನ, ಕಂಠದ ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ತ ನಾಗನಾ ಎಂಬ ಲಾಂಛನವೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದೆ.]

ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು, ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕೆಲಸವು ದಾರಿ ಸಾಗುವ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಕರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತ್ತು.

ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಅವರು ಮರದಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.

ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡದೊಂದುದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ಗುಹೆಯನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಗುಹೆಯು ಬಾಹ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

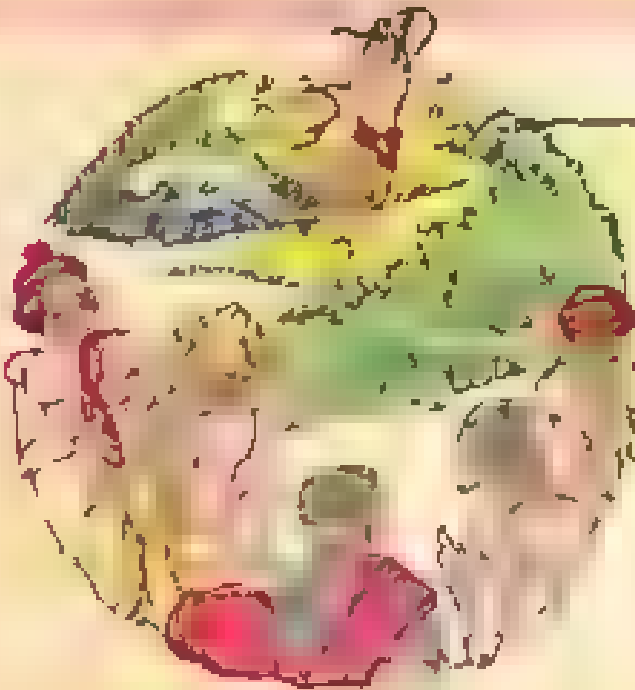

ಪ್ರಕೃತಿಯು ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು, ಗುಹೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು, ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು, ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು, ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಪ್ರಕಾಶವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂಡುತ್ತದೆ, ಚಂದ್ರನು ಕೂಡ ಆ ಕುರಿ
ನೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಧನದ ಮೂಡು
ಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದುವೇ ಗೋಪ್ಯ ಮೂಡುಮತ್ತು ಬಿಸ್ತು
ಹಿಂದೂದಾಗಿ ಈ ಪೂಜಾರ್ಥವೆಲ್ಲಾ ಸಂದಿನ ಮೂಲ
ಪ್ರಕಾಶವು ಮುಂದೆ ಇಡತೊಡಗಿತು.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಕಳ್ಳರು ಹೊಡೆತೊಂಡ ಧನವು
ವೈದ್ಯಾ ಹೊಡೆತು ಸೇರಿ, ಕಡೆಗೆ ಮೂಡು ರಟ್ಟದ ಪುಸ್ತಕವು
ಕೂಡಾ ತುಂಬಿ ಪ್ರಕಾಶವು ಕೊಚ್ಚಿ ಬಿಡುವೆವು.

ಯಾತ್ರಿಕರು ಆ ರಾತ್ರಿ ಬಿಸ್ತು ಆಡುಗೂಡುತ್ತಿರುವ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಬೆಳಗಿನ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಬಂದ
ಅಪತ್ರವನ್ನು ನೆವೆದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟರು.
ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿಂದಿನಿಂದ "ಕೃಷ್ಣ ನಿಧಿಂ !" ಎಂಬ
ಕಥೆ ಹಬ್ಬಿತು.

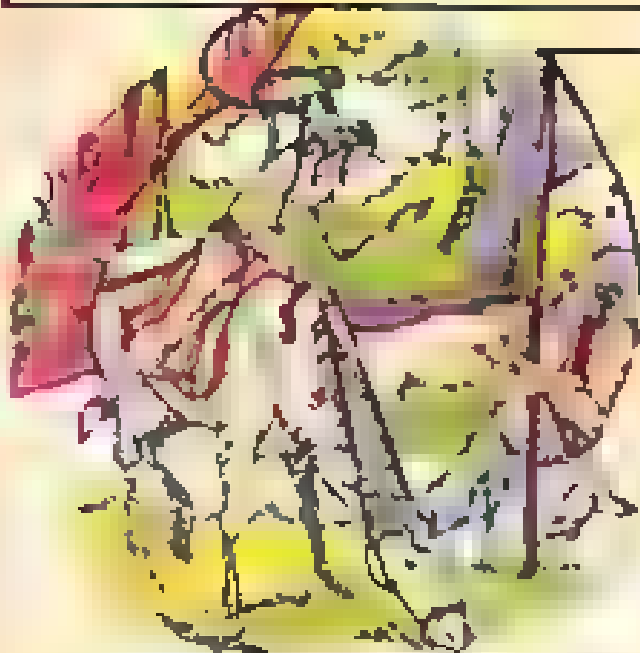
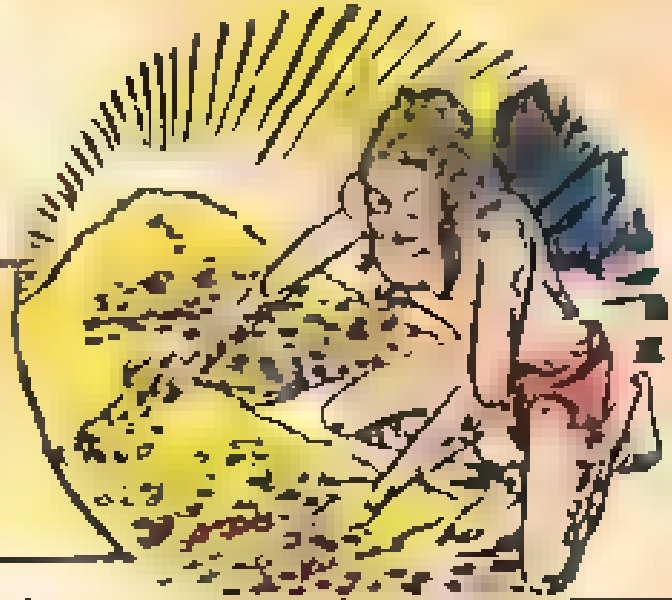
ಅವರು ನಿಂತರು. ಪ್ರಕಾಶವು ಬಿಸ್ತು ಬಿಡು, ಅವರಿಗೆ
ಧನದ ಮೂಡುಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಯಾತ್ರಿಕರಿಗಾದ ಅವರು
ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶವು ಬಿಸ್ತು ಬಿಡು
ಹಿಂದೂದಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಅದು ಬಿಡು
ಹೊಡೆತು ಹೊಡೆತು ಬಿಡು.

ಒಂದು ಬರಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಳಲಿದವನು ತನ್ನ ಮನೆ
ಮತ್ತು ಕೆಲಸ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವು ಮುಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ
ಎಳೆದು ತಂದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅವನು
ಗೊಂಡು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಹುವಾರ ತಂದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವು ಮೇಗಲೆ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಸುರಂಗದೊಳಗೆ
ಒಯ್ದು ಸೇರಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಾಕಿರಾದ
ನಾಡುಗಳಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವು, ನಾಡುಗಳನ್ನು
ಮೇಗಲೆಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತಂದನು.

ಈ ಸುರಂಗದಿಂದ, ದ್ರವ್ಯವು ಬಹು ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ
ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಬಹು ಬಳಸಿದವರು ಬಹು ಬಳಸಿದ
ಕೊಂಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧವು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿತು.

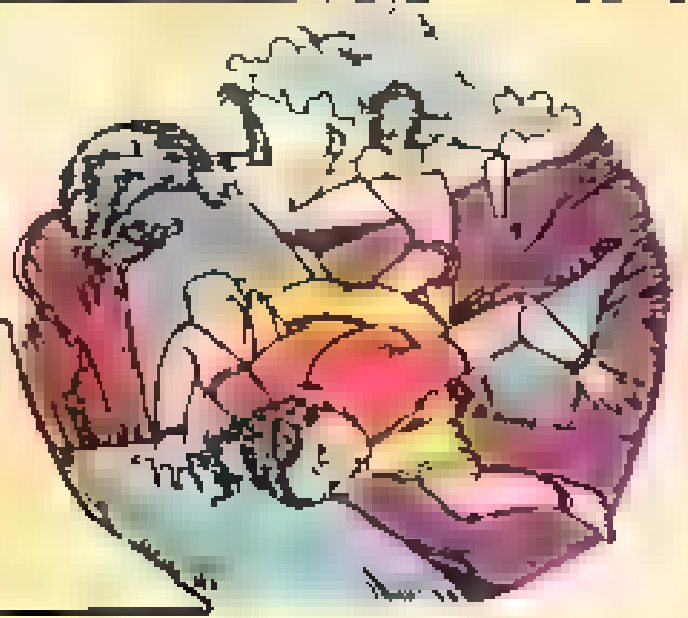
ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವು ದೇವತೆಯಾಗಿತು. ಅವನು
ಕೊಂಡುಗಳನ್ನು ಬಹು ಬಹು ತಂದನು ಹೋಗಿ
ಅವನು ಅವನನ್ನು ಬಹು ಬಹು ಸುರಂಗದೊಳಗೆ ಹೋದನು.
ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಬಾಕಿರಾದ ನಾಡುಗಳನ್ನು ತಂದು ಆ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವೊಳಗೆ ತಂದನು.

ಭೂಮಾಲಿಕನು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗುರುತಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು, ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ಮದ್ದಿನಿಂದ ಕೂಡ ಸುರಂಗ
ಮೊಳಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅದೇ ಕೆತ್ತರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು
ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಹದಮಹತ್ವಾ ದಾಂ
ತಕ್ಕ ಸುರಂಗಮೊಳಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

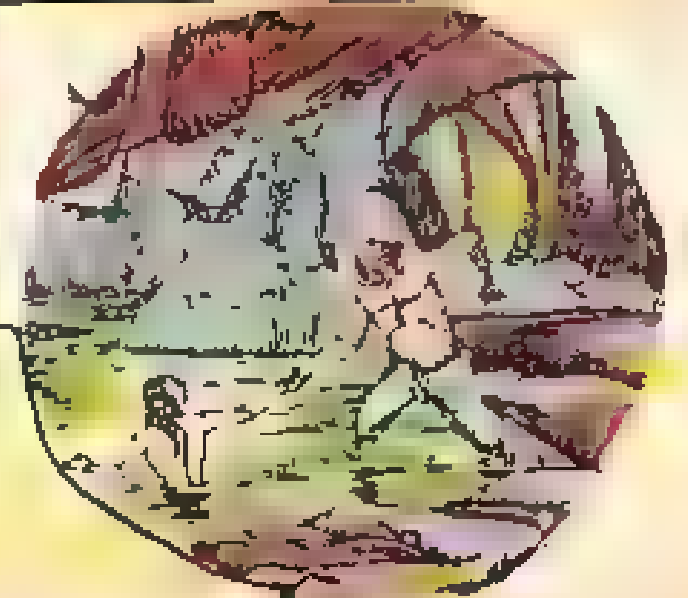
ಹಿಂದಿರುಗುವ ದಾಂ ಕಾಗಾದ ಭೂಮಾಲಿಕನು ಎರಡು ದಿನ
ಗಲವರೆಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಇದ್ದು, ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಾಣಾಘಾತಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ
ಗಾಂ ಕೊನೆಗೊಡಗಿದನು. ಗುಡ್ಡದ ನೆರಳೆ ಪ್ರಕಾಶ
ನೊಂದಿಗೆ ಅದು ಹಿಡಿದು ಎದ್ದುನಾಳ ಕಿವಿಗೆ ವೊಡಲು ಅವನ
ಕೊನೆ ಕೊಂಡನು.

ಪ್ರಕಾಶನು ಅಶ್ವಮೇಧದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಸುರಂಗಕ್ಕೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ದುರಾಶೆಯ ಭೂಮಾಲಿಕನು ಅಲ್ಲಿ
ನಡುಗುತ್ತಾ ಪ್ರಕಾಶನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ರಕ್ತಸುಮಂ ಕೆ ಬಿಡಿ
ಕೊಂಡನು.

ಪ್ರಕಾಶನು ಮತ್ತೆ ಕಿರುಕಾರ್ಪನಾಡನು. ಭೂಮಾಲಿಕನು
ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬರಲಾರಸೆಂದು ಮನು
ಕೊಟ್ಟನು. ಪ್ರಕಾಶನು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಿ, ಸುರಂಗ
ಮೂಳರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಿರುಮೊಳಗು ಬಂದನು.

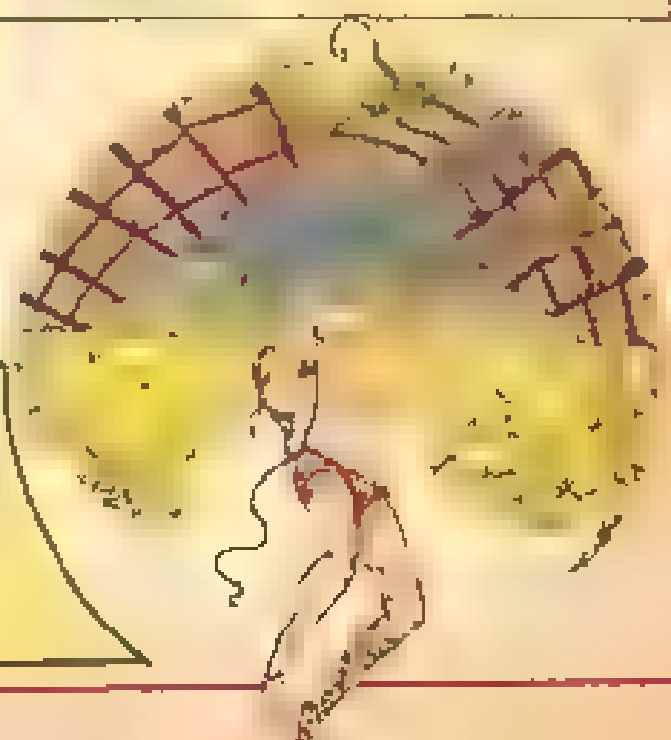
ಅದರ ಭೂಮಾಲಿಕನು ಪ್ರತಾಪನ ಮೇಲೆ ಹಗ್ಗ ಓಡಾ
ದಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಪ್ರತಾಪನು ಕುದುರೆಯ
ಮೇಲೆ ಹೊಣುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, "ರಕ್ಷಿಸಿಬಿಡಿ !" ಎಂಬ ಕೂಗು
ಕೇಳಿತು.

ಪ್ರತಾಪನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಪೊದರಂಗನ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಭೂಮಾಲಿಕನೂ, ಅವನ ಸೇವಕರೂ
ಪ್ರತಾಪನ ಮುಂದೆ ಘಕ್ಕನೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರು

ಭೂಮಾಲಿಕನು ಪ್ರತಾಪನನ್ನು ಹಸ್ತ ಮನೆಯ ವನಗಳಿಗೆಯ
ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ, ಸುರಂಗದ ಬಂಗಾರವು ಎಲ್ಲಿರುವ
ದೆಂದು ಹೇಳದೆ ಹೋದನು. ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು
ಮರಿದನು.

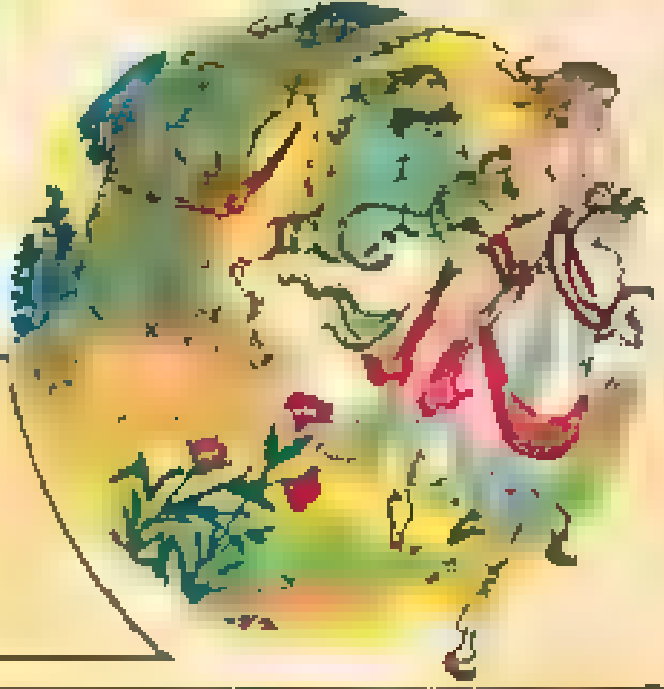
ಪ್ರತಾಪನ ಗೆಳೆಯ ಕುದುರೆ ಕೋತಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಿತು. ಅದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಾಪನನ್ನು
ಕೋಣೆಯ ಮಾರಿನ ಹೆಂಚುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗ
ವನ್ನು ಪ್ರತಾಪನ ಕೆಡಗಿ ಇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಪ್ರತಾಪನು ಮಾರಿನ ಮೇಲೆ ಹೋದನು.

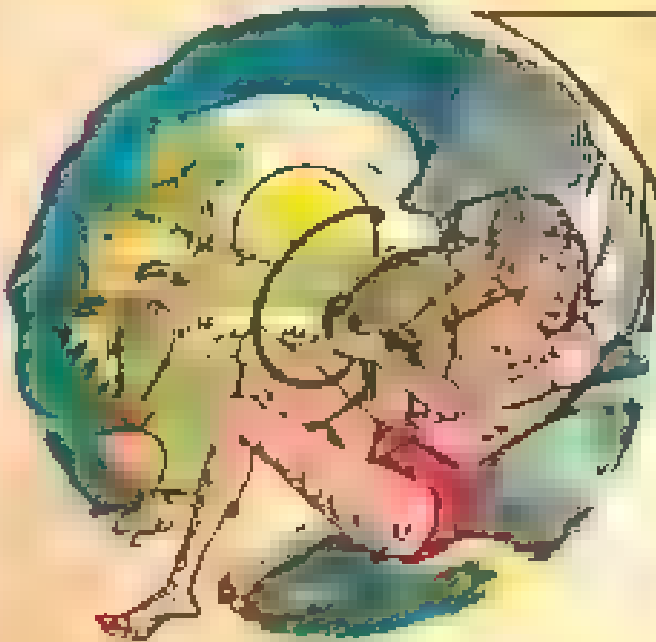

ಕೆಳಗಿನವ ಒಂದು ಕಡೆ, ಪ್ರಕಾಶನ ಕ. ಸುರೇಂದ್ರಾ ಕಟ್ಟ
ಲಾಗಿತ್ತು. ಕೆಳಗಿನ ಕೋತಿ ಅದರ ಹೆಗ್ಗಡ್ಡೆ, ಕಡೆದು
ತುಂಬು ಮಾಡಿತು. ಪ್ರಕಾಶನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕೆಳಗಿನವರು
ಭೇರಿ ಹಾರಿದರು.

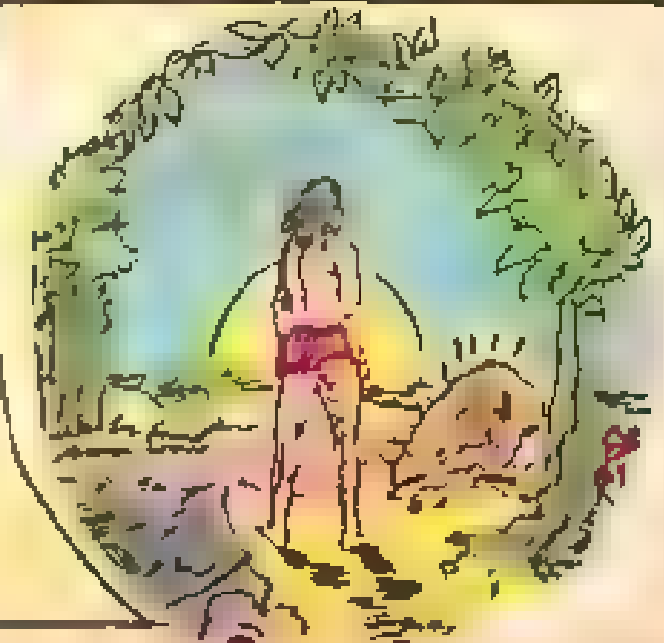
ಕೆಳಗಿನವರು ಹೇಚಾರವ ಕೆಳ ಭೂಮಾಂತರನೂ, ಅವನ
ನಾಕರನೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುವ
ಮೊದಲೇ ಪ್ರಕಾಶನೂ ಕೆಳಗಿನ ಕೋತಿಯೂ ಕೆಳಗಿನವರಿಗೆ
ದಿಂದ ಒಡಿ ಅಡ್ಡ ಸೇರಿದರು.

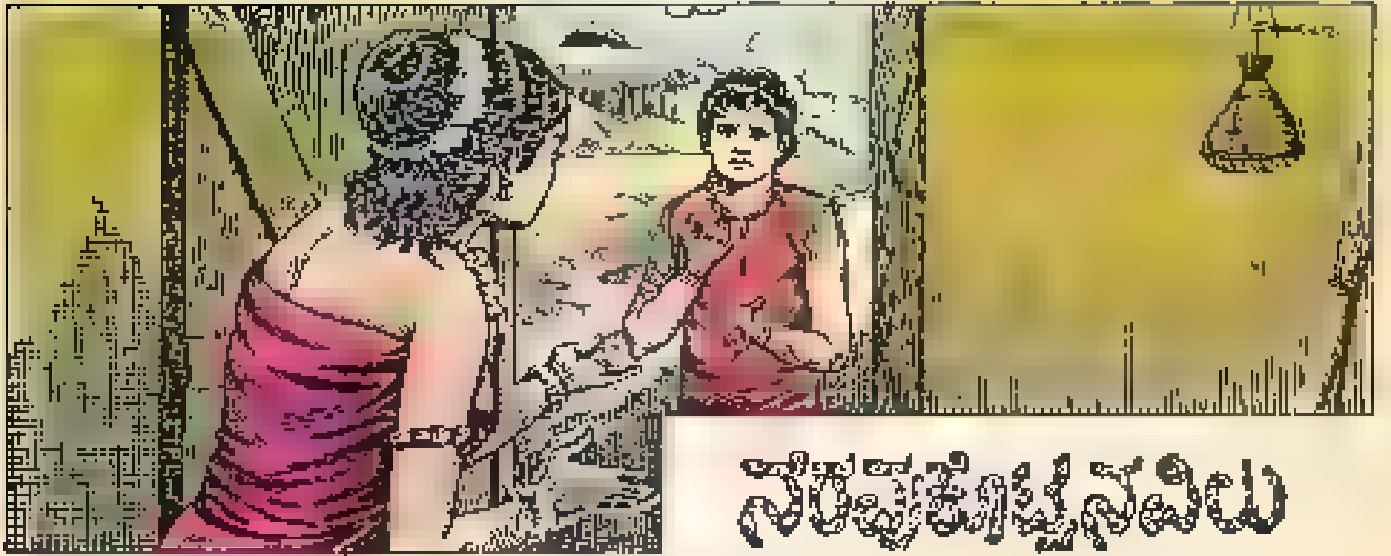

ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾಲಾಗಿ ನೈಋತ್ಯದಾಗಿ ಅಡ್ಡ ಸೇರಿದ
ಪ್ರಕಾಶನೂ ಕೆಳಗಿನವರು ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ಕಂಡರು. ಪ್ರಕಾಶನ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಲಾಘವವಾದ ಅನಂದ ಬಾಷ್ಪವನ್ನು, ಕೆಳಗಿನವರು
ಮೃದುಮಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಒಡೆದು.

ಮೊದಲ ಸುಖವನ್ನು ಕಂಡ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಾಶನೂ
ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುವ ಹೆಗ್ಗಡ್ಡೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುವ
ಮೊದಲೇ ಪ್ರಕಾಶನೂ ಕೆಳಗಿನ ಕೋತಿಯೂ ಕೆಳಗಿನವರಿಗೆ
ದಿಂದ ಒಡಿ ಅಡ್ಡ ಸೇರಿದರು.

ನರವೈಕೃಷ್ಣನವಿಲು

ಕೆಂಪು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಆ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಏಕವಚನ ತಪ್ಪದಂತೆ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿ ಮುರಿಯಿತು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪುರುಷರು ಸುಖವಾಗಿ ವಲಸೆ. ಪುರುಷರು ಆಹಾರ ಸಮೃದ್ಧತೆಯಿಂದ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೂ ಅನುಭವ ಸುಖ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರು.

ಅದರ ರಾಜನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಡದ ಒಂದು ಚಿಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅವನಿಗಿರುವ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಮಾತ್ರ ಬಾಳದ ಮೂಲಕ. ಆ ಹುಡುಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೂಡಾ ನಾಲಗೆಯಾದಿತಿ ಮಾಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದೇ ದಿನದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾತದಲ್ಲಿ ಪಾಂಗೋ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಯುವಕನಿದ್ದನು. ಅವನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಸೋಮಾರಿ. ಸೋಮಾರಿಯಾದರೂ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತನು. ದಿನಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ

ತಿರುಗುತ್ತ. ತನ್ನ ಸವಿಸವಿ ವಾಹನವೊಂದರ ಕೆಳಗೆ ಪರವನ್ನು ನಗಿಸಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು. ಅದರಿಂದ ದಿನಾ ಅವನ ಉಟ ಉರಿಯಾಗಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಅವನ ಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೇಸರ ಬಂದಿತು. "ಕಳ್ಳವಟ್ಟು, ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸುಮ್ಮನೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡುವೆಯಾ? ಹೋಗಿಯ್ಯ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಂದಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಅಮೃತವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿಷವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರವ್ವೆ? ಹಾಗಾಯಿತು ಪಾಂಗೋನಿಗೆ. ಪಾಂಗೋ ಆ ಊರಲ್ಲಿರಲು ಮುಖವಿಲ್ಲದೆ, ಬದುಕುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕಲು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಮಸಿವೆ ಎಷ್ಟು ತಣ್ಣಗೆ ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು. ಪಾಂಗೋ ಸಂಜೆಗೆ

ಸುತ್ತ. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಂಟು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು.

ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವಳು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಪಾಂಗೋನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, "ಎಲೆಯಲಾ ! ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಬರುವಿಯೇನು? ಒಳ್ಳೆಯ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವಿ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಲ್ಲವೆ? ಬಾ. ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಿಡು" ಎಂದು ಒಳಗೆ ಕರೆದಳು.

ಪಾಂಗೋ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ಮನೆಯವಳು ಅವನಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿ, ತಾನೂ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತ, ಆ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಆಳುವ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಳು.

"ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ರಾಜನ ಮಗನು ಮೂಕನೊಂದು ತಿಳಿದೇ ಇರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರು ಮಾತು ಬರಿಸುವರೋ ಅವನಿಗೆ ರಾಜನು ಕೊಡುವ ಒಹುಮಾನವೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಾ, ಏನಿಗೆ? ಒಂದು ಕೋಣ ತುಂಬಾ ಇರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು, ಇತರ ರುಚಿಕರವಾದ ತಿಂಡಿಗಳು, ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಬಂಗಾರ. ದುಕ್ಕೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ವೇರಿಸಿಟ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇವೆ, ಏನು ಲಾಭ ಹೇಳು? ಇಪ್ಪರವರೊಂದು ಆ ಒಹುಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಣಾಶ್ಚರ್ಯವು ಮುಂದಾದರೂ ಅಂಥವನ್ನೊಬ್ಬ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನಡಗುತೂ ಕೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಹೇಳುವಿಯಪ್ಪಾ?" ಎಂದಳು ಆ ಮನೆಯವಳು.

ಪಾಂಗೋಗೆ ರಾಜನಿಂದ ಆ ಒಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಕೊಳ್ಳುವ ಆಶೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ

ಹೋದನು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಆಶೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೂ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಮಾತು ಬರೆಯುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದುವು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಎಲುವುಗೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕನು ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಪಾಂಗೋ ಅದುವರೆಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ನೋಡಲನಾದ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮುದುಕನ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಎಲೆದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರೆಯೂ ಇದ್ದಿತು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಂಗೋಗೆ ಕನಿಕರವಾಯಿತು. "ತಾತಾ ! ಹೊರ ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ ? ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೊರ ಕೊಡು, ನಾನು ತಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು.

ಮುದುಕನು ಪಾಂಗೋನನ್ನು ಅಪ್ಪಾಯಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಅವನ ವಶದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತ ಮೊಕಾಡು

ತ್ತಿರುವ. ಮಾತಿನ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಪಾಂಗೋವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪಾಂಗೋ ತಾನು ಹೋಗುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, "ಯುವರಾಜರಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾತು ಒರಿಸಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಅಪ್ಪೇನಾ! ಇಷ್ಟೊಂದಕ್ಕೆನಾ ಮುಖವನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು?" ಎಂದು ಮುದುಕನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತ, "ಅಪ್ಪಾ, ಪಾಂಗೋನು ಸಮಾಜದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರೇ ನೀನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಮೊದಲು ಪಶು ವಕ್ಷಾದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಆನಂದ ಪಾರವತ್ಯಕೆ ಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಂಠಸ್ವರ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೋ ಆ ಸ್ವರವನ್ನು ಯುವರಾಜನು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸ್ವರವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೆ"

ಕೊರಳೆತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ; ಇರುವ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಅಂಥಾ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಕೇಳುವಾಗ ಕುತೂಹಲ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಹೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಪಾಂಗೋಗೆ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನು ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಇರುವಾಗ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಹುಟ್ಟು ಮೇವುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಹೋಳೆ, ಸಿಂಹದವನು, ಪಾಂಗೋ ಅದರ ಮತ್ತೊಂದು ಹೋಳೆ ಕೊಂಡು ಹಿಡಿದು ಅಲುಗಿಸಿ, "ನಿನ್ನನ್ನು ಯುವರಾಜನ ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ? ನಿನ್ನದೊಂದು ಹಾಡು ಕೇಳೋಣ!" ಎಂದನು.

ಹೋಳೆವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕೊರಳೆತ್ತಿ, "ಬಾ, ಬಾ, ಬೇ" ಎಂದಿತು ಕರ್ಣಕಳೋರವಾಗಿ.

"ಇದು ಯುವರಾಜನು ಕೇಳುವಂಥ ಸ್ವರ ವಲ್ಲವ್ವ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಪಾಂಗೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದನು. ಒಂದು ಕತ್ತೆಯೂ, ಹೇಲೆ ಕೋಳಿಯೂ, ಒಂದಿಬಿಡು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಮೂವರೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾಡು ಹಾಡಿದಿ ನೋಡುವಾ" ಎಂದನು.

ಅವು ಮೂರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೊರಳೆತ್ತಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, "ಇವು ಕೂಡಾ ಯುವರಾಜನು ಕೇಳುವಂಥ ಸ್ವರಗಳೇ ಅಲ್ಲ," ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸಾಗಿದನು. ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಬಗ್ಗದಿಂದ, ತರಿದ

ಗರಿಗಲ್ಲು ಬೆನ್ನಾಚೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೆರೆಯೊಡೆದ ಒಂದು ನದಿ ಅದನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಪಾಂಗೋ ಆ ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ: "ನನ್ನನ್ನು ಯಾವರಾಜರು ಎತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆತ ನೊಡನೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ನದಿ ಅದರ ಗಂಭೀರ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಎದೆ ಯುಬ್ಬಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಹೇಳಿ ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದಾ ಎನೋ ಇನ್ನೂ ನಾನು ಸ್ವರ ಪೇಳುವ ಹಾಡಲು ಕುರು ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನಯ ರಾಗಿ ತಲೆಬೂದಿಗೊಡುತ್ತಾರೆ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ನನಗೇನು ಕಡಿಮೆ?" ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಸುಸ್ವರದ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪಾಂಗೋ ಒಹರ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ಅಷ್ಟು ತಾನು ಆ ಸ್ವರವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಳವು ಬಳ್ಳಿಯಮೇಲೆ ಅದನಿಗೆ ತೋರಿದನು.

ಅವನು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ನಡೆದು ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಯಾವುದರ ಮೂಗುತುಪ್ಪು ಹೊಗಳಲಾಡಿಸುವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಬಿಡಿದ್ದೇನೆ ತಾವು ಮೃದಕ್ಕೆರ ಸಂಗೀತದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ವಿರ್ಬಾಡು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಹಾಡಿದವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದುಮಾನ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಆಗ ಯಾವರಾಜರ ಮೂಗತನ ಹೋಗ ದಿರದು" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ದಿನ ರಾಜನು ರಾಜಮೊಂದಿಗೆ ಸಭಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅಲಂಕ ರಿಸಿದನು. ರಾಜಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಪಿತ ರಾದರು. ಪಾಂಗೋ ಮೂಕ ಯಾವರಾಜನನ್ನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ, ಪೈದೆಯ ತಪಲಾ ಗೃಹದ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ "ಈಗ ನಡೆಯುವ ಹಾಡಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರಿಪುಷ್ಕವಾಗಿ ಕೊಂಡ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಪಾಲು ಗೊಳ್ಳಲಿವೆ. ನಾವು ಅರ್ಧದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ,

ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತೋರುವ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಆಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮೊದಲು ಕತ್ತೆಯೂ, ಆಮೇಲೆ ಹೋತಪ್ಪೂ ಅದರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹೊಂಚಿಯೂ, ಅದಾದನಂತರ ಹಂದಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಹಾಡು ಹಾಡಿ, ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ ಪಾಲ್ಕು ಕಂಠ ಬೆರಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಡಿದುವು. ಕೀಳು ವವರು ನೋವಿನಿಂದ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಅಪ್ಪರ ವರೆಗೆ ಅವುಗಳ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೆದರು ಗಿರಿಯ ನವಿಲು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕೊರಳೆತ್ತಿ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡತೊಡಗಿತು. ಆ ಕಂಠಸ್ವರದ ಮೂಢಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದವರೆಲ್ಲಾ ಆನಂದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಯ ರಾಗಿ ಹೋದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲತಾಗೃಹದ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಕಿ ಯುವರಾಜನು ಕೊರಳೆತ್ತಿ ನವಿಲನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನೂ ರಾಣಿಯೂ ಉದವರೂ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಹರ್ಷಾಧ್ವನಿ ಮಾಡಿದರು. ನವಿಲು ಕೂಡಾ ಯುವರಾಜನ ಕಂಠಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ ಹಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಕಂಠದಿಂದ " ಪೇಕ್ " ಎಂಬ ಕೆಟ್ಟ ಧ್ವನಿಯ ಹೊರತು

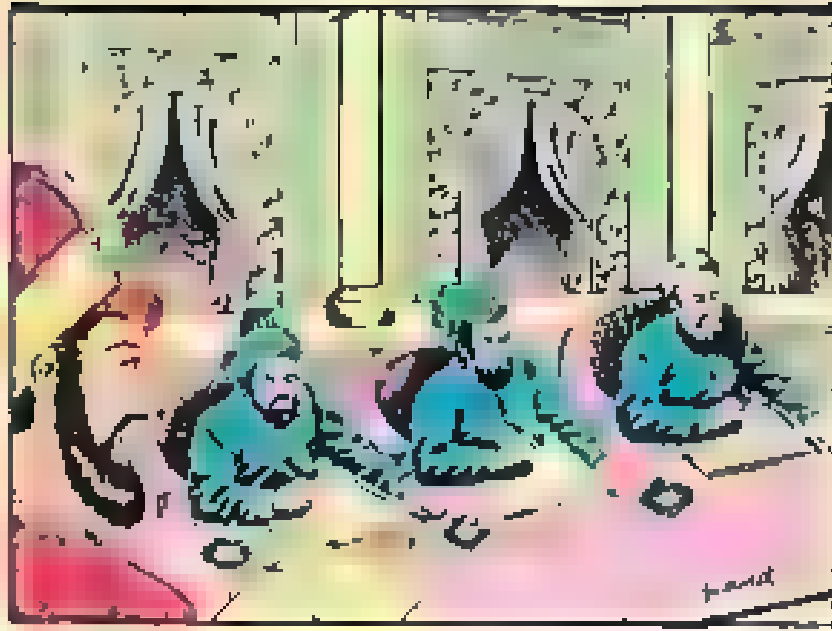
ಹಾಡೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸುಸ್ವರವು ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ರಾಜನ ಮಗನ ಕಿಂಠಕ್ಕೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿತ್ತು.

ನವಿಲು ಕೋಪದಿಂದ " ಮೋಸ ! ಮೋಸ ! ಯಾರೋ ನನ್ನ ಮಧುರ ಸ್ವರವನ್ನು ಮೂಢು ಮಾಡಿದರು !" ಎಂದು ಕೂಗಿತು.

ರಾಜನು ಕಿಂಠದಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ ನವಿಲನ್ನು ನೋಡಿ, ಪಾಂಗೋನೊಂದಿಗೆ, " ನೀನು ಯುವ ರಾಜನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉದಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ಒಹುಮಾನವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನವಿಲಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ದಂಡೆಯೂ ತಪ್ಪದು. ಕೋಣೆ ತುಂಬಾ ಇರುವ ಬುಗಾರವೇನೋ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ರಂಗುರಂಗಿನ ಅಲಂಕಾರದ ಭೂಷಣಗಳಿಲ್ಲ ನವಿಲಿಗೆ. ತನ್ನ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾದ ಕಂಠಸ್ವರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನವಿಲು ಪಕ್ಷಿ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ರಾಶಿ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಭಾಗ್ಯ ನಿನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋದುದೇ ನಿನಗೆ ದಂಡನೆ !" ಎಂದನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಒಡವನಾದ ಪಾಂಗೋ ಪ್ರೀಮಂತನಾದನು. ಮೂಗಿನಾದ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಮಾತುಗಳು ಬಂದುವು. ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಕೆದರು ಗಿರಿಗಳ ನವಿಲು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ರಾಣಿ ಯಾಯಿತು.

ಡಿರಂಗಜೇಬ್

ಬಾಬಾ, ಸುಬಾ, ಡಿರಂಗಜೇಬ್, ಮುಸಾದ್ ಎಂಬ ಪಾಟಾಕಾನಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಹುಗುಂದಿರಲಿ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಬಾಬಾಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಲಾಂಛನದ ಮೊಗಲ್ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಲಘಿಸ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮುಸಾದ್ ಲಗಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಾಬಾ ದೊಡ್ಡ ವಂದಿತ. ಬೇರೂಗನನ್ನೂ ಉಪ್ಪಾವುಗನನ್ನೂ ಅವನು ಪಟಾಯಾ ಭಾಜಿಗೆ ಲಘುವಾದ ಮಾಡಿದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಬೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಟಾಕಾನ್ ರೋಗ ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಬಾಬಾ ಮಾತ್ರವೇ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದನು. ಉಳಿದ ಮೂವರು ಹುಗುಂದಿರಲು ಕಾಣದೆ ಮೂಲೆಗೊಣ್ಣಿನಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡರು, ಹಂದೆ ಸಾಯಲು ಬಿದ್ದಿರುವ ನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕೂಡಲೇ ಮೂವರು ಹುಗುಂದಿರಲು ಹೋದರೂ ಕಾಣಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಎಕವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪಠನ ಬೋಧನೆ ಕೊಡುವರು.

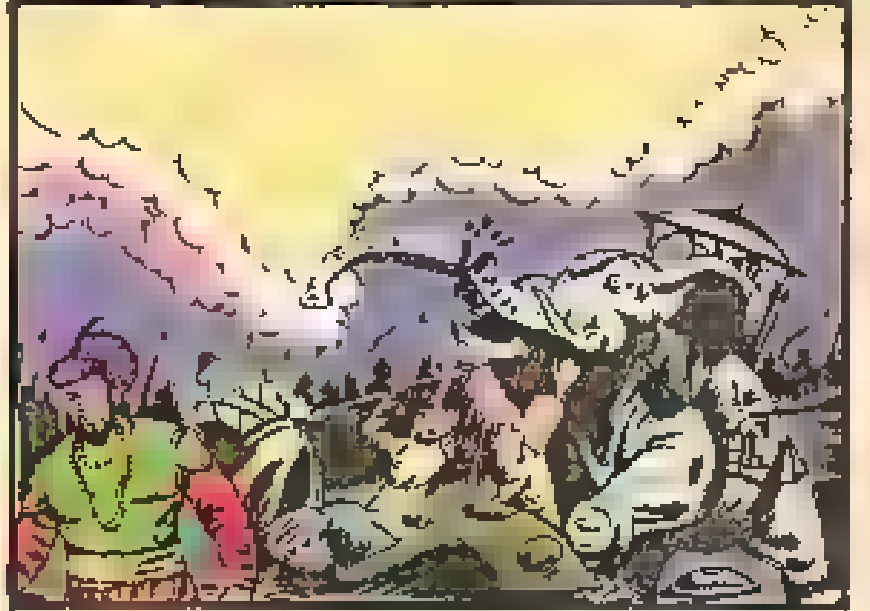

ಅದುವರೆಗೂ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕಾಟ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಬಾ ಹನ್ನೆರಡು ತಾನೇ ರಾಜನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಗ್ಗಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಸಾಗಿ ಬಂದನು. ಪಾಟಾಕಾನಿನ ಆಜ್ಞಾಮೂಲವಾಗಿ ಬಾರಾನ ಲಿವನಾರ ಕುಲೈಮಾನ ಸಿಖಾ ಹನ್ನೆರಡು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇರಿಸಲು ಹೊರಟನು. ವಾರಾಣಸಿಯ ಹತ್ತಿರ ಯುದ್ಧವಿ ನಡೆದಾಯಿತು. ಸುಬಾ ಸೋತು ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದನು.

ಆಗ ದಖನ್ನಿಲ್ಲಿದ್ದ ಔರಂಗಜೇಬ್, ಸೋದರನಾದ ಋಣಾದನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಮಾತಾಡಿ, ಉಳಿದಿದ್ದರನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಮೆ ನವಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂಬ ಧೋರಣೆ ಹಾಕಿದನು. ಸರಕುಗುಣದವನಾದ ಋಣಾದನು ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ದಾರಾಶ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು.

ಉಘಯರ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ದಾರಾಶ ಸೇನೆಯನ್ನು ಆಗ್ರಾಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಷುಜಫರ್ ಪುರಕ್ಕೆ ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರಿದ್ದು. ರಾಜಪುತ್ರರು ದಾರಾಶ ಪಕ್ಷವಹಿಸಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಆ ದಾರಾಶನು ಎರಿ ಕೊಂಡ ಆನೆ ಗಾಯಗೊಂಡುದರಿಂದ ದಾರಾ ಅವರ ಮೊದಲಿನದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವನ ಸೈನಿಕರು ದಾರಾ ಸತ್ತನೆಂದು ಹೆದರಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಗಿ ಓಡಿದರು.

ಔರಂಗಜೇಬನು ಆಗ್ರಾ, ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ವಲುತ್ತಿದನು, ಅದು ಉರಬೊಸಗಿಯ ಕಾಲ. ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಅಗಲಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಔರಂಗಜೇಬ್, ರೋಗ ಗ್ರಸ್ತನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾ ನೀರಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು, ದಾಹದಿಂದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಶತ್ರು ಸೇವೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟೆ ಪತನವಾಯಿತು.

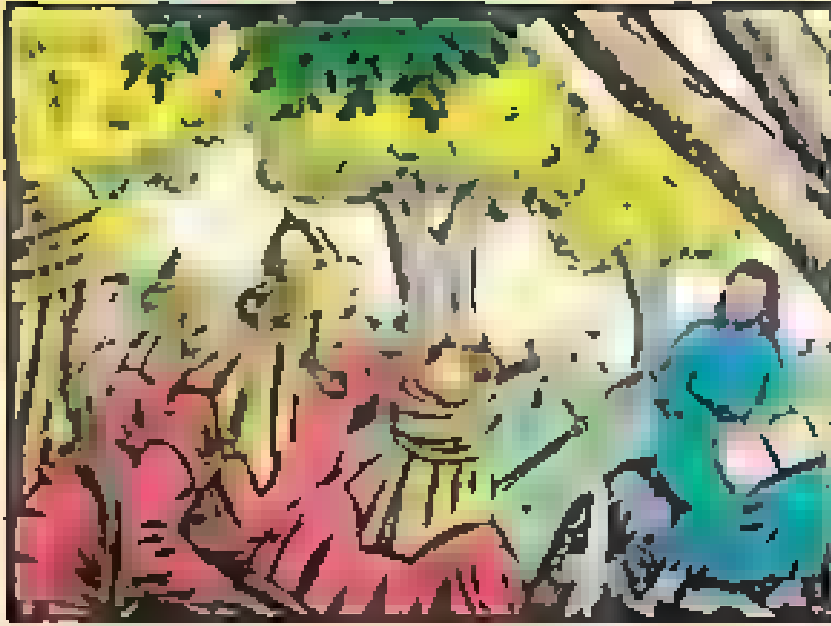
ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದ ಬಿರಂಗಜೋನು
ತಂದೆಯನ್ನು ನದವೀಭೃಷ್ಯ ಮಾಡಿದನು
ಸಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ಪಾಜಹಾನ್ ಇದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತರವಾಗಿ
ಕೆಳಗಿಳಿದು ಕೋಟೆಯಿಂದ ಅವನು ಕೋಟೆ
ಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಬಿರಂಗಜೋನು ಅಗ್ರಾದಿಂದ ಡಿಲ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ
ಕೈವಶವನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ತಂದೆಯನ್ನೂ, ಅಣ್ಣ
ನನ್ನೂ ಜಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮನಾದ ಮುರಾದನನ್ನು ಮಾರ್ಗ
ಮಧ್ಯದ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಪೈದು ಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಲ್ಲಿಸಿಟ್ಟನು. ಭಯಂಕರವಾದ ಈ
ದ್ರೋಹವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿತು.

ಡಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಪಾಜಹಾನ್ ಬಿರಂಗಜೋನು
ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದನು.
ಅಖಿಲೋ (ಪ್ರವಚನವೇತ) ಎಂಬ ಬಿರುದು
ಧರಿಸಿದ ಬಿರಂಗಜೋನು, ಮೋಲ್ ಸಾವಿರ,
ಹತ್ತರ ಎತ್ತರಗಳಿಗೆ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ. ಅಗಲಿ ಅದ
ಮೋಲಿನ ಮಹಾರಾಜನವನ, ಪರಮ ಕ
ರ್ತವ್ಯ, ನಿತ್ಯಕಾಲ ಮೋದಲವು ದುರ್ಗದ
ಗಣದ ಅವನು ಮೋಲ್ ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ
ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದನು.

ಮಾಡುವ ಸಲಹೆಗಳು ಪೂರೈಕೆ ತಪ್ಪಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ
ಹೊಸದಾದ ಬಾಡಿಗೆ, ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಕಮಾನ್
ಪಾರ್ಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ
ಮಹಿಮಾಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಲಿದುಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರಕಾಶ
ವಾಣಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬೆರಗು
ಪ್ರಕಾಶ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು
ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು.

ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು
ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ
ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ
ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ
ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು
ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು.

ಇದು ಮಹಿಮಾಧರ್ಮದ ಬಾಡಿಗೆ
ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ
ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು
ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು.
ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ
ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ
ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು
ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ಬಾಡಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಿಟ್ಟು.

ಬಹುಬಲೆಯ ಪಾಠ

ಹಿಂದೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಗ್ಯಾದ್ ನಗರದ ಸಮೀಪ ಎದ್ದ ಕಿರಮಾಸ್ ಪಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉಮರ್ ಎಂಬ ಶಿರುಗೂಳಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಮೋಸಗಾರನಾದ ಅವನ ಮೋಸದ ಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ ಈಡುಬೋದಿರಲಿಲ್ಲ. ಊರೊಳಗೆ ಒಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಅವನ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮಹಾ ಮೋಸಗಾರನೆಂಬ ಪ್ರಾತಿದುಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಮೇಲು ಮೋಟಕ್ಕೆ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೆಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು ಒಹಳ ಮಯಾದೆಯ ಮೂತುಗಳಾದರೇ ಅವನು ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊಸದಾಗಿ ಅವನು ಒಹಳ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ಕಾಣುವನು.

ಉಮರ್ ಇರುವ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವರ್ತಕದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬಾಗ್ಯಾದಿನಿಂದ ಮುಸ್ತಫಾ ಎಂಬ ಯುವಕ ನಾದ ವರ್ತಕನು ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತುಂಬ ಒದ್ದಿವಂತನೂ ಸಾಹಸದವನೂ ನಿಜವೇ ಆದರೂ, ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಉಕ್ಕುಹೋಗುವವನು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಮೂನವರಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಕೆಗೆ ಉಬ್ಬಿದವರು ಅಪೂರ್ವ ತಾನೇ? ಈ ಸಂಗತಿ ಮೋಸಗಾರನಾದ ಉಮರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದಿತೆ?

ಈ ವರ್ತಕನೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಉಮರನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, "ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ನೀವು ರಾಜ ನಂಥವರು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಶಾಕನೂ, ಶಾತನ ವರ ತಾತ-ಒಬ್ಬರೂನು ಎಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ನಿಮ್ಮ ರೂಪ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ಮೈ ಪುಲಕರಿಸುವಂತೆ.

ಈ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಮುಸ್ತಫಾ ಒಹಳವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಿತ್ರನೂ ಆದನು. ಉಳಿದ ವರ್ತಕರು ಮುಸ್ತಫಾನ ಹತ್ತಿರ ಉಮರ್ ದೊಡ್ಡ ಮೋಸಗಾರನೆಂದೂ, ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ ಉಮರನ ಸವಿವರಾತುಗಳ ಮುಂದೆ ಆ ಬಗೆಯ ಮಾತುಗಳು ಅವನಿಗೆ ರುಚಿಸ ರಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಪೂರ್ವದ್ವೇಷದಿಂದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವರೊಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಂಗವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಉಮರ್ ಬಾಗ್ದಾದ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುಸ್ತಫಾನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು. ಮುಸ್ತಫಾ ವರ್ತಕನು ಅವನ ಬರುವಿಕೆಗೆ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿ "ಮಿತ್ರಾ, ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಲೂ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಒ ಹಳ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವಿ. ಕೆಲವುದಿನ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಸಗಾರ ಉಮರ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತ, ಮೇಲೆ ವ್ಯವಧಿ ಇಲ್ಲದವಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ನೀನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಿರ್ ಪಾನ್ ಪಾಕಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾಯಿತೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಸಹಿಸಲಾಗದೆ ಹೋಯಿತು ಬಂದನು. ಒ ಹಳ ದಿನ ನಿಲ್ಲಿಸುವೆನಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೇ ಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಉಮರ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮುಸ್ತಫಾ ನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಅನಂದವಾಯಿತು. ಅವನು

ಉಮರನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪಾತಾದಾರರಿಗೂ, ಸಹ ವರ್ತಕರಿಗೂ, ಉಮರ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿತ್ರನೇಡೋ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನೇಡೋ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಉಮರ್ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಮುಸ್ತಫಾನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಮುಸ್ತಫಾ ಪಾತಾದಾರರೊಂದಿಗೂ ಸಹ ವರ್ತಕರೊಂದಿಗೂ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಉಮರ್ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನಾನು ಒಂದು ಒ ಹಳ ದಿನ ವಾದುದಲ್ಲ? ಇನ್ನು ನಾನು ಅಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬೇಲವನ್ನು ಪರಿಸಿ ಕೊಡುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮುಸ್ತಫಾ ವಿಚಾರದಿಂದ, "ಈಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕೆ? ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ನನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ಸರಿ. ಚೀಲ ಅನ್ನುವಿ ಯಲ್ಲವು ವಿವರ?" ಎಂದನು.

"ಎಂಥ ಮರೆಯ ನಿನಗೆ ಮಿತ್ರಾ!" ಎಂದು ಉಮರ್ ಅಶ್ಚರ್ಯ ನಡಿಸುತ್ತ, "ನಾನು ಒಂದ ಕೂಡಲೆ ಭದ್ರವಾಗಿಯೂವಂತೆ ಬೇಕೆ, ಸಾವಿರ ಪಿಂಡು ಮೊಹುಗಳನ್ನು, ಹೀಗಿರುವ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದು. ದಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಅನಿರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಂಗಾದ ಮೊಹರಿಗಳಿರುವ ಚೀಲ ಎನ್ನುತ್ತ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ನೀನು ಬೇಲ ಗೀಲ ಯಾವುದೂ ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲವ್ವು. ನೀನು ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಿ?" ಎಂದನು ಮುಸ್ತಫಾ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

ಮೋಸಗಾರ ಉಮರ್ ಆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಒ ಹಳ ಗಾಬರಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಸುತ್ತಲಿರುವವರನ್ನು

ನೋಡಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಉಮರನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಿರುವಂತೆಯೇ ಅನಿಸಿತು. ಅಂತರೇ ಅವರು ಮುಸ್ತಫಾನೊಂದಿಗೆ "ಇದ್ದ ಒಹ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಬೇಲದ ಸಂಗತಿ ಮರೆತಿರಬಹುದು. ಹುಡುಕಿನೋಡಿ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗದು" ಎಂದರು.

ಮುಸ್ತಫಾ ಎರಡು ಮೂರು ಕ್ಷಣ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ತರೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಕ್ಕೆ ಅಡಿಸುತ್ತ, "ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ. ಹಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮರೆತು ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇವನೇ ಏನೋ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೊಟ್ಟು ಮರೆತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟನೋ ಏನೋ!" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಉಮರ್ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ "ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಸಾವಿರ ಮೊಹರೆ ಇವನು ನಂಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ! ಒಂದರಡೇ! ಸಾವಿರ ಮೊಹರೆ!" ಎಂದು ಅರಚಿದನು.

ಅವನ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮುಸ್ತಫಾನಿಗೆ ಅವನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವು ಹೊಳೆದ ಹಾಗಾಯಿತು. "ಇನ್ನು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿಬಿಡು!" ಎಂದನು ಕೋಪದಿಂದ.

ಅನಿರಬ್ಬರ ವಾದವಿವಾದ ಕೇಳಿದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಯುಂಚ ವರ್ತಮಾನದ ಮುಸ್ತಫಾ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನೆಂಬ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೋಸಗಾರ ಉಮರ್ ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಹಳ ಮಂಯಾದದ್ದನೆಂದೂ, ಸತ್ಯವೆನಿಸಿದವೂ ಅನೇಕರನ್ನು ನಂಬಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಮುಸ್ತಫಾನೇ ಸುಳ್ಳಾದವನೆಂದು ಅಂದಬೇಕೆಂದರು.

ಮುಸ್ತಫಾನಿಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಅವಮಾನಕರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಮುಸ್ತಫಾನ ಪ್ರಾಣವಿತ್ತನೊಬ್ಬನು. ಉಮರ್ ದೊಡ್ಡ ಮಂಚನಾಗಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು, ಅದ್ಭುತವಾದೊಂದು ಸೋಲಿಲ್ಲದ ಪಥಕವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಉಮರನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, "ನಾವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯದೆ ಏನೋ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಸಾವಿರ ಮೊಹರೆಗಳಿರುವ ಬೇಲವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿದುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟೆ ಮುಸ್ತಫಾನ ಹತ್ತಿರವಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ. ಶಾಂತವಾಗು. ಏನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಬೇಲ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮೋಸಗಾರ ಉಮರ್ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶುಕಿಸದೆ, "ಅಯ್ಯಾ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು

ಎಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಎರಡನ್ನೇ ಬೇಲ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಬೇಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಮುಸ್ತಫಾನ ಹಾಗೆ ನೀನು ಅವತ್ಯ ವಾದಿಯಲ್ಲ. ಬಾಗ್ದಾದ ನಗರದ ಪೌರರೈಲ್ವರೂ ಮೂಠಗಾರರೊಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಸರಿ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಹಣದ ಬೇಲವನ್ನು ಈಗಲೇ ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು” ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುಸ್ತಫಾನ ಮಿತ್ರನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದನು. ಆಗ ಉಮರ್ ಸಣ್ಣಗೆ ರಾಗಿ ದಂತೆ, “ಮತ್ತೆ ತಡೆಮಾಡುವೆ ಎಕೆ ಮಿತ್ರಾ? ಆ ಬೇಲ ತಂದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು” ಎಂದನು.

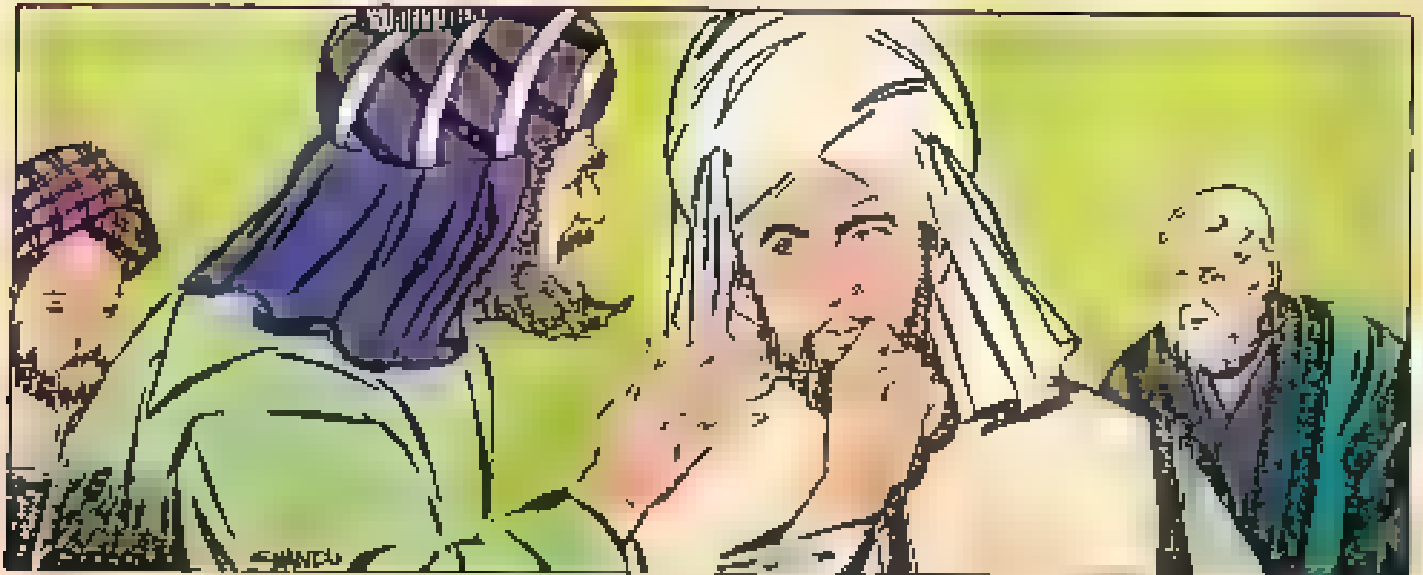
ಮುಸ್ತಫಾನ ಆ ವರ್ತಕ ಮಿತ್ರನು ಮತ್ತೇನು ಹೇಳಲೂ ತೋರದೆ, ಮೋಸಗಾರನಿಗೆ ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ತಂದಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಾನ ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜವರಿಗೆ ಉಮರ್ ದೊಡ್ಡ ಧನವಂತನೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿವಗಟ್ಟಿತು. ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು “ಎನ್ನೊಂದು ಬೇಲವು ಮುಸ್ತಫಾನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದೆಂದೇ ಅನೇಕರು ಗುಸುಗುಸು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

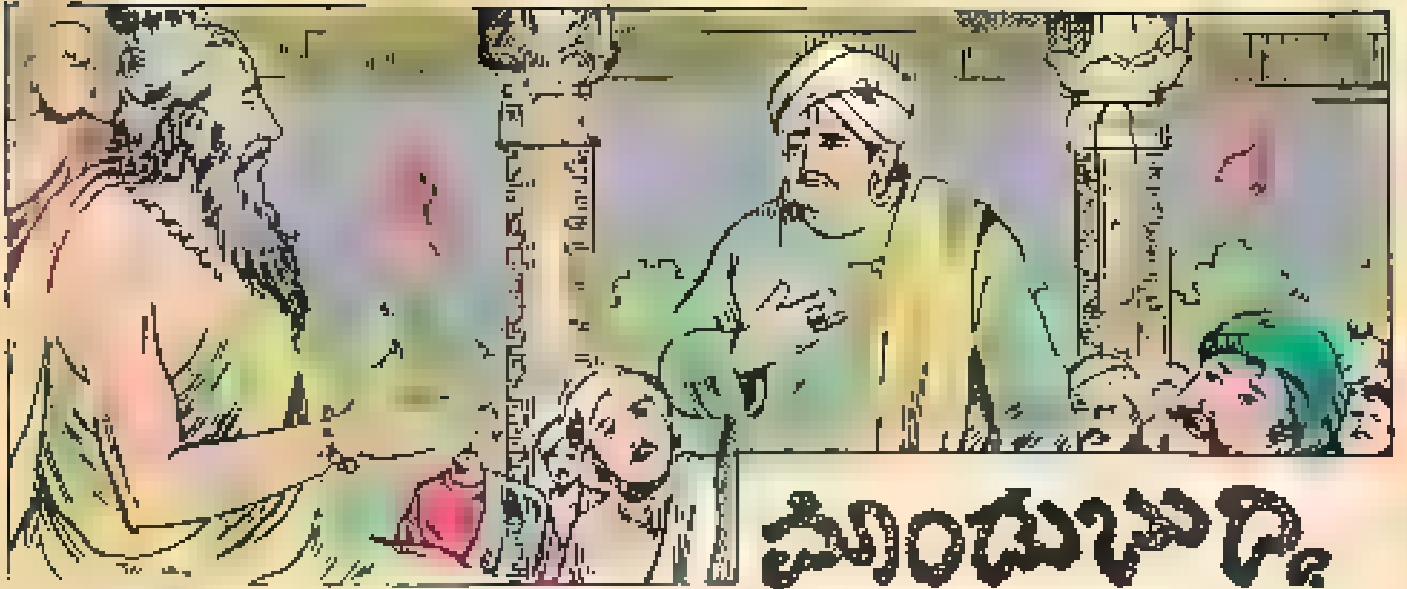
ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಸ್ತಫಾನು “ಹು ಕನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬಲಾರರೆಂದು ತಿಳಿದು, “ಓ! ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬೇಲ ಒಳಗಿಟ್ಟ

ಹಾಗೆ ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು” ಎನ್ನುತ್ತ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬೇಲ ದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ತಂದು ಉಮರ್‌ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೈ ಹೊಸಕಿಕೊಂಡನು. ಉಮರ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಗ್ದಾದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆರ್‌ಮಾನ್‌ವಾದ ದಾರಿ ಓಡಿದು ನಡೆದನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮೋಸಗಾರ ಉಮರ್‌ನ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದವರು ಮುಸ್ತಫಾನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಉಬ್ಬಿ ಹೋಗಿಬಾರದೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ನೆನ ಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಪಾತವನ್ನು ನೀವು ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದರು.

“ಆ ಮಾತು ಮೂರುಕಾಲಕ್ಕೂ ನಿಜ” ಎಂದನು ಯುವಕ ವರ್ತಕ ಮುಸ್ತಫಾ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತ. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ಅವ್ವ ಮಿತ್ರನಾದ ಎರಡನ್ನೇ ವರ್ತಕನು, “ನಾನು ಬಹಳ ಒದ್ದಿಮೆಕನೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆ ಮೋಸಗಾರನ ಹತ್ತಿರ ಎಂಥ ಒದ್ದಿಗೀಡೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ! ನಾನು ಕಲಿತ ಪಾಠಕ್ಕೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣದ ಬೆಲೆ ಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿಯಾದೀನಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಪಾಠಗಳನ್ನೇ ಕಲಿತವ್ವ. ಇದನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಪಿಂಡುಚೂಡಿ

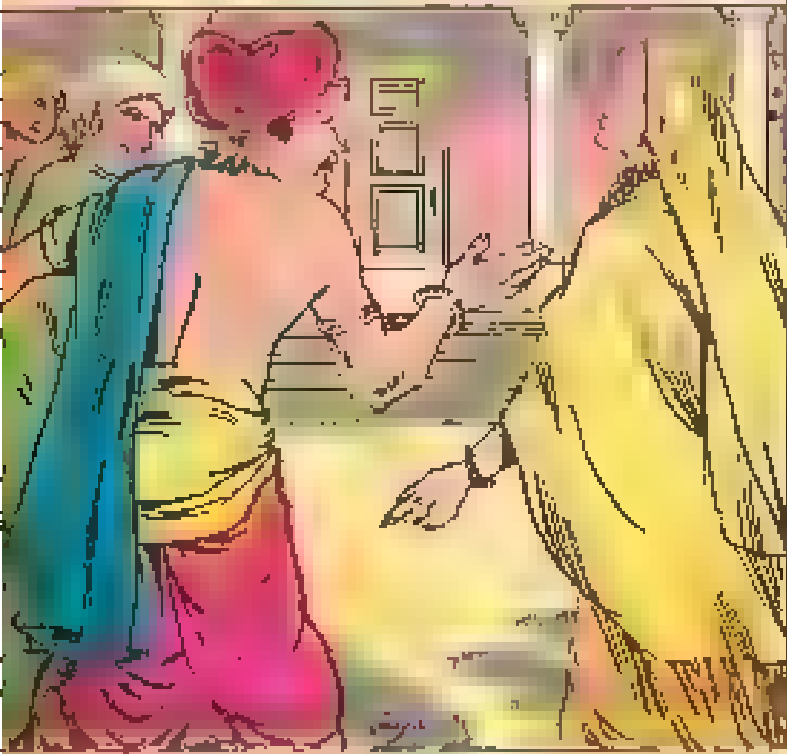
ಹಿರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಪಾನಂದರೆಂಬ ಗುರುಗಳು, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತನ್ನ ಅಶ್ರಮದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಉಳಿದ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಆದರ ಮಾಡಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ, ದೇಶಾಟುಗೆ ಹೊರಟು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಾಭೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವರು.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವರು ದೇಶಾಟುನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಒಂದು ಊರನ್ನು ತಲೆಪದರು. ಆ ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿ, ರಾಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿ ವಿರ್ವಾಡಿಸಿದರು. ಆ ದೇವಾಲಯದ ಪಟಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ, ಮಹಾಸಭೆ ಸೇರಿತು. ಕೃಪಾನಂದರು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿವವರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಜನರೆಲ್ಲ ಒಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಕುತೂಹಲ ದಿಂದಲೂ ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆ ಊರಿನ ಸಾಹುಕಾರನು ಏಕೋ ಎದ್ದು ನಿಂತನು.

ಕೃಪಾನಂದರು ಅವನಿಗೇನೋ ಮುಖ್ಯವಾದ ಧರ್ಮಸಂದೇಹ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ವಿನು ನಿನಗೆ ಬುದ ಸಂದೇಹ ? ಕೇಳು" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಹುಕಾರನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ, "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಸಮಯದಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂದೇಹಗಳೇ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿರೆ ಸಂದೇಹಗಳ ಮಾತು ಹೋಗಲಿ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಸಂದೇಹವು ಮನೆಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದೇ ಕಛಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ. ಮನೆಯ ಆವರಣ ದಲ್ಲಿರುವ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕಣಿವೆ ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಸಂಬಳದ ನೌಕರ ಕಾವಲಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ಅದಕ್ಕೇ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಎದ್ದು ನಿಂತೆನು. ಇನ್ನು ಹೊರಟೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೀದಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸಾಹುಕಾರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನರಿಗೇನೋ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೃಪಾನಂದ ರೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಶೇಖರನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಸಭೆ ಮುಗಿಯುವ

ವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೃಪಾಸಂದರು ಬಿಡದಿಗ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ, "ಗುರುವಯಾ, ಆ ಸಾಹುಕಾರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಿರವ್ವೇ? ಅವನು ಧನಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಆದರ ರಕ್ಷಣೆದು ಹೂರತು ದೈವಭಕ್ತಿಯ ಒಂದಗಳು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚುವವನಲ್ಲವೆಂದು ಕಾದುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಇರಬಹುದವ್ವೇ? ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಂಥವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೈವ ಭಕ್ತಿ, ಚಿಗುರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ವಲ್ಲವ?" ಎಂದನು.

ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೃಪಾಸಂದರು ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹುದೇ ಆದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಧನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ, ಮತ್ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಇರಲಾರದು, ಆತಂಕವರಿಗೆ ದೈವಭಕ್ತಿ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ

ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ಬೋಧಾ ನಂದನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಆದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸಂವೇಹ ಪರಿಹಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು" ಎಂದು ಆ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಗಿದರು.

ಬೋಧಾನಂದನು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾರಾಗಲೂ ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ, ಆತರಿಗೆ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಧರ್ಮಬೋಧೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನು ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಭದ್ರಯ್ಯನೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೂತಾದುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಈ ಭದ್ರಯ್ಯನು ವ್ಯಾಪಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬುವವ ನಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿವನ್ನೂ ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ವೆವನು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಭಿ, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟೆ ಲಾಭ ಬಾಚಿಕೊಂಡವನು.

"ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಇಂಥವರಿಂದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ, ಅವನ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿ" ಎಂದು ಬೋಧಾ ನಂದನು ಹನರನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಅವರು ಬೋಧಾನಂದನಿಗೆ ಭದ್ರಯ್ಯನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಭದ್ರಯ್ಯನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಬೋಧಾ ನಂದನಿಗೆ ಒರಟು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, "ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವ ಸಮಯ ನೋಡಿ ನಾನೇ ವಿಷ್ಣು ಒಲಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ

ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಅಳಿರುಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ತುಳಿತವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಿರುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅಳಿರು
 ಆನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳಿವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಂದಿ
 ಸತ್ಯವೇ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅಳಿರು
 ಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

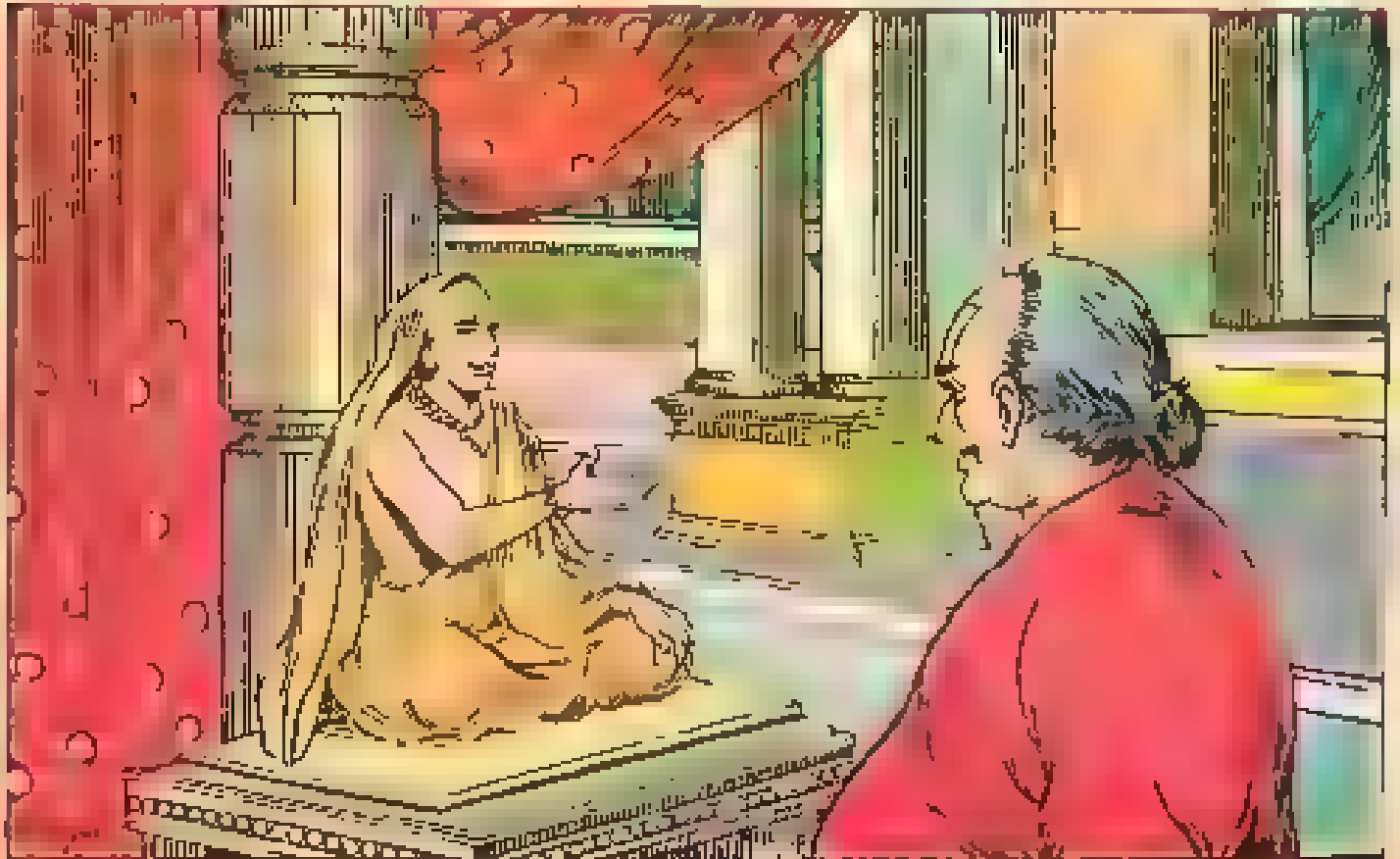
ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬೋಧಾನಂದನು ಅಶ್ಚರ್ಯ
 ಪಡುತ್ತ, "ಭದ್ರಯ್ಯಾ, ಈಗಾಗಲೇ ನೀನಿಗೆ ಅಂತ್ಯ
 ವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪರಿಸಂಪತ್ತುಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಇನ್ನೇನು
 ಕಡಿಮೆಯೇ? ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ
 ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊ" ಎಂದನು.

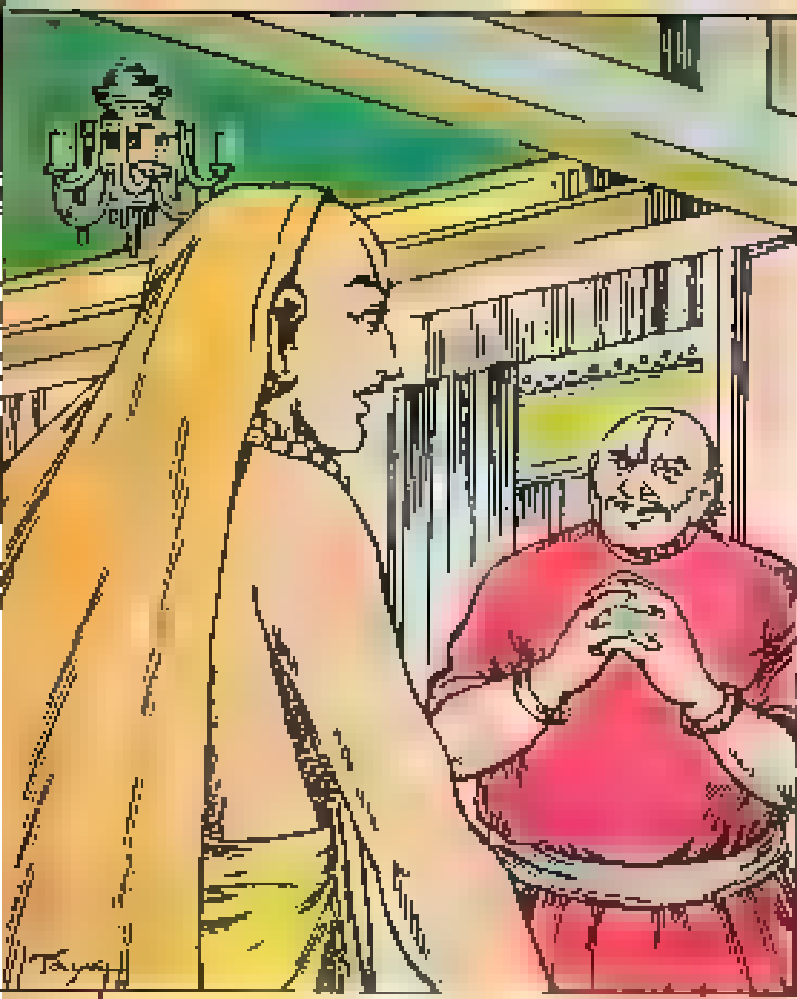
"ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ
 ನಡೆದು ಕೊನೆ ಅಪ್ಪಗೈಯಾಗಲಿ" ಎಂದನು ಭದ್ರಯ್ಯ.

"ನೋಡಪ್ಪಾ, ನೀನು ಎಷ್ಟೇ ಸಂತಾನದ ನೆ
 ಮಾಡಿದರೂ ಹೋಗುವಾಗ ನಿನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು
 ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯೂ ಬಾರದು. ನಿನಗಿರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು
 ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸು, ಸತ್ಯಕ್ಕಿರುವ

ನಿರರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 'ಬೇಗೋಪ' ಎಂದು
 ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು ಬೋಧಾನಂದ,
 "ನೀನು ಹೇಗೆಯಾದರೂ ಎರಕಿಂಚ್ಚಿ
 ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಒಳಿತುಗಳು ಏನೇನು?"
 ಎಂದು ಭದ್ರಯ್ಯನು ಕೇಳಿದನು.

ಭದ್ರಯ್ಯನು ಎಚ್ಚರಾಯ್ದನಾದ್ದರಿಂದ, ವ್ಯಾಪಾರ
 ಪೈಕಿ ಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಾತು
 ಗಳಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಗ ಅರ್ಥ
 ವಾಗುವಂತೆಂದ ಕೊನು ಬೋಧಾನಂದನು. "ಪುಣ್ಯ
 ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನಾಗುವ
 ಒಳಿತುಗಳು ಆನೇಕ ಬಗೆಯ ಲಾಭಗಳೇ. ನೀನು
 ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಶಸ್ತ್ರ ಹಾಗೆ
 ಭಗವಂತನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಂತಾನೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೀನಿಗೆ
 ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲು, ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು
 ಸೌಕರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾರ್ಗ
 ಎಂದರೆ ಮೂಲಧನವೆಂದೇ ಅರ್ಥ" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭದ್ರಯ್ಯನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭದಾಯಕ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಈವರೆಗೆ ಯಾರೂ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ತಾವೇ ಇಲ್ಲಿಯ
ವರೆಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಬೆಳಗಿಸಿದಿರಿ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಅವನಲ್ಲಿ ಊಟಾದ ಒಡಲಾವನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ
ಬೋಧಾನಂದನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ
ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬೋಧಾನಂದನು
ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಅದೇ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದನು.
ಅವನಿಗೆ ಭದ್ರಯ್ಯನ ನೆನಪು ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ,
ಅವನು ಈ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು
ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಕೂಡಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಸ್ತಿ

ಯನ್ನು ಕೂಡಹಾಕಿದ್ದಾನೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.
ಕೂಡಲೇ ಬೋಧಾನಂದನು ಭದ್ರಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಿ, "ಏನಿದು ಭದ್ರಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಸಮಾಜಾದ
ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ
ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆಯವ್ವೆ?
ಈಗ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇನಿದು? ನಾನು
ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿನಗೆ ಕರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ
ವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಭದ್ರಯ್ಯನು ತುಂಬಾ ವಿನಯದಿಂದ, "ಸ್ವಾಮಿ,
ತಾವು ಕೋಪಿಸಬಾರದು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು
ಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲೋಚಿಸಿ
ನೋಡಿಯೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು
ಕೋಪಿಸುವಂತ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥ
ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಅದರ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ನಿನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು
ಧಾರಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿ
ತೇನು?" ಎಂದು ಬೋಧಾನಂದನು ಆಶ್ಚರ್ಯ
ದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹ ಕೇಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿಯ
ವ್ಯವಹಾರದ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಹಾರ
ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗು
ತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ
ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಮೆಹಟ್ಟಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು
ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತಾನವೋ ಭಗವಂತ? ಅದೇನೋ
ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂದರೆಗಳು ತಮ್ಮಂಥ
ವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಾರದು" ಎಂದು ಭದ್ರಯ್ಯನು
ಹೇಳಲು "ಅದೇನು ತೊಂದರೆ?" ಎಂದನು
ಬೋಧಾನಂದ.

"ನನ್ನಂಥವನು ಮಾಡುವ ಈ ಸಣ್ಣ ವ್ಯವಹಾರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ನಾನು ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಒಬ್ಬರ

ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಒರೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನವರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ? ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಗಳ ಜಮೆ ನನ್ನ ಖಾತೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ನನಗೇ ಸಿಗುವುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಗೆ ಏನಿದೆ? ರಸದಿ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದೀತಲ್ಲಾ!” ಎಂದನು ಭದ್ರಯ್ಯ.

ಭದ್ರಯ್ಯನ ಮಾತಿನಿಂದ ಬೋಧಾನಂದನು ತುಂಬ ಬಿರಗಾಗಿ, “ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ನೀನು. ಅಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೂಗಿಸಲಿಲ್ಲವ್ವ. ಮೊದಲು ನೀನು ದೇವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪಳಗಬೇಕು” ಎಂದನು.

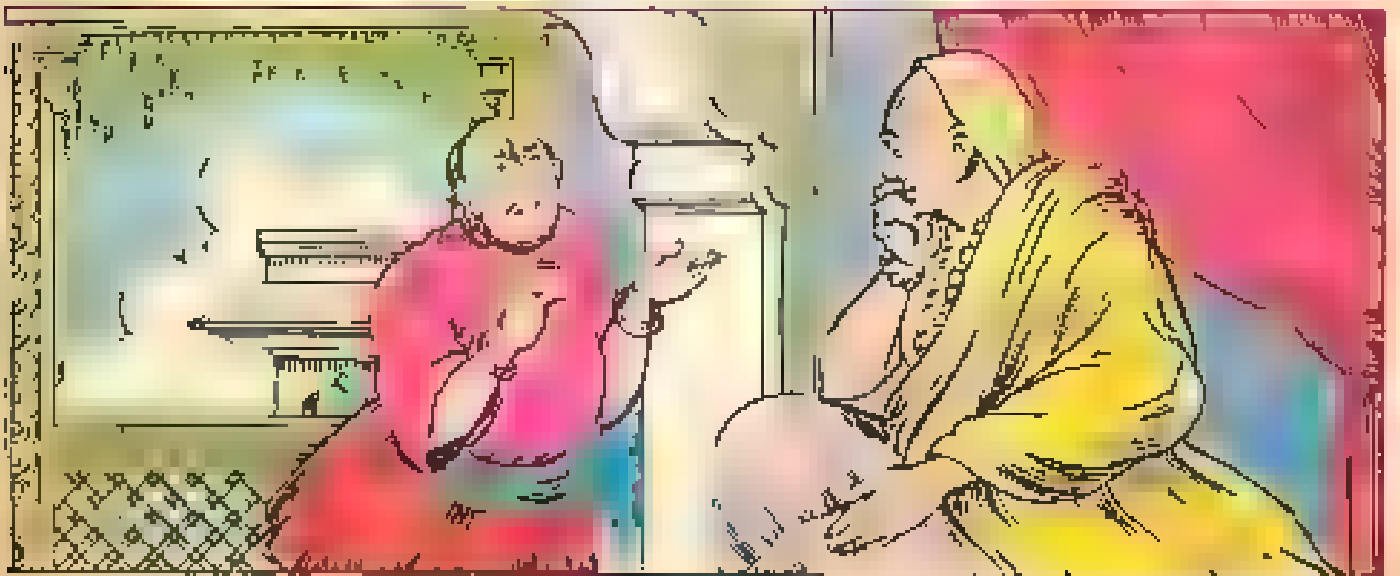
“ಅದು ತುಂಬಾ ಇದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ದಿನಾ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಯೇ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯುಂಟು. ಭಗವಂತನು ನನಗೇನೋ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳ ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಕೊಳ್ಳಿ ನಾನು ಯಾವಾಗ ಹೋಗುತ್ತೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ಅಷ್ಟ ರೊಳಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ? ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಸತ್ತವರು ಆ

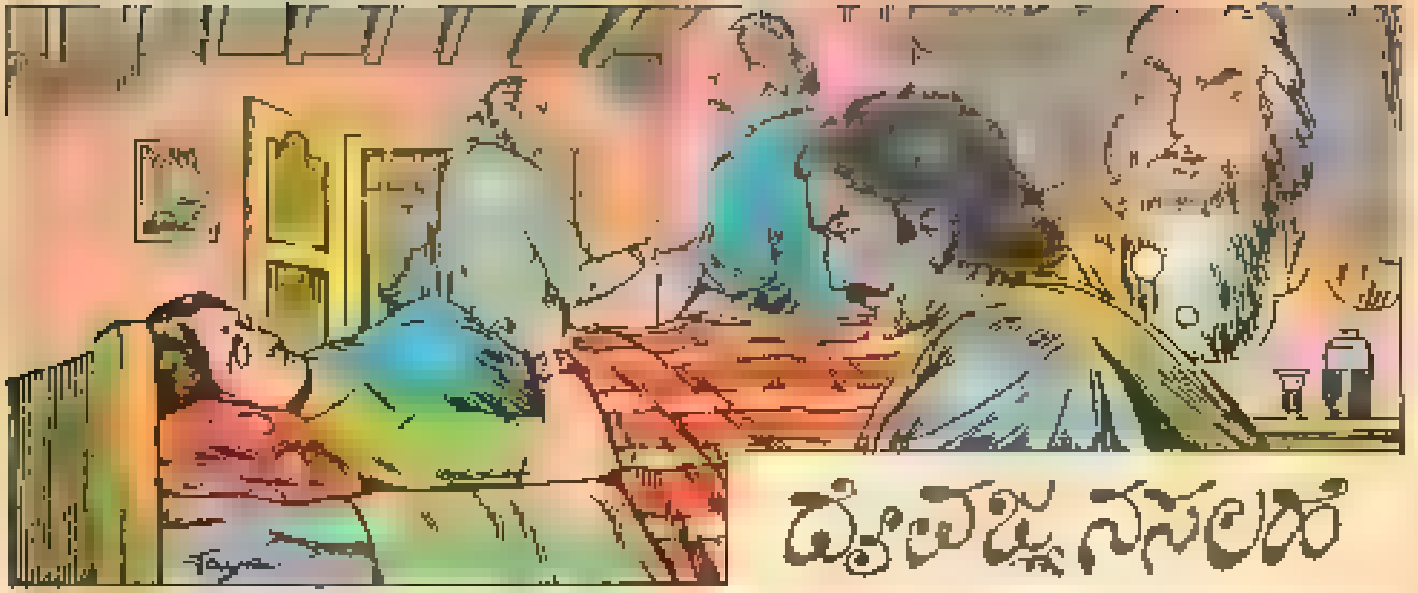
ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಷ್ಟೆ?” ಎಂದನು ಭದ್ರಯ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆನು ಹೇಳುವುದೆಂದು ಬೋಧಾನಂದನು ಯೋಚಿಸುವಾಗ, ಭದ್ರಯ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ “ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಮೊಸಗಲು ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಂಬಲಿ? ಆತನ ಹೊರೆ ಒಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಮಾತಾಡಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಳದ ವಿಷಯ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿದ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದನು.

“ಒಳ್ಳೆದವ್ವ, ನನ್ನ ಧರ್ಮ ಬೋಧೆಗಳು ವಿಕಂಡ ವಾದದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಗವಂತ ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವೆನೆಂದೆದ್ದಲ್ಲಾ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದರೂ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಮಾಡ ಬೇಕಷ್ಟೆ!” ಎಂದನು.

“ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬಲಿ?” ಎಂದನು ಭದ್ರಯ್ಯ.

ಭದ್ರಯ್ಯನಂತಹ ಮೊಂಡುಬುದ್ಧಿ ವಂತನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡು ಬೋಧಾನಂದನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ದೈವಜ್ಞನ ಸಲಹೆ

ಹಿಂದೂ ಮೊಮ್ಮಗನಾದಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯನೊಬ್ಬ ಅಸ್ತಿತ್ವವಂತನಿದ್ದನು. ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಶುರುವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ತಲೆ ನೋವೆಂದು ಮಲಗಿದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು, ಸೊಂಟನೋವು, ಕಾಲುನೋವು ಎನ್ನುವ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅದೇನು ರೋಗವೆಂದು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎನೋ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಂತಹದ್ದೆ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆಯೋಗವೇ ಆದುವು. ಗಂಡನಿಗೆ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?

ರಾಮಯ್ಯನ ಗ್ರಾಮದ ಹತ್ತಿರದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ದೈವಜ್ಞನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ತಮ್ಮ ಇವಳು ನೆರವೇರದೆ ಹೋದ ಸರಾಸಾರದೂ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಆ ದೈವಜ್ಞನು ಅವರು ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳುವನು.

ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೊಂದರೆ. ಅವನು ಮೇಳುವವನನ್ನು ಬಾಗಲೂಕೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಸುಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮೋದರೂ, ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ರೌದ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಉರಿತು ಬಿಡು. ಇದಿರಾಗಿ ಎಂಥವನೆಂಬ ಪರಿವೆ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದೆ ಬೈದು ಬಿಡುವನು. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ, ಅನೇಕ ಅವನು ಶಾಂತ ನಾಗಿ ತಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಅರ್ಥ ವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಶಾಲಿಗಳಾದವರು ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು ಇವಳು ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೌಸವಾಗುವುದೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದಿರು ವವರು ಮಾತ್ರ, ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಮಾಲು, ಬೈಗುಳಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಆ ದೈವಜ್ಞನ ಬಳಿಗೆ ಮೊಗ ಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವನಾದುದರಿಂದ, ಅವನಿಂದ

ಅವನು 3 ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೇನೋ ಅಂದು
ಕೊಂಡು ಸಂಕೋಚಗೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ದಿನಗಳಿ-
ಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ರೋಗದ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ-
ವೆ ಕಾನವೆ ಆ ದೈವವು ಎಳೆಗೆ ಹೊಗುವೆ ಎಂಬುದು
ದೊಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು
ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ ನೋಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕಾಂಬೂರು
ಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ದೈವವನ್ನು ನೋಡಲು
ಹೋದನು.

ದೈವವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ
ತಂದೆಯಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು
ತಾಂಬೂರುಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕುಳಿತ
ಕೂಡಲೇ ಅವನು, "ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ರಾಮಯ್ಯ,
ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಹೇಗೆ
ಗುಣಮುಖವಾಗುವಳೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವೆ. ಆದರೂ ನೀನು ಮಾತ್ರ
ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೊಗಳುವೆ. ಒಂದೆಲ್ಲಾ ?
ಪಾಪ, ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನೀನು ಪ್ರಕೃತಿ
ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ. ಸಹಜ
ವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿರುವೆ ಆ ತಡೆಮಟ್ಟ
ತಿಗೆದು ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ರೋಗ ಪೂರ್ತಿ
ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧು ಮಾತೆ, ಕಪಾಯಿ ಅಂತ
ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡ. ಅದರಿಂದ
ಕಾಸಿನ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಲಾರದು. ನಾನು
ಹೇಳಿದ್ದು ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ ?" ಎಂದನು.

ರಾಮಯ್ಯನು ಒಳಗೊಳಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ,
ಅರ್ಥವಾಯಿತೆಂಬಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ನಿಜಕ್ಕೂ
ದೈವವನ್ನು ಹೇಳಿದುದೊಂದೂ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ
ಅರ್ಥವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ
ವಿವರಿಸಿದರೆ ಹೀನಾಮಾನಾ ಆಗಿ ಬಯ್ಯುವ
ನಾನೋ ಎಂದಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ

ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದನು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವನ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ಇದ್ದನು. ದೈವವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮನನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇರುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ
ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ರಾಮಯ್ಯನು
ತಾನು ಬಲವಂತನಾದುದರಿಂದ, ತನ್ನ ಗದ್ದೆಗಳ
ವೃದ್ಧಿರಿಸುವ ಕಾರುವಿಗೆ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ, ಸೆರೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ ದೂಮವೃಕ್ಷದ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದಂತೆ
ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ತಪ್ಪು
ಕೆಲಸವೇ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ರೋಗ
ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ದೈವವು ಮಾತಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ವಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಅಂತಲೇ ರಾಮಯ್ಯನು ದೂಮವೃಕ್ಷವನ್ನು
ಕರೆಯಿಸಿ, "ನೋಡು ದೂಮವೃಕ್ಷ, ಒಂದು ಕಾರಣ
ದಿಂದ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕಾಲುಮೆಯ ನೀರು ಸಿಗದ ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ಕಡ್ಡಕೊಟ್ಟೆನು. ನೀನು ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು

ಹಾಯಿಸಿ ಒಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಹಾಕಿಸಿದ ಕಟ್ಟ ತೆಗೆದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದು" ಎಂದು ಒಳ್ಳೆಯದ ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಆಳುಗಳಿಂದ ಕಾಲುವೆಯ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟುವನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿದನು.

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತ ದೆಯು ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅವಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕ್ಷಣ ದಶಗೆ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ದೈವಜ್ಞನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ರಾಮಯ್ಯನು ಮತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆದಾಗಿ ತಂದಕೊಂಡನು. ಸಹಜ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ತಾನನ್ನು ಯಾವ ತಡೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನೋ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಗುಣಧಾರ್ಥಿ ವಿರೋಧಿ. ಅದೇನೆಂದು ಆ ದೈವಜ್ಞನೇ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ ಬೇಕು. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ರಾಮಯ್ಯನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ದೈವಜ್ಞನ ಬಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ತಾಯಿಯಲಿ ಒಯ್ಯನು.

ದೈವಜ್ಞನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ "ಮತ್ತೆ ಒಂದೆಯೋ? ನೀನು ಮೊದಲ ದುರಹಂಕಾರಿ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದನಷ್ಟೆ? ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ ನೀನು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿರೋವರು ನಿನ್ನ ಅಭಿಮಾನ ಅಡ್ಡಬಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕರೆಯಾಡಿಸಿದೆ,

ಹೇದಾ? ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಈ ದುರಹಂಕಾರ ದಿಂದಲೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತೌರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಕೊಡಬೇಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿರುವಿ. ಹೆಂಗುಸರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮವು ಸುಖ ಪ್ರವಾಹದಂತಹುದು. ನೀನೋ ಅಲ್ಪ ಕಾರಣ ದಿಂದ ನೀನು ಆ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿರುವಿ. ಅದು ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಕುಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮನೋವ್ಯಾಧಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಅವಳು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಮಾವನಿರಿಗೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಗನೇ ಗುಣಮುಖವಾಗುತ್ತಾಳೆ ಆಪ್ತ ಮಾಡು, ಬೇರೂ" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ - ರಾಮಯ್ಯನ ಅಹಂಕಾರ ಪೂರ್ತಿ ಇಳಿದುಹೋಯಿತು. ಅವನು ಆ ದಿನವೇ ಹೊರಟು ಆತ್ಮಯ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತ್ಮಮಾವನಿರೊಂದಿಗೆ ಒಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂತಾಡಿ ಲ್ಲವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ರಾಮಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಒದರಾವಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎದ್ದು ತಿರುಗುತ್ತ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಾಗಿದ್ದ ಪಡೆವಳು.

ಶ್ರೀಮತಿಯು ಸ್ವಯಂವರದ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ಭೀಶಗಳ ರಾಜರೂ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಮುಖರೂ ಬಂದರು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನಾರದನೂ ಒಂದು ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಘೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ತನ್ನ ಮುಖವು ಕೋತಿಯದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗ ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಾರದನು ಅವಮಾನದಿಂದ ಕುಂದಿಹೋದನು. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತು ಅವನಿಗೆ.

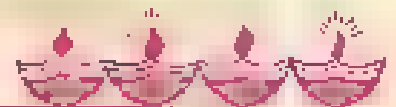
ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಧ್ವಾನಿಸಿದಳು, ವಿಷ್ಣು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತನು. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೊಠಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ವರಿಸಿದಳು. ವಿಷ್ಣುವೂ ಅವಳ ಕೊಠಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದನು. ಸ್ವಯಂವರದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣು ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ

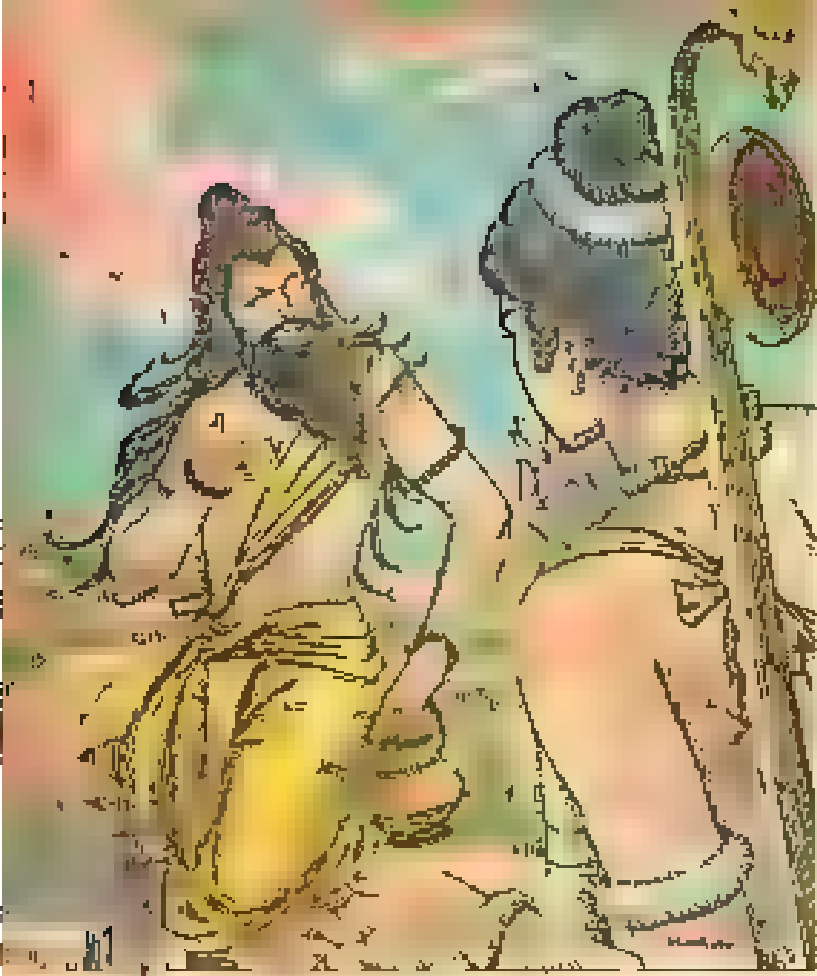
ಹೋದನು. ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಹಾಗೆ ಮೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ ನಾರದವರ್ವತರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು.

ನಾರದನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಕೋಪ ದಿಂದ, ವರ್ವತನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಿ "ಕೊಂಡು ಅಂಬರೀಷನ ಮೇಲೆ ಕೋಪವನ್ನು ಕಾಂದನು. ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಕವಾಗಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದರಿಂದ ಅಂಬರೀಷನನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವೆವೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ತಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಆಗ ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರವು ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದು, ಕಡೆಗೆ ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿತು.

ವರ್ವತ ನಾರದರಿಬ್ಬರೂ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಓಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿಯೊಂದಿಗಿರುವ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾರದನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ, "ನೀನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಪತ್ನೀರತ್ನವನ್ನು ಅಗಲಿ ವಿಲಾಸಿಸುವಂಥವಾಗಲಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕೋಪಿಯು

ಮುಖದವನುಗಿ ಮಾಡಿದೆಯಷ್ಟೆ ? ನಿನಗೂ ಕೋತಿಗಳ ಸಹಾಯವೇ ಬೇಕಾಗಿ ಬರಲಿ !” ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಶಪಿಸಿದನು.

ನಾರದನ ಶಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣು ಮಂತ್ರ ಹಾಸ ಬೇರಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಾಗಿ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾರದ ಪರ್ಮತರು ಬಹಳವಾಗಿ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರ ಮುಂದೆ ಆಡು ಬಿಡು, ತಾವು ಶಪಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರು.

ನಾರದನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿರಿವಿಂದ ತೋಯುತ್ತ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಶಪಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಿಕ್ಕೇ ತೊಡಗಿದನು. ವಿಷ್ಣು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತಡವುತ್ತ, “ನಾರದಾ, ತ್ರಿಲೋಕಾನ್ನಿರಿಯಾದ ನೀನು ನಡೆದುದನ್ನು ನೆನಪು ದುಃಖಿಸುವುದೆಂದರೇನಿದು ? ನನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಆಮೋಘವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಹೊರಟವೆ ಅದು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನ

ರಾಮೋಪತಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಅದು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಂತಹ ಕೇಡೂ ಬಾರದಂತೆ, ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತವು ನಿರಂತರ ಅವನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಗೆರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿಯಿಂದ ಸಂಧಿಗ್ಧ ತೆಯುಂಟಾಯಿತು. ದುರ್ವಾಸನಿಗೆ ತಪೋಬಲದ ಗರ್ವವು ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚು. ಗರ್ವದೊಂದಿಗೆ ಶಾಪುಸುಗಂಧವೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಕನ್ನ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಡಲಿರುವಾಗ, ನಾರದನು ಅನಂದಪಾರವಶ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣು ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಮಂದವಾದ ಸ್ವಕ್ಕದ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವಾಸನ ಇದಿರಿಗೆ ಬಂದನು.

“ಓಹೋ ! ನಾರದಾ ! ಕುಹುಭೋಜನದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಹೋದ ಹಾಗಿದೆ ! ಬಹಳ ಅನಂದ ಪಾರವಶ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವೆಯೇಕೋ ?” ಎಂದನು ದುರ್ವಾಸ.

ನಾರದನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಬಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ, “ದುರ್ವಾಸ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಕಲಪಭೋಜನದೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಬಿಡಿ. ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿ ಶತ್ವರನಾದವನಿಗೆ ಅಂತಹ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತನನ್ನು ಮೋದಿದಾಗ ಪರಮಾನಂದ ಉಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂಬರೀಷನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಹಾ ! ಏನು ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿ ಅವನದು ! ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮೀರಿಸಿದವರನ್ನು ನಾ ಕಾಣೆ !” ಎಂದು ಮೆತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಬಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದನು.

“ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತನೇ ಅಂಬರೀಷ ?” ಎಂದನು ದುರ್ವಾಸ.

“ಸಂದೇಹವೇನಿದೆ? ಅವನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದ ರಾಜಾರ್ಜುನನನ್ನು, ದ್ವಾದಶೀ ವ್ರತವೇ ಅವನ ಪ್ರಾಣ” ಎಂದನು ನಾರದ.

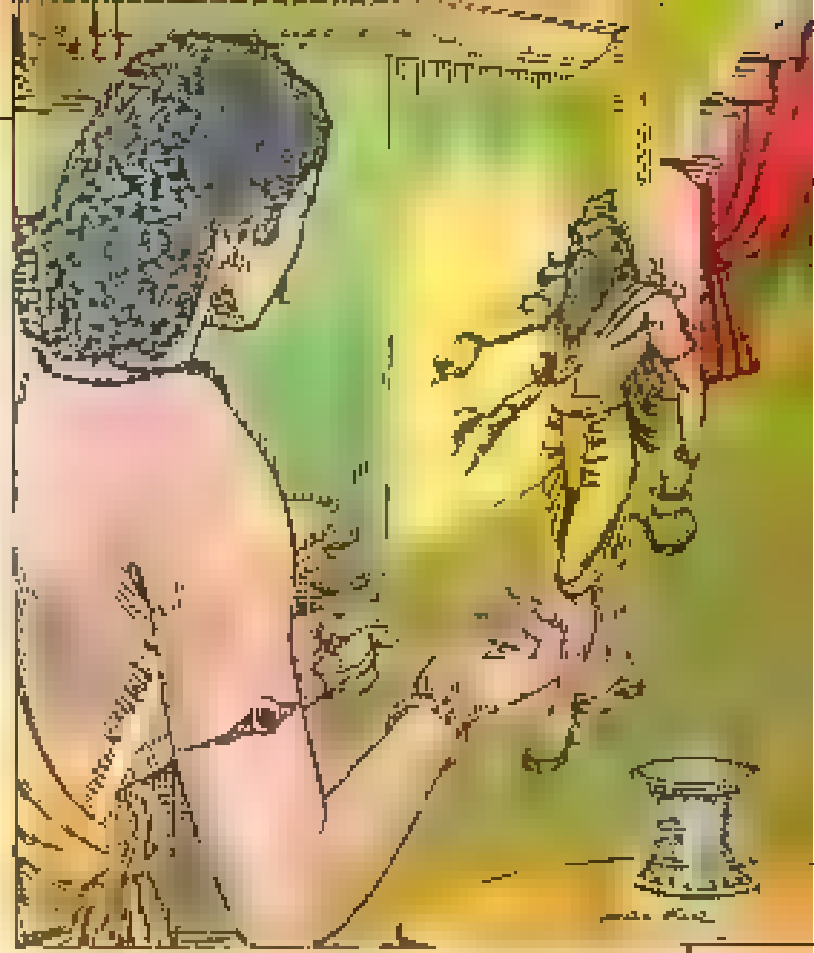
“ಏನಾಯಿತು ನಿನಗೆ? ಸಾಮಾನ್ಯ ರಾಜನನ್ನು ಅಲತೆ ಮೀರಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದನು ದುರ್ವಾಸ.

“ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಹೊಗಳಿಕೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು. ನಮ್ಮಂತಹ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಅವನ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು ವಾಮನಮಾಡುತ್ತವರಿಂದ ಅವನ ಒನ್ನದಾಸ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಚರಿತಾರ್ಥನಾಗಿ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ನೀವೇ ಅವನನ್ನು ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಹೊಗಳುವಿರಿ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾರದನು ನಾರಾಯಣ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಸಾಗಿಹೋದನು.

ನಾರದನ ಮಾತುಗಳು ದುರ್ವಾಸನನ್ನು ಕಿರಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ದಿನ ದ್ವಾದಶಿಯಾದುದರಿಂದ, ಹಾಗಾದರೆ ಅವನ ಕತ್ತೆ ನೋಡಿ ಬಿಡೋಣವೆಂದು ಅಂಬರೀಷನ ಒಳಗೇ ಹೊರಟನು.

ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಎಕಾದಶೀ ವ್ರತವನ್ನು ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ, ದ್ವಾದಶಿಯ ದಿನ ಪಾರಣೆ ಮಾಡಿ ವ್ರತಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲು ಅಂಬರೀಷನು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸುಂಯಾಗಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ದುರ್ವಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಬರೀಷನು, ಪರಮಸಂದರ್ಭವಾಗಿ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಮೇಳಿ. ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು.

ದುರ್ವಾಸನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬರುವ ನೊಂದು ಹೇಳಿ ಹೊಂದನು. ಹೊಂದವನು ಒಹಳ ಹೊತ್ತಾದರೂ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಾದಶಿಯ ಘಳಿಗೆಗಳು ಮಿಂಚಿ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ಪಾರಣೆಯೂ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ಭೋಜನವೂ

ಮುಗಿಯುವೊತ್ತು. ಕಬ್ಬಿದರೆ ವ್ರತಭಂಗವೆ ದೋಷ ಹಾಗೆಂದು ಅತಿಥಿಯೆನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರೂ ಪಾಪಾಪಚಾರವೇ! ಅಂಬರೀಷನು ಧರ್ಮಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು.

ಆಗ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಹಿರಿಯರು ಅಂಬರೀಷನೊಂದಿಗೆ, “ಆ ಘಳಿಗೆ ಮೀರುವುದರೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪಾರಣೆಯೂ ದಂತಾಗಿ ವ್ರತಭಂಗವಾಗದು. ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭೋಜನ ಮಾಡಿದಂತೆಯೂ ಆಗದು. ಆಮೇಲೆ ಅತಿಥಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಭೋಜನ ಮಾಡ ಬಹುದು” ಎಂದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಬರೀಷನು ತೀರ್ಥವಾರಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ದ್ವಾದಶಿ ಹೋಗಿ ತ್ರಯೋದಶಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ದುರ್ವಾಸನು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಬಂದು, ಪಾರಣೆಯಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಕೋಪ

ದಿಂದ ಹಳ್ಳು ಕಡಿಯುತ್ತ, ಜಟಾಜೂಟವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕೋಪಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಅಂಬರೀಷನನ್ನು ದುರುದುರು ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತನು.

"ಅಂಬರೀಷಾ ! ಓ ರಾಜಾಧಿಮಾ ! ದೊಡ್ಡ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತನೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಪಜಾರಿ ಮಾಡುವಿಯಾ ? ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗಿಷ್ಟ ಧೈರ್ಯ ! ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು ? ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಮೂರು ಶೋಕಗಳೂ, ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಹೆದರಲೇಬೇಕು, ನನ್ನ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಇದೀರೇ ಇಲ್ಲ ! ನೀನು ದುರ್ವಾರಣದ ಪಾಲಾಗುವಿ !" ಎಂದು ಹುರೂಕುವ ದುರ್ವಾಸನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಬರೀಷನು ತಲೆವಾಗಿಪಿ,

"ಯಶಸ್ವಿರಾ, ಧ್ಯಾದಹೀ ಪ್ರತ ಹಿತಿದ ನಾನು ಪ್ರಶಂಭಂಗವಾಗಿದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಥ ಪಾರಣೆ ಮಾತ್ರವೇ

ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಶಾಂತರಾಗಿ ಹೋಚಿ ಸ್ತಮಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ" ಎಂದನು.

ದುರ್ವಾಸನ - ಕೋಣದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಿಸುವುದೆಂಬ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ - ನನ್ನ ತಪಶ್ಚಕ್ತಿ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ದೊಡ್ಡದೋ ಸ್ವಯಂ ನೋಡುವಿ ಯಂತೆ !" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಟಾಜೂಟವನ್ನು ಸಿಂಹದ ಜಾಲಿನಂತೆ ಅಡಿಸಿದನು.

ದುರ್ವಾಸನ ತಪೋ ಮಹಿಮೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಜಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ನಿಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು, ಉದ್ವವಾದೂರು ಜಡೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯೋಗದಂಡವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅಡಿಸುತ್ತ ಪಡೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಝಳುಕಿದನು.

ಜಡೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಚಿಮ್ಮುತ್ತ ಕಪ್ಪುಗಿಳಿ ಹೊಗೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆದ್ದು ಹರಡ ತೊಡಗಿತು. ಆ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಭಯಂಕರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೃತ್ಯ ಎಂಬ ಮಹಾಭೂತವು ಆವಿರ್ಭವಿಸಿತು.

ಕೃತ್ಯಭೂತವು ಪ್ರಳಯಭೀಕರವಾಗಿ ದಿಕ್ಕುಗಳು ನಡುಗುವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ, ಅಂಬರೀಷನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಧುಮುಕುವ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಅವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಚಿತ್ರವು ಜ್ವಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತ, ರಿವ್ವನೆ ಬಾದು ಕೃತ್ಯಭೂತದ ತಲೆಯನ್ನು ತಾಗಿತು. ಕೃತ್ಯಭೂತವು ಜೂರು ಜೂರಾಗಿ ಆ ಜೂರುಗಳೆಲ್ಲ ಎತ್ತೋ ಪಾರಿ ಮಾಯ ವಾದುವು. ಅದನ್ನು ಮೋಡಿ ದುರ್ವಾಸನ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬೆವರಿ ನೀರಾಗುತ್ತ, ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗತೊಡಗಿದನು.

ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ದುರ್ವಾಸನ ಮೇಲೆ ಹೋಯಿತು.

ದುರ್ವಾಸನು ಮುಕ್ತನಾದು ಜಡೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಡುತನು. ಅದರಿಂದ ಹೊರಟು ಅಡ್ಡ ನಿಂತ ಪರ್ವತ

ಪಾಪಾಣವನ್ನು ಚಕ್ರವು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ದುರ್ಮಾಸನ ಕಡೆಗೆ ಒರತೊಡಗಿತು.

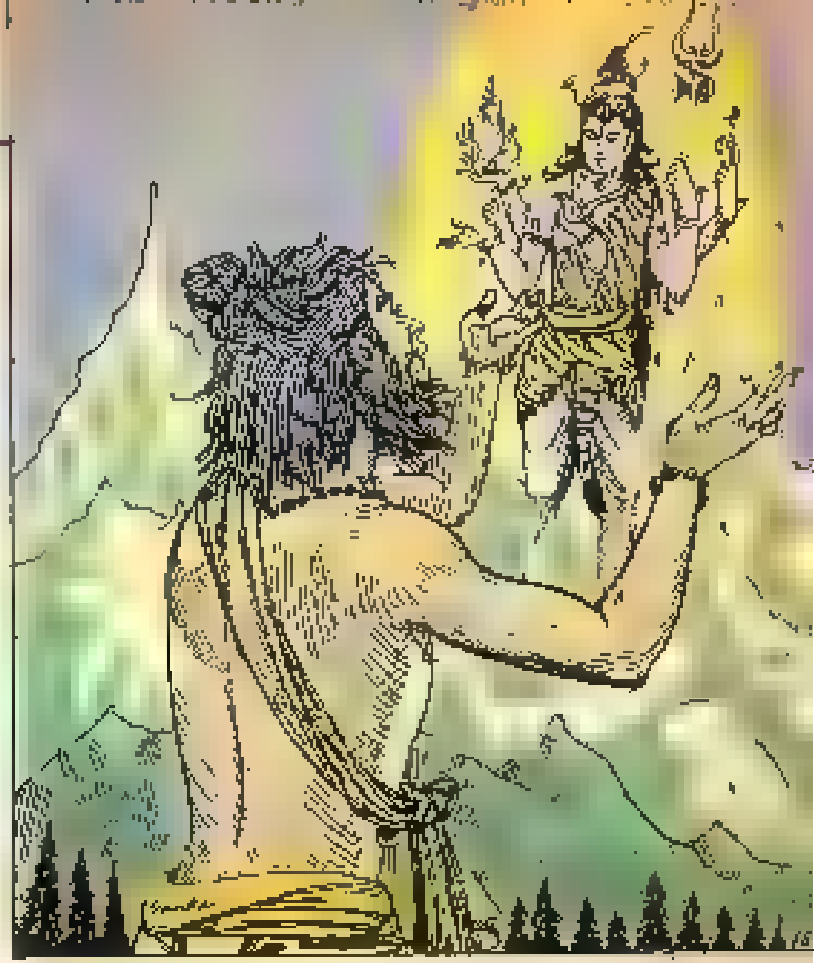
ದುರ್ಮಾಸ ಗುಪ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಜಡೆಯನ್ನು ಬಿಸುಟನು. ಅದರಿಂದ ಆಕಾಶವೆಲ್ಲ ಮಂಜಿನ ಮೇಘವು ಮುಸುಕಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರದಿಂದ ಹೊರಟ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅವಿಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಎತಾವರಣ ನಿಚ್ಚಳವಾಯಿತು.

ದುರ್ಮಾಸನು ಓಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ಬಟಾಜೂಟವೆಲ್ಲಾ ಚಕ್ರಜ್ವಾಲೆ ತಗಲಿ ಮಸಿಮಸಿ ಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನ ತಪಶ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ತಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ತಲೆ ಬೋಳಾಯಿತು. ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಓಡುವುದೇ ಕೆಲಸ ವಾಯಿತು.

ದುರವೆನ್ನದೆ ಕುಡುವೆನ್ನದೆ ಕಾಡುಮೇಡು ಎದಿ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಾಟುತ್ತ ದುರ್ಮಾಸನು ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಚಕ್ರವು ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಗಿಸಿತು ಆ ಚಕ್ರ. ದುರ್ಮಾಸನು ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಿರಲು, ನಾರದನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು, “ಯಾರು ದುರ್ಮಾಸರೇನಾ ? ಎಸೆದುಓಟ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿ, ದುರ್ಮಾಸನು ಏನೂ ಹೇಳದೆ, ಹಿಂದೆ ಓರುತ್ತಿರುವ ಚಕ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಓಡಿಯೋಡಿ ಹೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದನು.

“ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ ? ನಾನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿ ಕಮಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ನಾನೇನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಚಕ್ರವನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನೀನು ಪೇಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆಯೋ ದುರ್ಮಾಸಾ ?” ಎಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ.

“ಅದಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿ ಕರ್ತನೆಂದು ಬಂದರೆ ಇಷ್ಟೇನಾ ನಿನ್ನ ಪನೆ ? ಹೃದಯ ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲವನು ಆ ಮಹೇಶ್ವರ

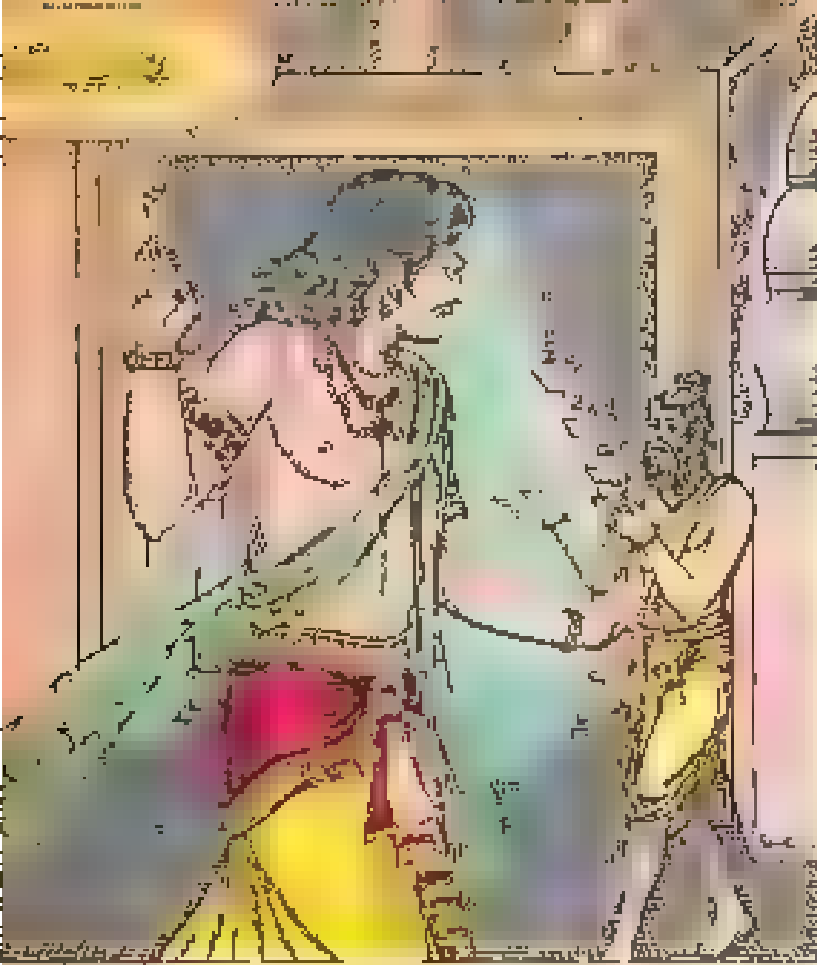
ನಿಧಾನೆ - ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ರುದ್ರನ ಶಕ್ತಿ ಒಹು ಬೊಡ್ಡದು.” ಎಂದನು ದುರ್ಮಾಸ.

“ಹೌದು ಹೌದು, ದುರ್ಮಾಸಾ ! ಆ ಎತು ನಿಜವೇ ಫಾಲಾಕ್ಷನ ಬಳಗೇ ಹೋಗು. ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಯೋ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇದು” ಎಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ.

ದುರ್ಮಾಸನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟನು.

“ಅದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಕ್ರ. ಪಾನಾಗಿ ವಿರೋಧ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳುವಿಯಾ ? ನಡೆಗೂ ವಿಷ್ಣು ವಿಗೂ ತುಟೆ ತರಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಾ ? ನೊಡಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ದುರಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ಆನುಭವಿಸದೆ ತಪ್ಪುವುದೆಂದೊಂದೆಯಾ ? ಹೋಗಿಬಿಡು ಇಲ್ಲಿಂದ” ಎಂದನು ಶಿವ.

ಕಡೆಗೆ ನಿರುಪಾಯನಾದ ದುರ್ಮಾಸನು ಜೈಕುಂಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಬಿದ್ದು

ದೀನಾತಿರೀವನಾಗಿ, ತನ್ನ ಬೆಂಬಿಡದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಎವಾರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

“ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ರಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಎಂದೋ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತೆ ಅಂಬರೀಷನನ್ನೇ ಕೇಳತೋ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗೇ.” ಎಂದನು ವಿಷ್ಣು.

ದುರ್ವಾಸನು ಹತಾಶನಾಗಿ ಎದ್ದನು. ಅವನ ಅಹಂಕಾರವು ನಶಿಸಿತು ಅವನ ತಲೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೆ ಬೋಳು ಬೋಳಾಗಿತ್ತು. ತಪಶ್ಚಕ್ರಿ ಪೂರ್ತಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಭಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ತಪಶ್ಚಕ್ರಿ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೂ ಸಾಲದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಿರುಪಾಯ ನಾಗಿ ದುರ್ವಾಸನು ಅಂಬರೀಷನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಸಾಧುವಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಚಕ್ರವು ಶಾಂತವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ದುರ್ವಾಸನು ಅಂಬರೀಷನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬೀಳಲು ಹೋಗುವಾಗ

ಅಂಬರೀಷನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಚಕ್ರವನ್ನು ವಿರಮಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಚಕ್ರವು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಂಬರೀಷನು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದವನು.

ಸೂರ್ಯಾಂಶದ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಗಾಧಿ ಎಂಬವನು ಪ್ರಮುಖನಾದವನು. ಗಾಧಿಯ ಕುಮಾರನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ. ಇವನು ಕೃತಾಶ್ವನ ಹತ್ತಿರ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತನು. ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದನು. ಅಸ್ವಜೀವನದಂತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ ಎಂಬಂತೆ ಅವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿತ್ತು.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ರಾಜ್ಯವಾಸಿ ಮಾಡು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಪರಿವಾರ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಎಸೆವ್ವನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ವಸಿಷ್ಠ ಮಹರ್ಷಿ ತನ್ನ ಹೋಮಧೇನುವನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅವನಿಗಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮೊದ್ದೆ ಚಿತ್ರಾಪನ್ನು ಹೂಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

ಅವನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಆ ಹೋಮಧೇನುವನ್ನು ರಾಜನಾದ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಾನು ಕೊಡುವ ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಧೇನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಸಿಷ್ಠನಿಗೆ ಪೇಳಿದನು. ಏನು ಕೊಟ್ಟಿರೂ ತನ್ನ ಹೋಮಧೇನುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟನು ವಸಿಷ್ಠ.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದಿಂದ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೋಮಧೇನುವನ್ನು ಕರೆ ದೊಯ್ಯಲು ನೋಡಿದನು. ವಸಿಷ್ಠನು ತನ್ನ ತಪೋಬಲದಿಂದ ಹೋಮಧೇನುವಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶಬರ ಯೋಧರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಆ ಯೋಧರು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಪರಿವಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಡೆದು ಬಡಿದು ಹಿಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ರಾಜನ ಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ತಪೋಬಲವೇ ಹೆಚ್ಚಿನ
ದೇವರು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ
ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ, ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಅಶ್ವಿನ ಪರ್ವಗಳವರೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು
ಮಾಡಿದನು. ತಪಸ್ಸಿನ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ತಾನು
ವಶಿಷ್ಠನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿರುವ
ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ವಶಿಷ್ಠನಿಗೆ ಬಲವಾದ ಪ್ರತಿ
ಸ್ಪರ್ಧಿಯಾದನು.

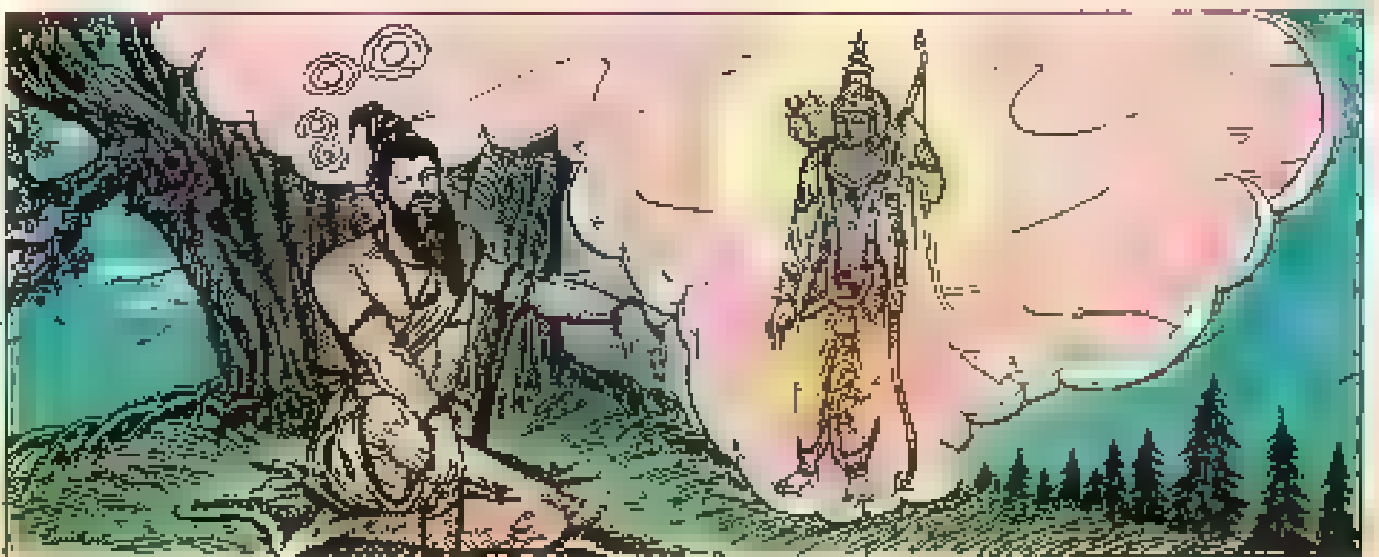
ರಾಜನೂ ಅನುಚರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಬಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಯಾ ವರ್ತನದ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ
ಮುಗಿಬೀಳುತ್ತಾ, ಮುಟ್ಟು ಮುನುಗಳನ್ನು ಬೀಡಿಸುತ್ತಾ,
ಇದ್ದರು, ಅತ್ತಮಗಳನ್ನು ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಸುಡುತ್ತಾ,
ಹೂದರು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಯಾತ್ರೆ
ಮಾಡಲು ಹೊರಟನು. ಅದು ನಡೆಯುವಂತೆ
ಮಾಣೀಚ್ಚ, ಸುಮಾರು ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರಮುಖರೊಬ್ಬ,
ತಾಳಿಕೆ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯೂ ವ್ಯಂಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗದೆ ಹೋಯಿತು.

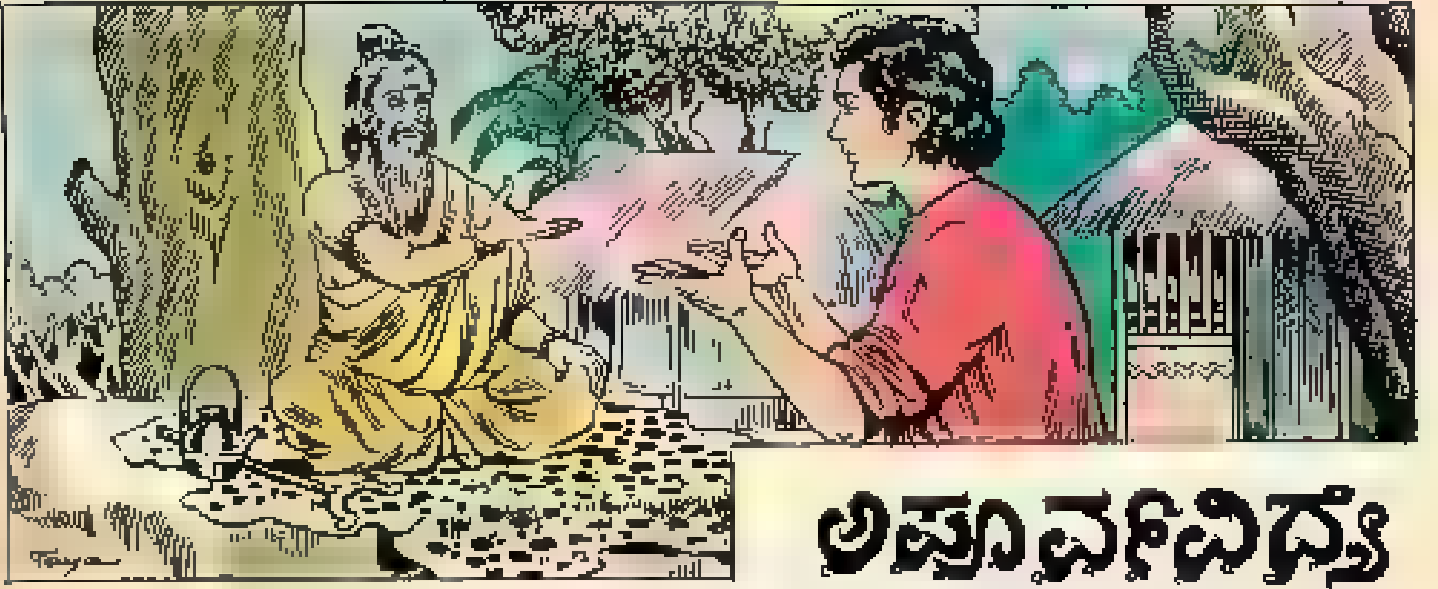
ತನ್ನ ಯಾತ್ರೆಗಾಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು
ಜೀತಾಶ್ಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ, ಹಿಮಾಲಯ ಪಾರಂತ್ಯ ಹೋಗಿ
ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾಗಿ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡನು.

ಆ ಭ್ಯಾಸ ಸಮಾಧಿಮಲ್ಲೆ ಅವನಿಗೆ, ವಿಶ್ವ
ಸೂರ್ಯವಂತದ ರಥ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಅವತಾರವೆತ್ತಿ,
ರಾಮನೊಬ್ಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು
ಬಂತು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವೆದ್ದಿತು. ಲೋಕ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನಿಗೆ
ಮಾತ್ರವೇ ಕಳಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದವು. ಅವಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳು. ತಂದೆದ ಭಗವದ್ವಿಷ್ಣುವೇ
ಬೆಂಕು ರಾಮನಿಗೆ ಆಸ್ತ್ರ ಪಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವ
ಸಮರ್ಥನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನೇ!

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದವನ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
ಬೀತಿಯಾಗಿ, ಜನಕರಾಜನಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ
ಜಳಿಯುತ್ತಿರುವುದೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸೀತಾ ರಾಮರ
ಕಲ್ಯಾಣವೂ ತನ್ನಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯ
ವೆಂತಲೂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಆ ರಾಮನಿಂದಲೇ ನಿಂತು ಹೋದ ಶಸ್ತ್ರ ಯಾಗವೂ
ಸುಂಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕಿಳಿ
ದಿರುವ ಅಸ್ತ್ರ ಪಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಾಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶ
ಮಾಡಿ, ರಾಮನನ್ನು ಅಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾ ಕೋಶದವನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಾಕ್ಯಶ್ಚ ತನ್ನದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ,
ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದೆದ್ದು,
ಅಮೋಘೆಯ ವಾರಿ ಓಡಿಧು ಹೊರಟನು.

ಲಿಪ್ಪಾವಳಿವಿಧ್ಯೆ

ಓರಿದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಧನನೆಂಬ ಇಬ್ಬತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಯುವಕನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನವರೆನ್ನಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯೂ ಒದೂಕಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ವರ್ಧನನಿಗೆ ಒದುಕುವ ದಾರಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಓದು ಓರೆಹ ತಿಳಿಯದು. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೇನಾದರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಮರ ಬಗ್ಗಲು ರದವಷ್ಟೆ? ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಲು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೇ? ಏನುತಾನೇ ಮಾಡುವುದು?

ಅವನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಓದಾಡಿದ ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನು ಅಶ್ರಮ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಂಡು ಒಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಇರುವನು. ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವರ್ಧನನು ಒಹಳ ಸಾರಿ ಅಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನಿಗೆನೂ ಅನತಿ ಒಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ವರ್ಧನನು ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಇಬ್ಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೂಡಾ ಆ ಸಿದ್ಧನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಊರೊಳಗಿನ ಕೆನ್ನ ವರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕೆಂಬಾಗ, ತನ್ನ ಒದುಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಆ ಸಿದ್ಧನು ಏನಾದರೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲಾರನೆ? ಎಂಬ ಆಶಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಆಶೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕಳೆದು ಬಿಡೋಣವೆಂದು ವರ್ಧನನು ಒಂದು ದಿನ ಸಿದ್ಧನ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನು ಧ್ಯಾನಸಮಾಧಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಕಿಚ್ಚುರು ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತರುವ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿದ್ದರು. ವರ್ಧನನು ಸಿದ್ಧನ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಒದಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು. “ಯಾರು ನೀನು? ಏನು ಬೇಕು ನೀಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವರ್ಧನನು ಕೂಡಲೇ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಒಂದ ಕೆ ಸವೇ

ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಸಿದ್ಧನೊಂದಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸಿದ್ಧನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ಅಮೇಲೆ ವರ್ಧನನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ನೀನೇ ನಾನು ಭಸವನನ್ನು ಕೊಡಲಾರನು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸದೆ, ನೀನೇ ಸ್ವತಃ ಸಂಪಾದಿಸುವಂತಹ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಅಗ ಬಹುದೋ? ಅಪ್ಪರಿಂದ ನೀನು ತೃಪ್ತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಸಾಕು ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದನು ವರ್ಧನ ಒಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ.

"ನಿನ್ನೊಂದು ವಿದ್ಯೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅದೇನೆಂದರೆ, ಭೂಮಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ನಿಘನಶ್ಶೀಪಗಳಿರುತ್ತವೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಇರುತ್ತವೆ, ಅವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ನಿಧಿ

ನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನೀನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಸಿದ್ಧ.

ತರುವಾಯ ಅವನು ವರ್ಧನನನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ದಂಡ, ಕಮಂಡ್ಲಿಗಳನ್ನು ತಾಗಿಸಿ, ಏನೋ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಪುರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ, "ಈಗ ನೀನು ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಳದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವರ್ಧನನು ಕೇಳಿಗೆ ನೋಡಿ, "ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಪದರು ಪದರುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಹಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಣುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಸಿದ್ಧನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕಲೆಯಾಡಿಸಿ, "ಸರಿ, ಇನ್ನು ಹೋಗಿ ಬಾ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಡ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರ್ಜಿ ಎಂದರೆ, ಆ ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ನೀನಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ವರ್ಧನನು ಅವನ ಪಾಡಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ನ ದೆಯು ತಿ, ದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದು ಕಾಡುದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ಯಾತ್ರಿಕರ ವೃಂದವು ಅವನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವರು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರಲು ವರ್ಧನನು ಫಕ್ಕನೆ ಬೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ, "ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿರೋ! ನಿಲ್ಲಿರೋ ಅಲ್ಲೇ"

ಎಂದು ಕೂಗಿಕೂಗಿ ಕೈಸನ್ನೆದೊರಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದರು. "ಇಲ್ಲಿ ಕೆಸರಿನ ಹಳ್ಳವಿದೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಒಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆ ಕೆಸರ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ!" ಎಂದು ವರ್ಧನ.

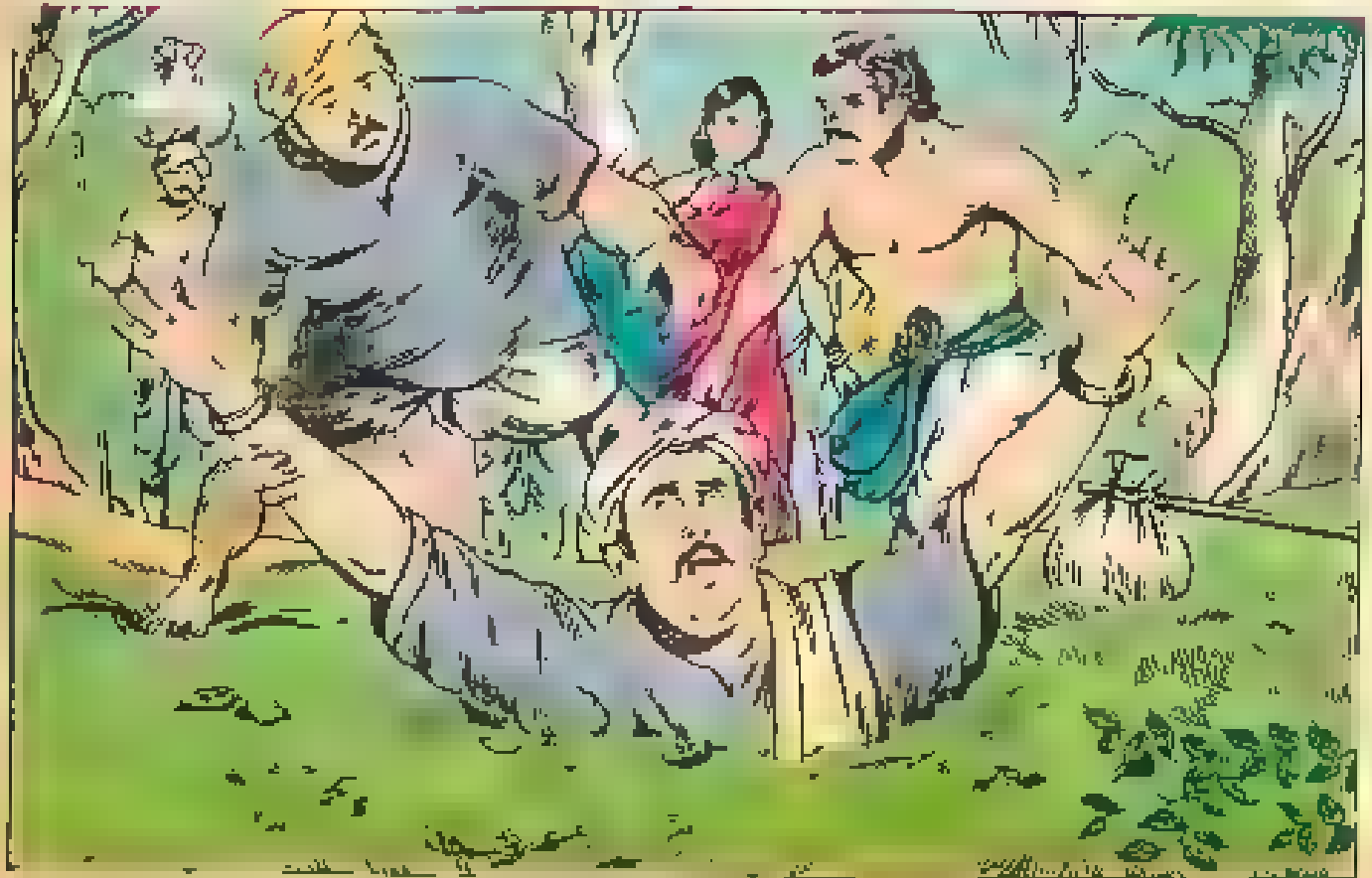
ವರ್ಧನನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಾತ್ರಿಕರು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೆಲದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಒಗಗಿದ ತರಗಲಿಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದುವು. ಕೆಸರಿನ ಹಳ್ಳವಿರುವ ಚಿಕ್ಕಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆರಲು ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿರುವವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆಯೆ?

ಯಾತ್ರಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ವರ್ಧನನ್ನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಬಾಯಿಗೆ ಒಂದ ಹಾಗೆ ಹರಟು ತಾನೆ, ಯಾರೋ ತಿರುಕ!" ಎನ್ನುತ್ತ ದುಡುಕುತನ ದಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟು, "ಅಯ್ಯೋ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊತು ಹೋಗಿ ಕೊಡುಗಿದನು.

ಅವನೊಂದಿದ್ದವರು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಹೇಗೋ ಪಾರು ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ವರ್ಧನನು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವರ ಹಾಗೆ ಕುದನು. ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಒಹುಮಾಸ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದರು. ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತವೊದಲು ದೊರೆತ ಆ ಹಗಲನ್ನು ವರ್ಧನನು ತನ್ನ ದುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಆ ಕಾಲನ್ನು ದಾಟಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹಸುಮಗು ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯೂ ಅಳುತ್ತಾ ಮಗು ವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂದೆಯೂ ಪರಿತಾಪವಾಗಿ ಅಳುದು ಹೊರಡಿಸು ತ್ತಿದ್ದನು. ಒಡಕದವು ಹಸಿನೆಯ ಕಾಟವೂ ಅವರ ಗೋಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಳೋ ಕಾಸೋ

ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾವೂ ಹುಟ್ಟದೂ. ವರ್ಧನನು ಆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪರ ಕಡೆ ನೀಡುತ್ತ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತು, "ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವೇ!" ಎಂದು ಆತ್ಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು.

ಆ ಶತದಿವ್ಯನ ಮನೆಯ ನಡುವೆ ನೆಲದಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನ ಬೋಗುಣಿ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿರುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು.

ವರ್ಧನನು ಬಡವನೊಂದಿಗೆ "ನಮ್ಮ ನಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಿ ನಾಟುವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಹಸಿವ ಬಾಧೆ ತೀರಿಸಲಾಗದೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೇನಿದು ? ಏಳೇಳಿ ! ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಆಗಿಯಿರಿ" ಎಂದನು.

ಬಡವನು ವರ್ಧನನನ್ನು ಬೇರೊಂದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ನಮ್ಮ ಬಡತನವೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೇ ? ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ ತೋರಿಸಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬುಡ ಹಾಕಿ

ಹೇಳುವಿಯಾ ? ಅಗೆದು ಮಣ್ಣು ತಿನ್ನಲು ಹೇಳುವಿಯಾ?" ಎಂದು ವೇದನೆಯಿಂದ ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು.

"ಠಾಗೇನಿಲ್ಲ ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಗೆದು ನೋಡಿ" ಎಂದನು ವರ್ಧನ.

ಅಲ್ಲಿ ಅಗೆದು ನೋಡಲು, ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬೋಗುಣಿಯೊಂದು ಹೊರಬಿತ್ತು. ಬಡವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವರ್ಧನನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, "ಈ ದಿನದಿಂದ ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತೀರಿ ಹೋಯಿತು" ಎಂದು ವರ್ಧನನು ಬೇಡಿದರೂ, ಕೆಲವು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ವರ್ಧನನು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಚೆಕ್ಕ, ಚೆಕ್ಕ, ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನೋ, ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೋ, ಮನೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಅಡಗಿರುವ ವಿಷಸರ್ಪಗಳನ್ನೋ ತೋರಿಸಿ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಸಹಾಯ ಹೊಂದಿದವರೆಲ್ಲರೂ ವರ್ಧನನಿಗೆ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಧನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದರಿಂದ ಅವನ ಜೀವಿತವು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ವರ್ಧನನು ಗದ್ದೆಗಳ ನಡುವಿನ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದಡಿ ಯಷ್ಟು ಅಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ನಿಧಿ ತುಂಬಿದ ಬಿಂದಿಗೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಗದ್ದೆಗಳು ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಸಮಪ್ತಿ ಆಸ್ತಿ. ಇಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಹಳ ಅನ್ನೋನ್ನವಾಗಿದ್ದರು.

ವರ್ಧನನು ನಿಧಿಬಿಂದಿಗೆಗಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ ಕುಡಿದು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಹೋದನು. ನಿಧಿಯು

ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಭಾವವು ತಲೆ ಎತ್ತಿತು. ಅವನು ನಡುರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಗೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಅಣ್ಣನು ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಗೆದು ತೆಗೆದ ನಿಧಿ ಬಂದಿಗೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ತನಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ತಮ್ಮನು ಅದು ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದು, ತಾನೇ ಅಗೆದುದಾದುದರಿಂದ ಕೊಡಲಾರನೆಂದನು. ಆದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹೊಡೆದಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬೀಳುವವರೆಗೂ ಆಯಿತು. ಬೆಳಗಾವ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ, ನಿಧಿ ಬಂದಿಗೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ಬೆಕ್ಕು ಉಪಚಾರ ಗಳಿಂದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಒದುಕಿದರೂ, ನಿಧಿಯ ತಗಾಡೆ ಉಪ್ಪುಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

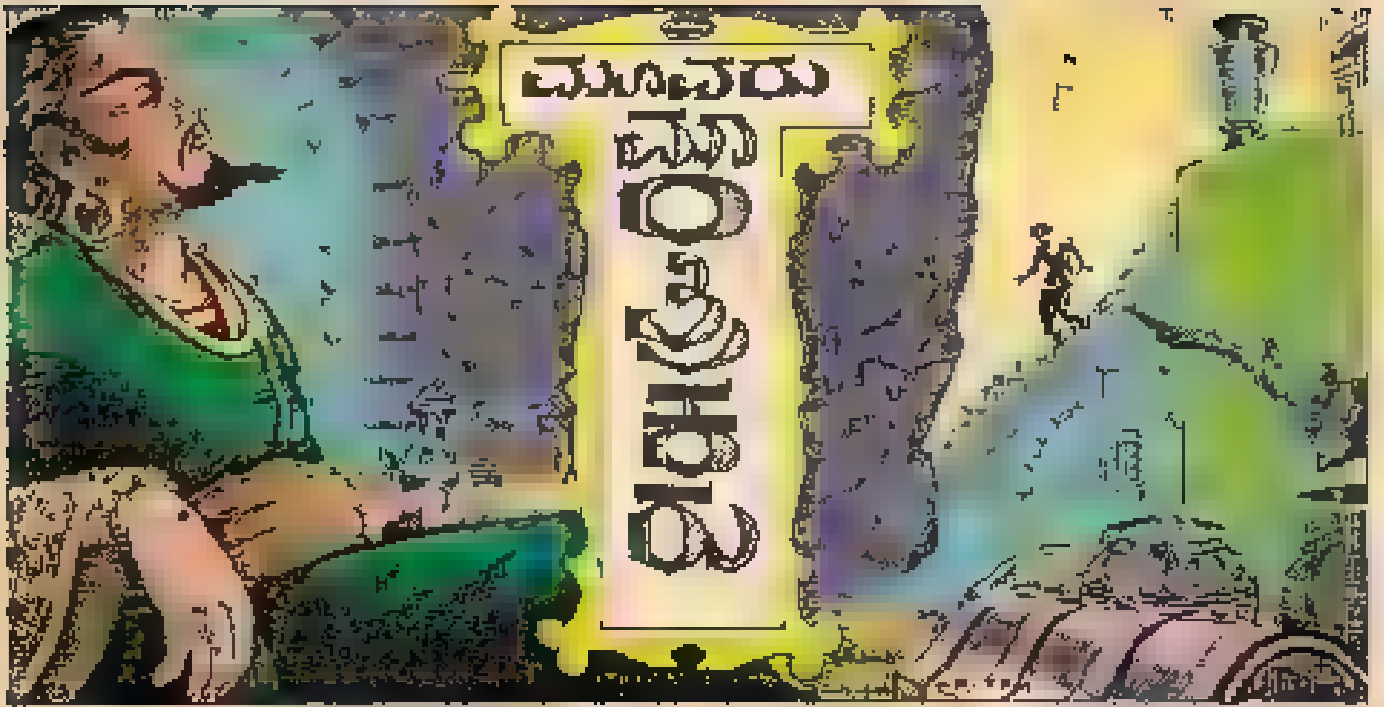
ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ವರ್ಧನನ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತವಾಯಿತು. ಬಹಳ ತಳವೂಸಿದನು. ತನ್ನ ಅಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಮೇಲಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ, ವಲ್ಲದೆ, ಕೇಡು ಕೂಡಾ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಈಗ ತಿಳಿದನು. ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ತೋರದೆ, ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಹೊರಗಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಸಿದ್ಧನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಸಿದ್ಧನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ಹೃದಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒದುಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಯದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪರಿಹಾರ ಕೇರಿ ಈ ಅಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಲಿಸಿರುವಿ. ಈಗ ಈ ವಿದ್ಯೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವಂತಹು ದಾಯಿತು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು, ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡುಬಿಡು. ಆಗ ನೀನಿಗೆ ನಿಧಿ ನಿತ್ಯೇಷಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿ ನೆರವಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೆನಪಿದೆಯಷ್ಟೇ?" ಎಂದನು.

ವರ್ಧನನು ಸಿದ್ಧನಿಂದ ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಊರ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು. ಒಂದು ಅಲದ ಹುರದ ಕೆಲಗೆ ಮುಗ್ಧನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೆಲ್ಕೆಯ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮಡಕೆಗಳಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಬೇರೆ ಒಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೋಗದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಆ ಫಲದಿಂದ ಸಣ್ಣ ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಸೊಂಟಬಿಗ್ಗಿಸಿ ದುಡಿಯಲು ಕಲಿತು, ಗೆಯ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಯಾವ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಒದುಕಿದನು.

೬

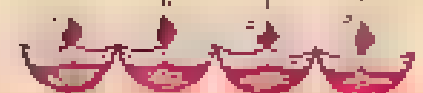
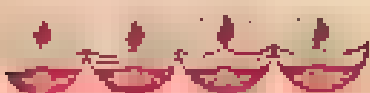
[ಪದ್ಮಪಾದನೂ ಕಣಗಾಳೆನೂ ಭಟ್ಟ ಪ ಪವಾತ ಕ ಕೆವನಲ್ಲಿ ಹೂಯುವ ಕೂಯ ಒದಿಗೆ ಹೋಯರು. ಬಿಡು
 ಕಾರ್ಪಣ್ಣಿ ಎತ್ತಿ ಕೂ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೂನಡಿ ನಿತ್ಯಕಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಪವಿತ್ರರುಪಾಗಿ. ಕಿಂಗಳರು ಗಡೆಮೂವದಿಗೆ
 ಕೆವನೂ ಎಯುವ ಮಾ ಪರಿಗೂ ಎ ಮೂಯತ್ಯ ಆವಗೂ. ಕಿಂಯತ್ಯನೂ ಎತ್ತ ಪೂತ್ಯಗಿ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಎತ್ತಕು. ಕಿಂಯತ್ಯ ಎತ್ತ ಪೂವಾರಿಮದ ಕಿಂಯತ್ಯ ಕೂಡಿತು.

ಬಿಟ್ಟ ಹೋದ ಕೂಯ ತಕದಲ್ಲಿ ಕಿಂಯತ್ಯ
 ಕೂಯ ಪೂವಾರಿಮದ ಕೂಯ ಪದ್ಮಪಾದನು
 ಕೂಯ ಹೂಯ ಕಿಂಯತ್ಯ ಕೂಯ ಪೂವಾರಿಮದ
 ಆ ಕಿಂಯತ್ಯ ಎತ್ತ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ

ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ

ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ

ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ
 ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ ಕೂಯ

ಮಾತೆ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಮರುಕ್ಷಣ
ಮಾತೆ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ಕೊಲ್ಲಿಲು
ತಪ್ಪಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಪಾಪ, ಪುಣ್ಯ,
ಕೃಷ್ಣತೆ ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯದು. ನಿಜವೇ ?"

"ಮಹಾಮಾಯಾತ್ರಿಕರಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಏನಾದರೂ
ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಎಂತಹ ಘೋರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೂ
ಧೈರ್ಯವಾರದು. ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷಮೆಯಾದ ನಾವೇನು
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆಯೊಡೆಯೇವೆ ಸ್ವಾಮಿ ?" ಎಂದು
ವಿವರಿಸಿದ : ಶಿಷ್ಯರು ಮೂರೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾತಿ
ದೀನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಂಗವಾಚದರು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಸಕ್ಕಮೆ. ತರುವಾಯ ಪಿಂಗಲನ
ಕೈಯಿಂದ ಮಂತ್ರಬಕ್ತಿಯ ಗಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು, "ಇದೋ, ನಿಮಗಿನ್ನಿರಿಸಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ
ಮಾಪವರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ
ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ರೂಪ ಬೇಕು ?
ಕೇಳಿ !" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಪದ್ಮಪಾದರೇ, ಅವರಿಗೆ ಆನೆಯ ರೂಪ
ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ರೂಪ
ಯಾವುದಿದೆ ? ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ನಿರ್ಭಯ
ವಾಗಿ ಬದುಕುವಾರೆ " ಎಂದನು ಪಿಂಗಲ.

"ಆನೆಯ ರೂಪವೇ ! ಬೇಡ ಬೇಡ !" ಎಂದು
ಮಹಾಮಾಯಾನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ
ಕೂಗಿದರು. "ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೊಪ್ಪು
ಸೊದೆಗಳ ಹೊರತು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಸೆಸ್ಯಾಹಾರವೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಆಗದು. ಅದು ನಮಗೆ
ವಿಷತುಲ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಬಲ
ವಿಳಿದು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಆಗದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೇವೆ."

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸಿಂಹ
ಮಾಡಿಯೋ " ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಮಹಾ
ಮಾಯಾನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಕಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗಡೆ

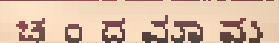

ಯಿಂದ ಓಡಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಿಂಹವಾಗಿ
ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಜೂಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತು.

"ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಹೆಬ್ಬು ರಿಯಾಗಿರಿಸಿ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ " ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು. ಮೂಕು
ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿ, ಎರಡನೆಯವನ ಕಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಗಡೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದನು, ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಹೆಬ್ಬು
ಯಾಗಿ ಬದಲಾದನು.

ಪಿಂಗಲನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು
ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯವಟ್ಟು, "ಭಲೆ ಭಲೆ ! ಇನ್ನು
ನಿಮಗಿನ್ನಿರಿಸಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೂಲಾಹಾರ ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಣುವ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಗಮ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು !" ಎಂದು
ಹೆಬ್ಬುರಿಯನ್ನೂ, ಸಿಂಹವನ್ನೂ ತಡವಿ ತಟ್ಟಿ
ದನು. ಕೂಡಲೇ ಕ್ರೂರವ್ಯುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ
ಮಹಾಮಾಯಾನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ, ಭೀಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಾ
ಮುತ್ತ ಅತ್ತ ಕಾಣುವ ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದರು. ಈ
ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ ತಪ್ಪುಮಾಡು ತಪ್ಪಿತ ಕಾಣಿಸಿತು

ಬಹಳ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಪದ್ವಪಾದ ಕೆರೆಯಿಂದ ದ್ವಾರದಿಂದ ಬಾಗಿಲ ಪಕ್ಕಗಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ವಿಧದ ಭಯಂಕರಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಸೇರಿಸಿದ ಅಳಿಂಚು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸರ್ಪವು ಮರದ ಸುರೂಳಿ ಸುರೂಳಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಭುಸುಗುಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಪದ್ವಪಾದನು ಆ ಸರ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾ "ಪಿಂಗಲಾ, ನೀನು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ನೋಡು. ಇದು ನನ್ನ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಮುಟ್ಟುಕೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಘಟಕಾಣಿರವು ಇದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಘಟಕಾಣಿರವು ಇದೆ."

ನೀನು ಹೇಳುವಂತೆ. ಆಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದೇನು ಎನೇನು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರದಿದ್ದರೆ ಸರಿ. ಎಲ್ಲಾ ದ್ವಾರಗಳೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮಹಾ ಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಗತಿ ನಿನಗಿರುವುದು ನಿಗದಿತವೇ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಹೇಳಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರಷ್ಟೇ ?

ಎಂದನು
"ಪದ್ವಪಾದನೇ ನಾನು ಎಂತಹ ಭೀಕರಕ್ಕೂ ಹೆದರಲಾರೆನು. ಆದರೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಸೊಂಡಿದ್ದು ಮೋಸದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹತ ಮಾಡಲು ನೋಡ. ಮಂತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?" ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸವೇ ನಿಲ್ಲದೆಯೇ ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹತ ಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ನೀನು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವು ನಿನ್ನನ್ನು ಎನೂ

ಮಾಡಲಾರವು. ಹೆದರಿದ ಹಾಗೆ ತೋರಲೇಬಾರದು ನೀನು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸುಜಾರಿ. ಮೇಲೆ ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯವನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿರಲಾರನು ನೀನು ಜಯವಾಗಲಿ !" ಎಂದನು ಪದ್ವಪಾದ.

"ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ಇದರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆನು ? ಭಯಶೂನ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹಳೆಯ ಪಿಂಗಲನೇ ಅಲ್ಲ !" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪಿಂಗಲನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಡಿ ತೆಗೆದನು.

ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪದ್ವಪಾದನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಈ ಮೊದಲು ತಾನು ಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತನು.

ಪಿಂಗಲನು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ. ಹೆದರಿಸುತ್ತ ಭುಸುಗುಡುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಪವನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಎರಡು ಸಾರಿ ಮುಟ್ಟಿದನು.

ಅವೊಂದು ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು ಸರ್ಪ ಏನೂ ಮಾಡದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಸುಮಂಗಳವನ್ನು ಆಗಲಿಯಿಂದ ಸಡಿಲಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು ಆಗಲೆ ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲ ಹಿಡಿದ ಭೂಮಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಒಂದು ದೂರಕಾರವು ಹೊರಟು, ಕಣಕಪೋರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, ಕರ್ಷಣ ಕಂಠವು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

"ಒಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಮಹಾ ಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯ ಪ್ರಥಮ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಅಂಜುಕುಳಿ ಭಂಡ ಯಾರವನು? ಉತ್ತರ ಕೊಡು."

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಿಂಗಳ, ಈ ಅಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಕ್ಕುಬಾರನು ನಾನು. ಅವಂತಿ ನಗರದ ಜಾಲಗಾರ! ನನ್ನ ಗುರು ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪದ್ಮಪಾದರು!" ಎಂದನು ಪಿಂಗಳ.

"ಸಾಕು ಸಾಕು! ನಿನ್ನ ಗುರು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಜಾಲರಿ ಪಿಂಗಳನೆಂದು

ತಿಳಿದರೆ ಸರಿ, ಇನ್ನೇ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯುತ್ತೇನೆ". ಎನ್ನುವ ಕ್ಷಣಕೂಡ ಮಧ್ಯಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗುಲ ಗಳೆರಡೂ ಫಾಳಾಗಿ ತೆರೆದುವು.

ಮಹಾ ತಾಕಾರವಾಗಿದ ಕರಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ತಂತಿರ ಹೊಳೆಯುವ ಕತ್ತಿಮುನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು, ಅವನನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಪಿಂಗಳನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು, ತಡೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಹಾಗೆ!

ಮಹಾತಾಕಾರನು ಕತ್ತಿಯು ಪೆಟ್ಟಿನ ಅಳವಿಗೆ ಪಿಂಗಳನು ಬರುತ್ತಲೇ "ಹೂಂ" ಎಂದು ಹುಂಕರಿಸಿ, "ನೀನು ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳನಾದರೆ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಸೊನ್ನತ ಸತ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೇ ಜಾಚು, ಒಂದೇಟಿಗೆ ತುಂಡಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಡಿಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ರೆಬ್ಬೆ ಮುಚ್ಚುವವರೊಳಗೆ ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದನು, ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದು ಒಂದು ಗುಪ್ತವಾದ ಕತ್ತಿ ಕಾಣುವೆ ಮುಂದೆ ಇತ್ತರೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವೇ! ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ! ಎಂದಕೊಂಡು ಕುತ್ತಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಸಿ ಅಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾತಾಕಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ರಘುಣಂಕೆಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮಹಾತಾಕಾರನೂ ದೆಫಾಲ್ಟ್ ಪಿಂಗಳನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದು ಶವದ ಹಾಗಾದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೇಳಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಪಿಂಗಳನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ಕೊಂಡನು.

ಹೀಗಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಜಾಲಗಾರ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಹತ್ವವಿದೆ ಎಂದಕೊಂಡು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಲ ಸತ್ಯವೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಜತೆಗೂಡಿದುವು. ಅವನು ನೇಣಾಗಿ ಎದೇತಾಚಿಕೊಂಡು ಎರಡನೇ ದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಮೋವನ ಅದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಕೂಡಾ

ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶೂಲವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕುದುರೆಯ ಸವಾರನೊಬ್ಬನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಯಾವ ಮಾತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಶೂಲವನ್ನು ಪಿಂಗಳನ ಗುಂಡಿಗೆ ಗುರಿ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತ, “ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳ !” ಎನ್ನುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸವಾರನೂ ಸಹ ಕುಪ್ಪೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಪಿಂಗಳನು ಇಮ್ಮಡಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎರಡನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದು ದಾಟಿ ಮೂರನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು.

ಈ ಮೂರನೇ ದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಾಳುವಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನೊಬ್ಬನು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಪಿಂಗಳನನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪಿಂಗಳನು ರವಷ್ಟೂ ಶಂಕಿಸದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತ, ಬಿಲ್ಲು ಗಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯ ನಡುಭಾಗವನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಕೆಟ್ಟದನಿಯಿಂದ ಅರಚುತ್ತಾ ಮೂಲೆ ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದನು. ಪಿಂಗಳನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ ಮೂರನೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿದನು.

ನಾಲ್ಕನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಪಿಂಗಳನು ಸಮೀಪಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭೀಕರವಾದ ರಂಕಿಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳತೊಡಗಿತು. ದ್ವಾರದ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಖಡ್ಗಮೃಗಗಳು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಪಿಂಗಳನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ರಂಕಿ ಮೊಳಗಿಸಿ ಘುಸುಗುಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದಕ್ಕೂ ಚಲಿಸದೆ ಪಿಂಗಳನು ಮುಂದುವರಿದು ಆ ಖಡ್ಗಮೃಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಮುಟ್ಟಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವೆರಡೂ ಭಗಭಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುವು. ಪಿಂಗಳನು

ಹಿಂದೆ ಹಾರಿ ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪಿಂಗಳನು ಐದನೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅವನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿದ ವಿಚಿತ್ರ ಮೃಗವು ಭಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಅದರ ಶರೀರವೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳೂ ಸಹವೆ ಅಕ್ಕತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಶರೀರವೂ ಮುಂದಿನ ಕಾಲುಗಳೂ ಹದ್ದಿನ ಹಾಗಿದ್ದುವು. “ಇದಂತಹ ಮೃಗವೆಷ್ಟು ! ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಿ ಜಾತಿಯೋ ಏನೋ ?” ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ಆ ಗರುಡ ಸಹವು ಹಿಂಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಗಲಗಲನೆ ಆಡಿಸುತ್ತ, ಪಿಂಗಳನ ಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮೊಂಡುಹಬದಿಂದ “ದಾರಿ ಬಿಡು ! ನಾನು ಈ ದೇವಾಲಯದ ಹಕ್ಕು ದಾರನಾದ ಜಾಲರಿ ಪಿಂಗಳ !” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು.

ಅಗ ಗರುಡಸಿಂಹವು ಸಿಡಿದುಬಿದ್ದು ಸಿಡಿದಂತೆ ಶಬ್ದ ಬಿಟ್ಟು, ಸಿಡಿಮ ಹಾರಿ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಪಿಂಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಕೊಕರದಿಂದ ನೋಡಿ, ಏದನೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಅರನೆಯ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಈ ಅರನೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನು ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಿಡುವ ನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಪಿಂಗಳನ್ನಿಗಾದ ಅನಂದವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು.

ಇದುವೇ ಕೊನೆಯ ದ್ವಾರ. ಇಲ್ಲಿಯ ಭಯಂಕರ ಗಳನ್ನ ಮುಗಿಸಿದರೆ ತೀರಿತು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರ, ವಜ್ರದ ಹಿಡಿಯ ಕತ್ತಿ, ಭೂಗೋಳ, ಈ ಮೂರು ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು ಗಳೂ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸಿಗರೇಬೇಕು.

ಪಿಂಗಳನ್ನು ಅವರಿಮಿಹ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆದನು ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಅಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಭ್ರಮಿಸಿದುವು. ಆ ದ್ವಾರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಗುರು ಪದ್ಮಪಾದನು ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ! ಪಿಂಗಳನ್ನು ಅರೆ ಮೂರ್ಛೆ ಕವಿದವನಂತೆ ಅಡಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವಾಗ, "ನಿಲ್ಲಾ! ನಿಲ್ಲಾ! ಯಾರು ನೀನು?" ಎಂದು ಭೀಕರಸ್ವರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೊರಟಿತು.

"ಇವನು ಪದ್ಮಪಾದನಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸ ಪಡಿಸಲು ಯಾವುದೇನು ಪಿತಾಚಿ ಪದ್ಮಪಾದನ ಅಕ್ಕತಿ ತಾಳಿದೆ! ಇವನು ಕಳ್ಳ! ನಿಜವಾದ ಪದ್ಮಪಾದನು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ!" ಎಂದುಕೊಂಡು ಪಿಂಗಳನ್ನು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ಧಗಧಗನೆ ಹೊರೆಯುವ ಗದೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿತು. ಪಿಂಗಳನ್ನು ಭಯ ಕಂಪಿತನಾಗಿ ಹಿಂದಡಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನು.

"ಕಳ್ಳನಿವನು! ಸುಳ್ಳನಿವನು! ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳ ಇವನಲ್ಲ! ದೂಡಿರಿ ಹೊರಗೆ! ದೂರ ಬಿಡುಬಿಡಿ!" ಎಂಬ ಕೂಗುಗಳು ಪಿಂಗಳನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅವನ ಬೆನ್ನು ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋರಿಸಿಂದ ಯಾರೋ ಹೊಡೆಯ ತೊಡಗಿದರು. ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ನೆಲ ತಟ್ಟಿತು. ಒಂದೊಂದೇ ದ್ವಾರವು ಘಟಘಟನೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಏನಿದು? ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ಯಾವ ಕತ್ತಿಯೋ ತನ್ನನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಪಿಂಗಳನ್ನು ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ವ್ಯಪ್ತಿ ಕಳೆಕೊಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ, ಅವನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೪ ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

M. Natarajan

P. Sundaram

* ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. * ನವೆಂಬರ್ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಸಮಗ್ರ ತಲಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟರ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಬಹುಮಾನ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ನವೆಂಬರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಅಣ್ಣನ ಪೂಜೆಯ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು,

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ತಮ್ಮನಿಗೊಂದು ಲು ಕಾದಿದ ಸವಿಲು

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಬಿ. ಗುರರ, ಶಂಕರಕವಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಅಪ್ರಿಲವೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ಗ್ರೀಕರು: ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ್ ದಂಡೆಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೩೨೭ನೇ ಸಾವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಬಂದರು.
೨. ಬೊಲೋನಾ: ೧೪೨೦ನೇ ಸಾವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಜಯನಗರವನ್ನು ದಳಗ ಮಾಡಿದರು.
೩. ಅಥೆನೋಯಸ್ ನಿಕ್ಟಿಸ್: ೧೪೭೦ನೇ ಸಾವತ್ಸರದಲ್ಲಿ.
೪. ಡೊಮಿಂಗೋಸ್ ಪೋಸ್: ೧೪೨೩ನೇ ಸಾವತ್ಸರದಲ್ಲಿ.
೫. ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಜಯಪುರ್ ಪ್ರಾಂತ.

LIKE TO FLY INTO
THE EXCITING
WORLD OF
ADVENTURE AND
HUMOUR?

DOLTON
SUPER COMICS
CAN TAKE YOU THERE
EVERY FORTNIGHT!

IT COSTS ONLY R.2.00 A COPY —
EVIDENTLY THE MOST EASILY
AVAILABLE COMICS MAGAZINE
YOU'VE EVER READ!

ITS 32 FULL COLOUR PAGES TAKE YOU
THROUGH MYSTERY AND EXCITEMENT TO A
RENDEZVOUS WITH THE SUPER HEROES —

SUPERMAN &

BATMAN

DOLTON PUBLICATIONS
MADRAS 600 026